

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FAMILIEN GLAHN'S

SLÆGTEBOG

UDARBEJDET AF

POUL BREDO GRANDJEAN

KJØBENHAVN
A ROSENBERGS BOGTRYKKERI
MCMVII.

Slægtens Ældste

Oberst Otto Glahn

tilegnés dette Skrift

paa hans 90-aarige Fødselsdag.

FORORD.

I Lengnick's Genealogier findes en ganske kortfattet Stamtafle over Familien Glahn, som imidlertid først senere blev udførlig behandlet, da Peter Jakob Schmidt i 1885 udgav »Slægten Glahn Sværd- og Spindesiden«. I Dec. forrige Aar sluttede Familien sig sammen for at foranstalle nærværende Bogs Udgivelse. Initiativet udgik fra Assistent i Kultusministeriet, cand. juris Kaj Glahn, som i Forbindelse med Sognepræst Poul Glahn, Tjæreby og Adjunkt, cand. mag. Alfred Glahn, Sorø har konfereret med mig om den Form, hvori Slægtebogen nu foreligger. Medens Schmidt's Stamtafle nemlig kun meddelte meget sparsomme Oplysninger om Slægtens Medlemmer, er disse i dette Arbejde omtalte i længere og kortere Biografier; Schmidt medtog alle Slægtens Kvindelinier, her medtages, foruden Agnaterne, kun Professor Henrik Christopher Glahn's kognatiske Descendenter; endelig ledsages Slægtebogen nu af en Række Familiebilleder.

Da alle nulevende Glahn'er stammer fra nævnte Professor Glahn, er først den ældre Slægt, af praktiske Grunde, behandlet for sig; ved hans Plads i denne henvises saa til hans Biografi, efter hvilken hele hans store Efterslægt følger. For at lette Oversigten er de fra hans tre Døttre stammende Kvindelinier opførte efter den egentlige Slægtebog. For de kognatiske Descendenters Vedkommende bringer denne kun de nødvendige Data og sidste Livsstilling. De med en Stjerne * betegnede Personer findes portrætterede under »Familiebilleder«. Efter hver af Bogens Biografier er Hovedkilderne anførte; dog nævnes hverken Kirkebøgerne eller de almindelige personalhistoriske Værker — Haandbøger over militære, gejstlige og civile Embedsmænd, Fortegnelser over Kandidater, Studenter, Dødsfald o. s. v., Statskalendere og lignende — heller ikke en Række trykte Stamtavler.

Til min Disposition har staaet en større Mængde Breve og andre Familienokumenter fra ældre og nyere Tid; flere af Familiens Medlemmer har med

Beredvillighed lettet mig mit Arbejde; særlig bringer jeg Adjunkt Glahn min bedste Tak for hans fortrinlige og elskværdige Assistance, navnlig ved Udarbejdelsen af mange Karakteristikker, som jo ofte ikke kunde skrives uden personligt Bekendtskab med de paaagældende Personer.

Hr. Th. Hauch-Fausbøll har efter eget Forlydende fundet nye Oplysninger om Slægtens ældste Led og Indvandring til Danmark, men har mærkelig nok afslaaet at lade disse komme nærværende Værk til Gode.

For alle Tilføjelser og Rettelser vil jeg være Familiens Medlemmer og Andre meget taknemmelig.

Kjøbenhavn i Oktober 1907.

P. B. Grandjean.

INDLEDNING.

I et Eksempplar af G. Treschow's »Danske Jubel-Lærere«, hvilket nu ejes af Pastor P. Glahn i Tjæreby, har Professor, Provst og Sognepræst H. C. Glahn nedskrevet de her i Bogen meddelte autobiografiske Optegnelser, som han begynder saaledes: »Henric Christopher Glahn er født d. [16 Dec.] Ao [1738] i Alling Præstegaard. Min Fader var Hr Adam Vilhadt Glahn, Sognepræst til Alling og Thuelstrup Meenigheder og Provst for Giern Herred i Aarhus Stift. Min Farfader var Henric Christopher Glahn, som var Kok i Hans Majestæts Kjøkken. Min Farfaders Fader skal have været Musicus i det Hannoverske og hans Fader Bonde i samme Land.« Fåmilietraditionen vil vide, at den omtalte Musicus hed Christopher, og at han kom til Danmark fra Harzen.

Preussisk Generalløjtnant, Friherre v. Radecke meddelte 1891, i et Brev til Stiftsprovst Glahn, nogle Oplysninger om en Familie von Glaner, af hvis Medlemmer Joseph Glaner, ifølge Siebmacher, levede 1241, en anden Joseph Glaner 1373 og Conrad Glaner 1464, alle i Augsburg; denne Slægt menes at være Urstammen til de andetsteds levende Familier von Glahn eller von Glan, som ofte nævnes i preussisk Stats- og Militærtjeneste. Kneschke's »Deutsches Adels-Lexicon« anfører en Familie Glan, stammende fra Grevskabet Hoya i Hannover, den besad i den anden Halvdel af det 17de Aarhundrede Godserne Diepholz og Siveringingen og 1805 tillige Stickhausen i Østfriesland. Om Slægten Glahn i Danmark staar i Forbindelse med disse tyske Familier, kan imidlertid ikke afgøres.

Hr. Oberstløjtnant J. C. V. Hirsch har velvilligst oplyst, at følgende Personer af Navnet Glan eller Glaan har staaet i dansk Militærtjeneste. Drabant Christopher Glan opføres i Drabantrullen for 1660; Didrich Glan nævnes som Vognmesterløjtnant 1657; Christopher Wilhelm Glaan blev Premierløjtnant 1710. Johan Gustav Glaan, ogsaa kaldet Gelhan, blev virkelig Ritmester i 2 jyske Rytterregiment 1710, hans Broder Carl Rudolf Glaan tjente i Hæren som Kornet. I Garnisons Kirkebog nævnes, i Be-

gyndelsen af det 18de Aarhundrede, Ida Cathrine v. Glan; i Ægteskab med Løjtnant Johan Frederik Lindemand fødte hun flere Børn, som døbttes i Kirken. Selv om disse Personer ikke nu kan bringes i Forbindelse med den her behandlede Slægt, vil dette maaske kunne lykkes i Fremtiden.

De danske Glahn'er fører følgende, sikkert af Professor H. C. Glahn komponerede, Vaaben: Skjoldet delt af Sølv og blaåt, derover en med et Øje belagt Guldsol; paa Hjelmien en Guldsol. I Tidens Løb er Skjoldmærket ogsaa benyttet som Hjelmtegn. Et ældre Signet viser: 2 Fugle, som næbbes; Hjelmtegn 3 Roser, derover Bogstaverne A. V. G.

Christopher Glahn, Søn af en Bonde i Hannover, kom efter Traditionen som Musicus til Danmark fra Harzen.
Han var Fader til:

Henrik Christopher Glahn f. 1672. Som han selv skriver i nedenstaaende Gavebrev, var han Kok i det kgl. Køkken. Naar andre Kilder nævner ham som kgl. Mundkok, er dette urigtigt, i Civiletatens Gagereglementer opføres han ikke som Indehaver af denne Stilling. Ved Sønnen Johan Christian's Bryllup 1732 kaldes han, der da var Forlover, Mesterkokkesvend paa Slottet, i de skiftende Mandtal baade Kok paa Slottet, Kok, Kongens Kok og kgl. Kok. I Indkvarteringsmandtallet for 1708 ses det, at »Christopher Glam, Kok paa Slottet« ejede Huset Nr. 166 i Kjøbenhavns Øster Kvarter, beliggende i Dybengsgade. Denne Stavemaade af Navnet kan dog kun tilskrives hine Tidens absolute Ligegyldighed for Navnes Bogstavering, i de senere Mandtal kaldes han snart »Glam« snart »Glan«, ogsaa i St. Nicolai Kirkebog skrives Navnet ved to af Sønnernes Daab »Glan«. Mandtallet for 1701, det nærmest foregaaende, der endnu er bevaret, opgiver nævnte Hus daværende Ejer som: »Mons. Wilhart, Kok paa Slottet«, denne er sikkert identisk med hans Hustrus første Mand, den nedennævnte W. Felten. Glahn opføres sidste Gang som Ejer af Huset i Dybengsgade i Indkvarteringsmandtallet for 17⁴⁹/₅₀, Stuen til Gaden beboedes da af en Mand, der handlede med Oste, i det næstfølgende for 17⁵¹/₅₂ besiddes Ejendommen af Otto Bielke. I »Mandtal og Beregning over de ved Forordningen af 20 Aug. 1743 allernaadigst paabudne Formue-, Kop-, Heste- og Carosse Skatter« ses det, at Glahn, der nu nævnes som »forhen kgl. Kok, nyder Pension 100 Rdlr.«, betaler 46 Rdlr. i Formue-, 9 Rdlr. i Kop-, Heste- og Karosse Skat, en efter Datidens Forhold betydelig Afgift. Paa denne Tid havde han to Logerende: Johan Meyer »en fattig og forarmed Borger«, maaske en Slægting af Husmoderen, og Henrich Berg, studiosus theologiae, de svarede intet af nævnte ekstraordinære Skat. I Hjemmet holdtes nu kun en Pige, 1728 tjente ogsaa en Karl dér. — Efter Hustruens

Død 1751 gjorde han, som Sønnensønnen nedenfor beretter, de fleste af sine Ejendele i Penge og flyttede over til Sønnen Pastor A. W. Glahn i Alling Præstegaard, hvor han henlevede Resten af sine Dage. Som et yderligere Bevis for at han var en holden Mand, sikkert takket være den Medgift Hustruen formentlig havde bragt ham, kan anføres, at han i sit sidste Leveaar oprettede et Legat ved følgende Gavebrev:

»Jeg undertegnede Henrich Christopher Glahn, Kok forhen i det Kongelige Kiøkken, men nu Pensionist, tilstaaer hermed og vitterlig gjør, at jeg af min Formue, som efter min Død maatte findes efter mig, testamenterer og overlader 100 Rdlr., siger Et Hundrede Rixdaler Courant Myndt, til Aarhus Stiftes Geistlige Enke-Cassa paa efterfølgende Maade, at Renten deraf aarlig gives til en christelig, trængende Præste-Enke i bemelte Aarhus-Stift; hvorved dog dette maa iagttages, at som man særdeles bør sørge for sig og sine, saa er det og min alvorlige Villie, at, om og naar min kiære Søns, Adam Wilhadt Glahn, Sogne-Præst for Alling og Tulstrup Sogner og Provst i Giern-Herredet her i Aarhus-Stift hans Hustrue maatte overleve ham og blive sadt i Enke-Stand, hun da frem for nogen anden bemelte Rente nyder, ligesom og, i Fald og saa længe der maatte være en Geistlig enten Præste-eller Degne-Enke i Stiftet af min Familie eller Svogerskab, saadan een frem for alle andre meerbemelte Rente nyder. Bemelte 100 Rdlr. beholder min Søn efter min Død, saa længe han lever, imod 4 Rdlr. aarlig Rente af dem; hvilke 4 Rdlr. Rente han forpligter sig til aarlig at distribuere til en trængende, christelig Præste-Enke her i Stiftet, mod hendes Qvittering derfor, som skal ligge hos dette Testamente efter hans Død til Beviis, at bemelte Rente af ham rigtig til indbemelte Brug aarlig er svaret; Men naar han ved Døden afgaaer, tages meerbemelte 100 Rdlr. som en anden vitterlig Gield af hans Boe af Herreds-Provsten som Skifte-Forvalter, hvilken tillige med dette Gave-Brev overleverer samme de Herrer Directeurer for bemelte Enke-Cassa, som allergunstigst seer dem ved samme Geistlige Enke-Cassas Inspecteurer saaledes udsatte, at Renten deraf aarlig i 2de Terminer, nemlig ved de tvende Landemoder kunde svares hans efterlevende Enke, saa længe hun lever og i et gudeligt Enke-Sæde forbliver; men ved hendes enten Forandring i andet Ægteskab eller Død en anden trængende, christelig Geistlig Enke i Stiftet, først af Familien, om og saa længe der er nogen, siden en fremmed. Ellers ombedes indstændig, ligesom og virkelig formodes, at min kiære Søn, saa længe han lever og haver Pengene under Hænder, saavel som Vedkommende efter hans Død saaledes omgaaes hermed, saa de kand have en god Samvittighed og som de for Gud eragte at forsvare. Dette at være min alvorlige og ubrydelige Villie, tilstaaes herved med min egen Haand og Segl, ligesom min kiære Søn det iligemaade tilstaaer og, saavidt ham heri kand

tilkomme, lover i alle Maader sin Pligt at efterkomme, da og ærbødig ombedes, at Deres Velædle Velærværdigheder Hr. Andreas Grønbek, Sogne-Præst for Røyen og Spaarup Meenigheder og Hr. Jens Lassen Høeg, Sogne-Præst for Hammel, Sall og Voldbye Meenigheder til ydermere Vitterlighed og Bekræftelse det med os vilde undertegne og forsegle.

Alling Præstegaard den 7 Martii 1757

H. C. Glahn

Til Vitterlighed J. L. Høeg, A. Grønbek.»

Et halvt Aar efter — 27 Okt. — døde han i Alling Præstegaard, 85 Aar gammel. Det har desværre ikke været muligt at finde noget Skifte efter ham i Skanderborg-Aakjær Amters Skifteprotokol. Som et synligt Minde om ham ejer Arkitekt Glahn i Nykjøbing paa Falster den her i Bogen afbildede Sølvske, hvorpaa Aarstallet 1722 er indgraveret. Den blev efter Traditionen brugt ved Madlavningen paa Slottet. Hvad Legatet angaar, er Kapitalen senere slaaet sammen med to andre Legaters, den samlede Sum udgør nu kun ca. 250 Kr., hvis Renter tildeles en trængende Præstenke i Aarhus Stift. (Jvfr. Hofman's Foundationer og Gavebreve IX og »Kjøbenhavns Huse og Indvaanere efter Branden 1728«, Pag. 135). — G. 20 Okt. 1706 Kbhvn. m. Abel Christine Meyer f. 12 Aug. 1667 sst., † 2 Juni 1751 sst., begravet paa St. Nicolai Urtegaard. Det er heller ikke lykkedes at finde noget Skifte efter hende. Sønnen A. W. Glahn omtaler i sine Optegnelser denne sin »velsignede« Moder og skriver: »Hendes Liv var gudelig, hendes Død Salig, hendes Opstandelse vil derfor blive herlig«. [Hun g. 1° 19 Okt. 1693 Kbhvn. m. Wilhadt Felten, † 1705 sst.].

3 Børn (A 1—A 3):

A 1. Adam Wilhadt Glahn f. 23 Nov. 1707 i Faderens Hus i Dybengade. Daaben fandt Sted Dagen efter i St. Nicolai Kirke, hvis Bog nævner følgende Faddere: »Camerherre Eghsted (∴ Valentin v. Eickstedt), Ober Kiæmener von Ples, Marschal von Plato, Frue Geheime Raad Brantis, Jomfru Charlotta Krabbe«. Fra Kjøbenhavns Vor Frue Skole dimitteredes han 1727, hans Privatpræceptor var Chr. Thestrup, det følgende Aar tog han Examen philosophiæ, blev cand. theol. 1730 og prædikede for dimis 1732, alt med Karakteren laudabilis. Han ordineredes 1734 til Feltpræst af Generalsuperintendent Conradi og blev 1736 kaldet til Sognepræst for Alling og Tulstrup Menigheder i Aarhus Stift. I Aarhus Domkirke blev han 1754 indviet til Provst for Gjern Herred og var ved denne Lejlighed Dagens Prædikant. Paa Grund af Svagthed afstod han 1770 Provstembedet, men virkede vedblivende som Præst, til han 1 Dec. 1780 døde i Alling.

En af hans Efterkommere, Frimenighedspræst Jens Jørgensen i Skjærbæk i Sønderjylland, ejer en Bog i lille Oktav med forskellige

Optegnelser af ham. Blandt disse, som dels er af personalhistorisk Art, han har saaledes optegnet alle sine Børns Navne og Fødselsdata, dels Smaavers, Bønner o. l., skriver han: »D. 6te Junii 1746 blev Choret i Alling Kirke mahlet og da det var just den samme Dag høylovlig Ihukomelse Kong Christian den 6te ved Døden afgik, loed ieg effterfølgende af mig eenfoldig forfattede vers sætte under Alter-tavlen:

Christian den 6te døde, same Dag ieg malet blev,
Dog vor store Cron-Printz Fridrich, da vi samme datum skrev
Blev vor Konge. Gid hand leve vel og udi mange Aar!
Herren selv de Præster leede, som her for Dit Alter staar.

Paa Skrifftestoelen i samme Kirke blev bemelte tiid effterfølgende Opmuntrings Ord for de Skrifftende mahlet:

Skrifft i sand Boedfærdighed,
Tænk, at Herren seer Dit Hjærte.
Du kun til Elendighed
Og til desto større Smerte
Skriffter, om Du iidelig
Udi Synden vil forblive;
Ieg Dig raader, beder Dig,
Gud Dig dertil Naade give!!!

Paa Alter-Foeden blev tegnet effterfølgende Suk:

Jeg for Din Alter-Foed O Jesu! mig nedsætter,
Hvor Du de hungrige og tørstige ret mætter;
Ach at paa dette Stæd ieg æder, drikker saa,
At ieg til sidst en Giæst i Himlen blive maa!!!

Paa Præste-Koenens Stoel, som var i Choret, blev mahlet følgende Bøn for Præsten og hans Hustrue:

Zacharias Præst og Hustrue begge Herren frygtede,
Gid at Præst med Ægtemage maa paa det Exemp: see
Troe og elske, frygte Gud,
Høre, følge Herrens Bud!!!

Paa Degns Støel kand ved Leilighed effterfølgende sættes:

Den deiligste Musique som Degn ieg her begynder,
Dog den og anden Sang O Herre! Dig ej ynder,
Med mindre Hiært' og Mund staar udi Harmonie,
Da er det for vor Gud en yndig Melodie."

I et enkelt andet Digt, en Bøn, er han naaet højere i poetisk Henseende, dette er imidlertid af mere alment Indhold og derfor af mindre Interesse. Naar Sønnen Henrik Christopher Glahn omtaler

Faderens Dygtighed i det græske Sprog, er det ganske morsomt at konstatere, at denne ogsaa havde Øvelse i det franske, i den gamle Bog findes blandt nogle Afskrifter et fransk Digt. Oprindeligt var han, som det nedenfor skal ses i Sønnens autobiografiske Optegnelser, mod, at denne gik i den grønlandske Missions Tjeneste, hvilken Anskuelse dog senere blev forandret; med varm Interesse fulgtes fra Alling Præstegaard den unge Missionærs Skæbne i det fjerne Land. I Anledning af Sønnens Hjemkomst 1769 holdt Provst Glahn i Alling Kirke en Prædiken over Teksten: »Og Jacobs deres Faders Aand blev levende og Israel sagde, det er meget, Josef min Søn lever endnu«. — G. 1° 19 Okt. 1736 Petri Kirke, Kbhvn. m. Inger Christina Weffling døbt 30 Juni 1710 Petri Kirke, sst. (Hofskræder Christian Friedrich Weffling, Inger Christina Züch), † 19 April 1750 Alling. I Anledning af Hustruens Død skrev Manden i den ovennævnte Bog: »Saae Dag Klokken et om efftermiddagen en halv tiime effter Barne-Fødselen opgav benevnte min velsignede Hustrue til min største Bedrøvelse og |: Gud veed det :| ret store Hierte-Sorg Aanden. Glemer Jeg Dig Inger Christine og Din oprigtige Kiærlighed til mig, da forgleme sig min høyre Haand. Amen.« Sønnen omtaler, efter i Autobiografien at have nævnt sin Afstamning, Moderen med følgende Ord: »Hun var en særdeles dydig Kone og en stor Huusholderske. Endskiønt jeg var et Barn, da jeg mistede hende, erindrer jeg mig meget vel, hvorledes hun af alle forekommende Ting toeg Lejlighed til at indprænte Dyden i mit Hierte.« — G. 2° 23 Okt. 1750 Tønning m. Mette Magdalene Hermansdatter Esmann f. 12 Marts 1720 sst. (Ritmester Herman Esmann, Benedicte Marie Aagaard), † 6 Maj 1776 Alling.

- Af 1ste Ægteskab 8 Børn (B 1—B 8), af 2det 5 Børn (B 9—B 13):
- B 1. Dødfødt Datter 3 Aug. 1737 Alling.
- B 2. Henrik Christopher Glahn * f. og døbt 16 Dec. 1738 Alling. Student privat dimitteret 1755, cand. theol. med non 1761, Missionær i Grønland 1763, Sognepræst for Kinservig Præstegæld, Hardangers Provsti, Bergens Stift 1771, for Tingsted Menighed paa Falster 1778, Professor i det grønlandske Sprog ved Kjøbenhavns Universitet 1779, Provst for Falsters Nørre Herred 1780, frasagde sig Embedet 1782 for sin Indsættelse, Sognepræst for Nørre Vedby og Nørre Alslev paa Falster 1781, død 21 Juli 1804 Riserup Præstegaard. — G. 14 Aug. 1771 Kbhvn m. Gjertrud Kirstine Egede * f. 17 Nov. 1748 Kbhvn. (Biskop Poul Egede, Elisabeth Maria Frauen), † 11 Febr. 1816 Egedesminde, N. Alslev Sogn. Se Pag. 17.
- B 3. Abel Christian Glahn f. 11 Sept. 1740 Alling, døbt 16 Sept., † 20 Maj 1749 sst.
- B 4. Christian Frederik Glahn f. 16 April 1742 sst., døbt 23 April, † 27 Aug. s. A. og sst.

- B 5. Inger Christine Glahn f. 22 Nov. 1743 sst., døbt 28 Nov., † 6 Dec. 1803 Skovgaard. I den, fra hendes Fader stammende, omtalte gamle Bog har en af Døttrene, det maa antages at være hende, ført de personalhistoriske Meddelelser en halv Snes Aar videre end hans Død. — G. 1° (med kgl. Bevilling) 3 Okt. 1769 Alling m. Anders Kiærulf Brasch f. 1 April 1736 Højslev, Daaben konfirmeret 2 April (Sognepræst Jens Mouritsen Brasch, Anne Andersdatter Lunøe). Student fra Viborg lærde Skole 1757, studerede Theologi, Ejer af Bomholt, Alling Sogn, † dér 25 Aug. 1775. — G. 2° 10 Okt. 1776 Alling (Vielsen fandt ifølge kgl. Bevilling Sted i Huset) m. Jens Hasselager f. 15 Marts 1733 Kousted (Sognepræst Jens Jensen Hasselager, Mette Eskildsdatter Spentrup), Ejer af Bomholt, Alling Sogn, † 10 Jan. 1787 Linaa, begravet 18 Jan.
- B 6. Margrethe Glahn f. 18 Dec. 1745 Alling, døbt 27 Dec., † 27 Juni 1823 Svendborg. — G. 26 Juni 1767 Alling m. Christian Frederiksen Volchersen f. 15 Aug. 1739 Kolding (Underofficer Frederik Volchersen, Cathrine Lorentsdatter Birch). Student fra Aarhus Skole 1762, cand. theol. (non) 1764, personel Kapellan (cum spe successionis) hos Svigerfaderen A. W. Glahn til Alling og Tulstrup Menigheder i Aarhus Stift 1765, Sognepræst til Tønning og Træden Menigheder i samme Stift 1773, Sognepræst til Nysted og Herridslev Menigheder paa Lolland 1779, † 6 Jan. 1785 Nysted. Han var ikke afholdt i sin Menighed. (Jvfr. P. Rhode: Laaland-Falsters Historie I).
- B 7. Maria Magdalene Glahn f. 7 Aug. 1748 Alling, døbt 14 Aug., † 18 April 1813 Demstrup, Raaby Sogn. — G. (med kgl. Bevilling uden forudgaaende Troløvelse og Lysning) 12 Aug. 1768 Alling m. Rasmus Schade f. ca. 1736, Slotsdegn ved Skanderborg Kirke og Sogndegn til Skanderup og Stilling, † 16 Juni 1792 Skanderborg.
- B 8. Abel Christian Benoni Glahn f. 19 April 1750 Alling, døbt 26 April, † 12 Aug. 1755 sst.
- B 9. Benedictus Abelus Glahn f. 31 Juli 1751 Alling, døbt 4 Aug., Student fra Horsens lærde Skole 1771, Skoleholder i Skanderborg, begravet dér 12 Aug. 1795. — G. 5 Dec. 1777 m. Ane Bech f. 10 Maj 1733, † 16 Jan. 1823 Silkeborg. [Hun g. 1° m. . . . Rosborg † 1777].
- B 10. Johan Henrik Glahn f. 11 Aug. 1752 Alling, døbt 16 Aug. Nævnes 1780 som Forpagter paa Hovedgaarden Brusgaard, Randers Amt, 1782 som »forrige« Forpagter dér; Forpagter paa Hovedgaarden Buderupholm med Teglgård, Aalborg Amt, tilsidst Ejer af Gaarden Roerslund, Hellevad Sogn, Hjørring Amt, hvor han døde 26 Marts 1819. — G. 9 Juli 1782 Bidstrupgaard m. Bodil Bøgh f. 20 Aug. 1755 Trige (Sognepræst Hans Jørgen Christophersen Bøgh, Anna Sørensdatter), † 25 Okt. 1825 Aalborg.

3 Børn (C 1—C 3):

- C 1. Karen Glahn f. 5 Juni 1783 Teglgård, Skjörping Sogn, fremstillet i Kirken 9 Juli, † 3 Marts 1867 Hobro. — G. 30 Maj 1810 Skjörping m. Hans Adam Frederik Brasch f. 29 Febr. 1782 Lerup, døbt 10 April (Sognepræst Christen Vendelboe Brasch, Henrikke Hansdatter Hatting). Student (laud.) fra Randers lærde Skole 1797, cand. theol. (haud.) 1801, personel Kapellan hos K. V. Claudi ved St. Budolphi Kirke i Aalborg 1809, Sognepræst til Lerup og Tranum Menigheder i Aalborg Stift fra 1817 til sin Død 23 Dec. 1847. Han skal have været »en brav Mand, der dog mere udmærkede sig som dygtig Landmand end som ivrig Præst«. (Jvfr. Fr. Barfod: Danmarks Geistlighed I).
- C 2. Mette Magdalene Glahn f. 21 Maj 1784 Teglgård, Skjörping Sogn, fremstillet i Kirken 7 Juli, † 9 Aug. 1848 Aalborg. — G. 24 Maj 1804 Skjörping m. Børge Pontoppidan f. 26 Juli 1768 Sorø (Stiftsprovst, Professor Johan Ludvig Christian Børgesen Pontoppidan, Bolette Catharina Elling). Student fra Aalborg Skole 1789, cand. theol. (haud.) 1793, Sognepræst til Rær, Hansted og Vigsø Menigheder i Aalborg Stift 1803, † 20 Juni 1817 Rær. Efterkommere jvfr. »Slægten Pontoppidan« Pag. 23—28.
- C 3. Hans Jørgen Glahn f. 12 Maj 1790 Teglgård, Skjörping Sogn, fremstillet i Kirken 7 Juli, Købmand, † ugift 14 Marts 1858 Næsborg.
- B 11. Benedicte Maria Glahn f. 24 Aug. 1753 Alling, døbt 29 Aug., † 20 Sept. s. A. og sst.
- B 12. Dødfødt Søn 27 Jan. 1755 Alling.
- B 13. Benedicte Maria Glahn f. 10 Aug. 1756 Alling, døbt 18 Aug., † 31 Aug. 1818 Frederikshøj. — G. 17 Okt. 1777 Alling (Vielsen fandt ifølge kgl. Bevilling Sted i Huset) m. Jens Poulin døbt 14 Maj 1734 Lem (Sognepræst Mads Jensen Poulin, Birgitte Marie Lauridsdatter Damstrøm). Student, cand. theol. (non) 1764, Sognepræst til Vegerslev og Villersø Menigheder i Aarhus Stift 1776, senere tillige Provst for Nørre Herred, Præstegaarden brændte 1779, Sognepræst til Asfærg og Faarup Menigheder i samme Stift fra 1791 til sin Død 23 Okt. 1803.
- A 2. Johan Christian Glahn f. ca. 1708. Medens begge hans Brødre døbt i St. Nicolai Kirke, nævnes han ikke i dennes Daabsprotokol. Ligesom Faderen tjente han i det kgl. Køkken, hvor han var Kokkesvend. Ved de to ældste Børns Fødsel ses det, at han boede i Mikkell Bryggers Gade; i Indkvarteringsmandtallet for 1736 opføres han første Gang som Ejer af Huset Nr. 132 i Kjøbenhavns Vester Kvarter, beliggende i Frederiksberggade, her havde han saa Bolig til sin Død 1742. Han blev begravet 5 April paa Holmens Kirkegaard, Kirkebogen oplyser, at hans Alder da var 34 Aar. Ogsaa for hans Vedkommende staves Navnet forskelligt, ved hans Vielse »Glahn«, ved Børnenes Daab

baade »Glan« og »Glaen«. — G. ifølge Holmens Kirkebog med kgl. allernaadigst Tilladelse uden Trolovelse og Lysning 19 Febr. 1732 i Skræder Wickmann's Hus i Admiralgade m. Anna Dorothea Christophersdatter Hall fra Mikkell Bryggers Gade (Kokkesvend paa Slottet Christopher Jensen Hall). Hun opføres sidste Gang som Ejer af Huset i Frederiksberggade i Indkvarteringsmandtallet for 1757 og kaldes mærkelig nok vedblivende »sal. Glans Enke« trods sin anden Enkestand. I Beregningen over Formue-, Kop-, Heste- og Karosseskatten 1743 betegnes hun som »fattig«, men holdt dog en Pige, hvilket maaske skyldtes, at hun havde flere Logerende. [Hun, hvis Navn nu staves »Hald« og hvis Patronymikon fejlagtig angives Hansdatter, g. 2° ifølge Frue Kirkebog 17 Aug. 1745 i sit Hus i Frederiksberggade m. Studiosus Friderich Ludvig Bernicher; han blev begravet 29 Okt. 1746 paa Trinitatis Kirkegaard, kaldes da »Bernecke«].

7 Børn (B 1--B 7):

- B 1. Henrik Christopher Glahn døbt 22 Maj 1732 Holmens Kirke, Kbhvn., begravet 23 Juli 1733 Holmens Kirkegaard.
- B 2. Anna Eleonora Glahn døbt 7 Marts 1734 Holmens Kirke, Kbhvn., begravet 9 Aug. 1754 Holmens Kirkegaard. Ugift.
- B 3. Johan Christian Glahn døbt 10 Aug. 1736 Holmens Kirke, Kbhvn. Han nævnes 1762 som Konstabel ved 32 Kompagni, boede da »paa Hjertensfrydlængen« og er maaske identisk med den »Johan Glans« Tømmermand af 4. Klasse Nr. 186, der 7 Nov. 1791 blev begravet paa Holmens Skibskirkegaard, Kbhvn., i saa Fald opgiver Kirkebogen fejlagtig hans Alder som 40 Aar. — G. m. Bodil Cathrine Henriksdatter.

Børn (C 1—C 2):

- C 1. Henriette Sophia Glahn døbt 9 Dec. 1762 Holmens Kirke, Kbhvn.
- C 2. Euphrosyne Glahn † 1774.
- B 4. Hans Henrik Glahn døbt 26 Aug. 1738 Holmens Kirke, Kbhvn., begravet 21 Juli 1740 Holmens Kirkegaard.
- B 5. Christopher Jensen Glahn døbt 13 Febr. 1740 Holmens Kirke, Kbhvn., begravet 1 Aug. s. A. Holmens Kirkegaard.
- B 6. Abel Christopher Glahn døbt 2 Sept. 1741 Christiansborg Slotskirke, Kbhvn., begravet 8 Sept. s. A. Holmens Kirkegaard.
- B 7. Christiana Sophia Glahn døbt 12 Dec. 1742 Christiansborg Slotskirke, Kbhvn., Faderen var allerede død i Foraaret. »Fadderne vare Hands Majestæt Kongen, udi hvis stæd var Cammer Tiener Putschier, Hands Kongel. Høyhed Cron Printsens, udi hvis stæd var Camer Tiener Le Fevre. Udi Hendes Majestæt Dronningens Stæd holdt Jomfru Niemeirn Barnet over Daaben og udi Hendes Kongel. Høyhed Princesse Lovises Stæd holdt Jomfru Stibolt Christenhuen.«
- A 3. Johan Henrik Glahn døbt 28 Dec. 1710 St. Nicolai Kirke, Kbhvn., † spød.

Henrik Christopher Glahn er, ifølge Faderens Optegnelser, født 16 Dec. 1738 i Alling Præstegaard; naar andre Kilder angiver Fødselsdagen som 13 Dec., maa dette være urigtigt. Kirkebogen oplyser, at han ogsaa er døbt den 16de, men meddeler ikke, naar han er født. Den i Indledningen omtalte og gentagne Gange citerede Autobiografi fortsætter han, efter Meddelelserne om sin Herkomst, saaledes: »Da jeg var 4 Aar, blev jeg sendt til Kiøbenhavn for at helbredes for en Sygdom, som er almindel. for unge Drengbørn, og var i min Farfaders Huus omtrent 1 Aar, i hvilken Tid jeg ved at tale med min Bestefader, som var en Tydsker, lærte at forstaae og tale det tydske Sprog ret got. Da jeg var kōmen hiem igien, blev jeg underviist først af mine Forældre, og siden af 3de andre Lærere, og da mine Forældres Omstændigheder vare ikkun maadel., saa toeg de et Par andre Børn i Huuset, som betalte for sig og fik Underviisning med mig. Men da min Sal. Moder døde, toeg min Farfader mig til sig, og som han var temel. bemidlet og havde ikke fleere Børn end min Fader, holdt han en Lærere til mig, som 2 Timer om Dagen underviiste mig. Et Aar derefter døde min Bestemoder i hendes Alders 85 Aar, hvorpaa min Bestefader gjorde de fleeste af sine Eyendeele i Penge og reyste over til min Fader for der at leve sin øvrige Tid hos sin Søn, hvor han og døde 85 Aar gl. Imidlertid, siden han havde antaget mig i Søns Sted, saa besluttede han at holde mig i Khavn, overtalende min Morbroder Weffling at tage mig imod Betaling i sit Huus, hvor jeg 4 Timer dagl. fik Underviisning af Hr. Peder Gudtfeldt, som siden blev Præst paa St Crux i Vestindien og derefter Præst til [Toftlund] Meenighed i Riber Stift. Han sendte mig til Akkademiet 1755.

Jeg reyste, da jeg var bleven Student, til Jylland og Aaret derpaa til Khavn, hvor jeg toeg Ex. Philos., toeg og same Aar Baccala[u]rii Graden, reyste derpaa strax hiem igien og imidlertid læste for mine 2de Halvbrødre. Efter at jeg i 1½ Aars Tid omtrent havde været hiemme og i den

Tid nydt Underviisning af min Fader deels i Prædikevidenskab, deels i det grædske, hvori min Fader besidder en stor Styrke, reyste jeg atter til Khavn, hvor jeg i Professor Peder Holm fandt en stor Velyndere, thi som han havde læst for min Fader, saa gav dette mig god Adgang til ham, og da jeg nogen Tid havde søgt hans Forelæsninger, gav han mig Sted paa Klosteret og siden paa Regentzen, hvorpaa jeg blev ved at høre ham tilligemed Dr. Rosenstand og Bang, indtil jeg i Aaret 176[1] toeg Ex. Theol. under ovennævnte Dr. Holm og Dr. Bang. Imidlertid søgte jeg og blev og antagen til Seminarist i det Grønlandske Seminario. Anledningen dertil har noget besynderl. i sig, hvorfor jeg vil noget omstændel. fortælle Alt, hvad hidtil henhører. Imedens jeg var endnu i min Morbroders Huus, kom hans Søn, som da var Student, engang hiem og fortalte mig, som laae paa Kammer med ham, at der syntes at aabne sig en Leylighed for ham, at han kunde kome til Grønland som Præst. Den Gang havde jeg næppe hørt, at der var et Grønland til, hvorfor jeg bad ham at give mig nogen Underretning derom. Han havde liden Kundskab om Landet, men skaffede mig til Laans alle Egedernes Relationer. Disse læste jeg med megen Fornøjelse igiennem, og som Barn fandt mest Behag i Kapitain Egedes. Tilsidst, opvakte deres oftere Igieñemlæsning saadan Lyst til Landet, at jeg intet ønskede hellere, end at jeg var Student og kunde blive Seminarist. Min Fætter derimod fik ligesaa megen Afsmag af Landet, som jeg fik Lyst, og uagtet at jeg opmuntrede ham jevnl. til at kome til et saa herligt Land, hvor man kunde faae saa meget nyt at see, saa slog han disse Tanker af Hovedet.

Jeg blev Student og Tankerne om at gaae til Gr., som i Førstningen vare kun barnagtige, bleve alt meere og meere alvorl. Jeg var derfor neppe bleven Student, førend jeg gik til Professor Egede og meldte, at jeg havde Lyst til at gaae over til Grønland som Missionair. Professor Egede, som jeg den Gang talte med den allerførste Gang og som aldrig tilforn maaskee vidste, at der var et Mske til, som heed Glahn, modtoeg mig venl. og svarte, at jeg var endnu temel. ung; og opmuntrede mig til Flittighed, da jeg maaske vel med Tiden kunde naae mit Ønske. Med denne Beskeed reyste jeg til Jylland, og aldrig saa snart havde jeg faaet Ex. philos., førend jeg loed ham dette viide, og fik saame Svar. Da jeg atter kom til Khavn for at læse til Attestats, gik jeg paa nye til ham og bad ham hielpe mig til Grønland, men fik aldrig noget vist Svar, hvorfor, da jeg et Aars Tid idelig havde overløbet Professoren, blev jeg tilsidst kied deraf og slog nu Grønland af Tankerne. Endnu vidste ikke noget Mske, ikke engang mine Forældre, Paarørende eller Venner noget af min Lyst til Grønland. Jeg sluttede mig til, at det vilde være dem imod, og derfor dulgte mit Forsæt med Flid. Siden da jeg selv tænkte meere paa Grønland, vilde jeg ikke aabenbare det, af Frygt at man vilde lee af mit mislingede Indfald. Nogen Tid blev min Fætter Skoleholder paa Landet. Engang jeg besøgte min Morbroder, beklagede h. sig, at uagtet h. havde kostet mange Penge paa hans Søn, saa

var der dog endnu ikke blevet andet af ham end en Skoleholder. Jeg svarede, at h. havde selv Skyld deri; thi da det syntes at være Leylighed for ham at kome til Grønland, saa vilde han ikke tage derimod. Min Morbroder svarede: At dette havde ikke heller været noget for ham, og jeg ventl. vilde tage det lige saa meget i Betænkning som han. Da fortalte jeg ham første Gang Alt, hvad jeg havde gjort for at kome til Grønland: og hvorledes denne barnagtige Tanke var efterhaanden forvandlet til en alvorl. Lyst til at tiene Gud i dette haarde Land. Dog havde jeg nu slaaget det ganske af Hovedet, saasom jeg saae ikke, hvorledes jeg skulde komme dertil. Har Du talt med Proust Lindegaard derom? spurgte mig Morbroder. Jeg svarede hertil Ney, sigende, at det havde aldrig faldt mig ind at tænke paa, at han kunde giøre noget dertil. Men tænkte snarere, ved ham at kome ind paa Vaysenhuuset som Lærere. Men i Morgen den Dag vil jeg tale med ham derom. Det skal Du ikke, svarede min Morbroders Kone, som elskede mig som sit Barn. Enten skal min Mand eller jeg først tale med Prousten. Min Moster reyste ogsaa virkel. til Waysenhuuset Dagen efter, og da hun ikke fandt Prousten, sagde hun Proustinden sit Ærende. Prousten, som elskede mig og som kiendte mig nøye, efterdi jeg næsten dagl. var hos hans Søn, der en Tid lang havde haft Logement i min Morbroders Huus, havde aldrig før hørt min Mosters Ærende, førend han, medens han endnu var paaklæd, gik til Prof. Egede, men fandt ham ikke hieme. Men som han ved sin Hiemkomst hørte, at Prousten havde været der og ønsket at tale med ham, gik han til ham. Prousten talte da min Sag paa det beste, og lovede for min Opførsel, hvorpaa Professoren svarede: At jeg havde ofte været hos ham, og havde megen Lyst til Landet; og da han ikke havde kundet faae nogen Efterretning om min Opførsel, saa havde han ikke kundet antage mig; men paa hans Ord skulde han foreslaae mig for Missionskollegium.

Der gik dog endnu nogen Tid bort, inden jeg som Seminarist blev antagen, thi Hr. Sverdrup blev ham meget stærk rekomenderet, som en brav, flittig, duel. og gudfrygtig Student, hvilket han og i Sandhed var. var desuden ældre, og for Professor Egede meere bekiendt, hvorfor han nød den første ledige Plads i Seminarie, og jeg først den anden, da jeg blev antaget som Seminarist tilligemed Hr. Biørn. Vi tre, Sverdrup, Biørn og jeg bleve altsaa underviiste i det grønlandske paa een Tid. Min Fader gav jeg mit Forsæt tilkiende, efterat Prousten Lindegaard havde talt for mig, og bad ham baade om hans Tilladelse og Rekomendation. Men det gik, som jeg ventede. Han holdt mit Forsæt for formasteligt, og derfor vilde aldeles ikke giøre sig nogen Umage for at understøtte mit Forslag. Men hvad Tilladelsen angik, saa overloed han Sagen allene til Gud og til mig, holdende for, at naar jeg havde saa megen Lyst, burde han ikke heller forbyde det. Imedens jeg var og førend jeg blev Seminarist, havde jeg allerede Kloster og Regentzen tilligemed en meget god Kondition hos

Madme von Bracht, en riig Enke, hvis eeneste Søn jeg underviiste i Kristendom og bogl. Kunster. For 4re Timers Underviisning dagl. havde jeg Kost og Kåmer, Brænde, Lys, Vask, Opvartning, 30^{dr.} vis Løn, Nyaarsgave og andre Foræringer, saa at da jeg siden tillige fik de Scheelers ordinaire Stipendium, havde jeg ikke allene fornød. Udkøme til Klæder, men kunde og lægge mig en god Bogsamling til. Jeg hørte nu Kratsenstein og Aschanius. Ligeledes gik jeg og paa Professor Bergers Collegium, hvor han læste over Artem obstetric: i. e. Jordemoder Kunsten. Iligemaade gik jeg paa det Praktiske Collegium, eller paa det frie Jordemoderhuus; men dette varede ikke længe; thi som der i Aaret 1763 skulde toe Missionairer udsendes til Grønland, saa faldt Lodden paa mig og Biørn, eftersom Hr. Sverdrup endnu ikke vilde gaae ud. Jeg blev da kaldet til dette Embede d. 4 Mart. 1763 og ordineret af Biskop Harboe. Ogsaa her maa jeg erkiende Guds naadige Førelse; thi da jeg var bestemt til at gaae til Gothaab, saa gjorde Biørn Paastand, at han, som gift, burde helst kome til det beste Sted. Og da han havde store Velyndere i Kollegio, jeg derimod ingen, og jeg desuden var fornøyet med, hvad Sted man vilde sende mig til, saa maatte jeg gaae til Holsteinborg, hvor jeg fik ganske skikkel. Folk at om gaaes med, og blev i sær ved den Leylighed kiendt med Hr. Kapitain Egede, da derimod Biørn blev plaget af det værste Skarn, som kunde gives, hvilke gjorde et med de i Nærheden af Gothaab boende Herenhutter, og gjorde ham ikke alleneste hans Embede besværligt, men endog gik saa vidt, at de lagde Haand paa ham, hvorfor han saae sig nødt til 1767 at gaae hjem. Jeg forblev i Landet til 1769, da jeg imidlertid havde i det sidste Aar hos mig Herr Jørgen Jæger, der var bestemt at blive paa Sukkertoppen, eller og i Fald den der værende Præst ikke vilde lade sig forflytte, da at gaae til Egedesminde, hvortil han dog ikke før Vinteren kunde kome, hvorfor han blev paa Holsteinsborg, hvor jeg gav ham ikke allene 2 Timer dagl. Underviisning i Sproget, men og i alle andre Henseender gav ham al den Underretning om Missionen og Landet, som jeg havde lært deels af min Formand deels af 6 Aars egen Erfaring. Ved Skibets Ankomst 1769 fik jeg vel Til-ladelse at gaae hjem, men tillige MCollegii Bestalling at være Landets Vice-Proust og Visitator med 100^r aarl. Tillæg i min faste Løn, men, som jeg ikke saae mig voxen nok til dette Embede, besluttede jeg i Guds Navn ved-blive mit Forsæt, fulgte hjem med Skibet, fik i Vartpenge 100^R, men for-medelst Struensees Regiering, som kort efter begyndte, maatte ligge i Khavn til 1771 d. 25de Juni, da jeg blev kaldet til Sognepræst i Kingserviigs Kald i Hardanger og saame Aar gift med Giertrud Kirstine Egede, Hr Professor Paul Egedes Daatter, og en Daatter Daatter*) af den berømte Biskop Hans Egede.« Her sluttet disse autobiografiske Optegnelser; er det beklageligt, at de ikke omhandler hans senere Liv, maa man dog være taknemmelig over at have saa fyldige Oplysninger om en Periode, som ellers ikke var let at opklare. Under sit Ophold i Grønland virkede han med Iver og Lyst paa

*) skal være Sønnedatter.

Holsteinborg, hvor han fik Grønlanderne til ved Sæmmeskud at bygge en Kirke, og fik Befaling til at skrive Bemærkninger til David Crantz' Grønlands Historie. Disse, som udkom 1771 i Kjøbenhavn, er et vigtigt Kildeskrift til den grønlandske Missions Historie, han paaviser en Mængde Fejltagelser og stor Partiskhed for Herrnhutterne i det omhandlede Værk. Hans store Interesse for og Kendskab til Grønland satte ogsaa andre Frugter i Litteraturen. 1769 udkom i Kjøbenhavn »Forsøg til en Afhandling om Testamenter til almindelig men i Særdeleshed Grønlands Nytte«, 1772 blev han Medlem af det kgl. norske Videnskabers Selskab og har i dettes Skrifter 1784 offentliggjort »Efterretninger om det af Grønlanderne saa kaldte Angiak«, »Forsøg til en Afhandling om Grønlandernes Skikke ved Hvalfiskeriet«, »Om den grønlandske Hund« og »Om Grønlandernes Maade at tælle paa«. En Mængde andre Arbejder — navnlig 6 Bind Dagbøger fra hans Ankomst til Grønland 1 Juli 1763 til hans Afrejse i Sept. 1769, af hvilke 2 Bind endnu er i Familiens Besiddelse, almindelige Regler for de grønlandske Nomina og Verba composita, Anekdoter til sl. Biskop Egedes Levnetsbeskrivelse, Testamentetåb Okalluktue 3: det ny Testamentes Historie paa grønlandsk efter Rambach's Maade, Ni af det gamle Testamentes Historier efter Hübner's Maade, Samling af adskillige Skrifter til den grønlandske Histories Oplysning — forblev alle i Manuskript. De af Worm nævnte Samlinger af grønlandske Skrifter 4 Dele, 4to opbevares endnu i det Holsteinborgske Missionsbibliothek. Endvidere har han senere udgivet: »Tale paa Andagts- og Bededagen i Anledning af den 26de Februarii dette Aar, da Slottet Christiansborg blev lagt i Aske« Kbhvn 1794, »Forsøg til en Afhandling om Midlerne til at dæmpe Bølgernes Voldsomhed samt om et Par andre Rednings-Midler i Havsnød til Nytte og videre Eftertanke for de Søfarende«, Kbhvn 1800, »Forslag til et Kaiakroerkorps Oprettelse til Nytte for Krigeren i Almindelighed for Søekrigeren i Særdeleshed og maaskee ogsaa for Postvæsenet med Forerindring af Hr. Capitain von Abrahamson« Kbhvn 1801, hvilket Skrift er »helliget« Kronprinsen, endelig »Om Maaden i Norge, Island og Færøerne sikkert at overgjemme Kartofler« (Landhusholdnings Selskabets Skrifter VI), »Raad imod Jordlopper« (Didrichsens Ny Magazin II) og »Fortegnelse over P. Egedes Skrifter« (Minerva 1790 I). Her kan det ogsaa nævnes, at han, fra 1798 til sin Død, i N. Alslev Kirkebog har optegnet forskellige »Mærkværdigheder«.

Da han rejste tilbage til Danmark, førte han 2 Grønlandere med sig, Pigen »Eynyche« 19 Aar og Drengen „Jacob Boris« 13 Aar.

Hans Virksomhed i Grønland blev ogsaa paaskønnet af Missionskollegiet, som 16 Okt. 1770 gav ham følgende anbefaling:

»At Missionair Hr. Glahn har udviist besønderlig Drift og Flid i sit Embede og iblandt de andre Missionairer udmærket sig ved sin bestandige Viinskabelighed som i at forsyne os med mange nye Efter-

retninger som i at udarbejde adskilligt i det grønlandske Sprog, hvorved han har gjort sig særdeles velfortient af Missionen, bevidnes.«

Hvad Dagbogsoptegnelserne fra Grønland angaar, faar man et Indtryk af deres Værd ved følgende Udtalelser af Professor Japetus Steenstrup i et Brev til Stiftprovst Glahn: »— — Jeg haaber, det vil skee, at heele Rækken [af Dagbøger] efterhaanden indfinder sig til den videnskabelige Afbenyttelse, den virkelig egner sig til. — — Den Side, hvorfra vi Naturforskere maae sætte Priis paa at kunne gaae umiddelbart til Glahns Dagbøger er en dobbelt — ikke alene for de enkelte udførlige naturhistoriske Datas Skyld, der hist og her findes optagne, men fremfor Alt for de umiddelbare Optegnelser om Eskimo-Karakteren og denne Stammes eiendommelige Orddannelse, dens Retsbegreber og Samfundsordning. — Til Opfattelse heraf er Optegnelsen af det ganske friske Oplevede af største Betydning.«

Den grønlandske Præst og Forsker Carl Wagner, som har studeret de omtalte Manuskripter i Holsteinborg, erklærer, at deres Plads rettelig burde være i Det store kgl. Bibliothek i Betragtning af deres Betydning for Studiet af Grønlandsk. Sproget i dem er mindre afvigende fra det nuværende Tale-sprog end f. Eks. det, som den bekendte Professor Otto Fabricius betjente sig af i sine Lærebøger. I Ortografien er Glahn langt forud for sin Tid; skønt han maatte begynde saa at sige paa bar Bund, er han i sin Sprogopfattelse maaske kun overtruffen af Samuel Kleinschmidt. Som et Kuriosum kan nævnes, at Overkateketen ved Holsteinborg i Aaret 1901 til Grund for sin Religionsundervisning i Børneskolen kunde lægge H. C. Glahns grønlandske Bibelhistorie og Lærebog, forfattede i Spørgsmaal og Svar.

De første Aar Glahn opholdt sig i Grønland, fortæller Datteren Poulina Ørbech i et Brev til Broderen Apotheker H. E. Glahn i Sorø, holdt han sin egen Husholdning, hans Opvarter var ogsaa hans Kok. Da Glahn ikke gerne vilde have for mange Bryderier med Maden, lod han 6—7 Uger hver Dag koge Kaal, saa i lignende Tid Ærter, Grød o. s. v. Denne ensformige Maade at leve paa, som sikkert bundede i »Kokkens« manglende eller i hvert Fald mangelfulde Kogekunst, gjorde ham i høj Grad ked af Maden, som han tilsidst næppe gad røre. Følgen blev, at han som ældre næsten aldrig spiste Middagsmad uden om Søndagen; naar han da Kl. 3 kom tilbage til Præstegaarden efter at have prædikeret i 2 Kirker, smagte Suppen ham godt. Senere i Grønland spiste han hos Pastor Jæger; da dennes Kone hver Dag græd under Middagsmaaltidet, spurgte Glahn Manden om Grunden og fik da det Svar, at hun var bedrøvet over, at hendes Gæst ikke spiste af den fremsatte Mad; naturligvis maatte Glahn saa nøde noget i sig nærmest for ikke at krænke hendes husmoderlige Stolthed. — Da han en Gang øvede sig i Kajakroning, kændrede han og blev først i yderste Øjeblik reddet; en anden Gang maatte han med en Del Grønlændere ligge ude om Natten i en Hule, nedgraven i Sneen med en Konebaad til Tag, og næste Morgen vandre 3

Mil til Kolonien uden at faa andet at læske sig paa end noget Sne optøet Munden.

Som H. C. Glahn fortæller i Slutningen af sine Optegnelser, holdt han 1771 Bryllup med Poul Egede's ældste Datter Gjertrud Kirstine, født 1771 Nov. 1748 i Kjøbenhavn. Vielsen fandt Sted 14 Aug. i Vartov Kirke. Medens han kom i Poul Egede's Hjem, hvortil jo ogsaa de grønlandske Interesser knyttede ham, mødtes han med Venlighed af Husets 2 unge Døttre; den yngste Datter Karen*) troede, at hun var Magneten, da han altid spøgede og gjorde Løjer med hende, dog skulde det alligevel blive Gjertrud Kirstine, han hjemførte som sin Brud op til det fjerne Ullensvang. At han til Ære for sit Hjertes Udkaarne sadlede sin Pegasus, vidner følgende 2 Digte om.

Jeg glemmer ey det Syn, som jeg paa hende saae,
Den Tid, da hendes Ven, den beste Fader laae,
Det rører mig endnu, det viiste hendes Hierte,
Hvor øm Hun med Ham bar hans Lidelse og Smerte.

En Daatter haver han i Jomfrue Egede,
En Moder**) har hans Børn i denne Dydige;
Hun Daatter, Søster er, og gjør det til sin Ære,
At Hun kan Byrden med sin gamle Fader bære.

Hvad Haab kan ikke jeg om Hende gjøre mig,
Gud - -! Jeg kan ikke her - - - Ey hist - - fuldtakke Dig;
Min Lykke - - - ah! den er - - den er - - - foruden Liige
Den er - - -, mig mangler Ord - - - Jeg kan den ey udsige.

Jeg beder Dig tilsidst, giv Du os Brød, o Gud***),
Og lad min Kiæreste, snart blive til min Bruud,
Lad Hende leve kort som Jomfrue, men som Kone
Med graa Haar og med alt, hvad Got er, Hende krone.

Med sit Portræt sendte han hende dette:

Her er, Elskværdigste! et Skilderie af den,
Som Rygtet af Din Dyd har ganske revet hen,
Som hørte, da han var i Grønland, Dig berømme
Og ved sin Hiemkomst fandt, det rigtig kunde dømmæ.

*) Poul Egede Datter af 2det Ægteskab, gift 1772 med Præst ved Waisenhuset Bendix Rasmussen Krøll.

**) Af denne Bemærkning kan det ses, at Digtet er skrevet, før Biskop Poul Egede 12 April 1771 giftede sig for 3die Gang med Christiane Amalie Thestrup, Søster til hans anden Hustru, Gjertrud Kirstine's Stifmoder, Marie Kirstine Thestrup. Den første Hustru Elisabeth Marie Frauen døde allerede 1752.

***) Digtet er altsaa ogsaa skrevet, før han blev kaldet til Kinservig Præstegæld.

Høyagtelse da først toog hannem ganske ind
 Dernæst bemestrede sig Kiærlighed hans Sind
 Han ønskede og bad, - - - og Gud, som Bønner hører
 Bønherer og hans Bøn og ham lyksaliggjører

Ey glemmer han den Dag, da knyttet blev det Baand
 Som blev stadfæstet ved den beste Faders Haand,
 Da Himlen giver ham meer, end han kunde vente,
 Og ham betaler fuldt, for han i Grønland tiente.

Ham haver Skilderen nu søgt at skildre af,
 Tag Skilderiet an! Men Hiertet - -, han Dig gav,
 Det følger ey hermed. Du har det alt i Eye - - -
 Mon nogens Lykke kan min Lykke overveje?

Glahn

En Maaned før Brylluppet fandt Sted skrev han et Brev til sin Kæreste, hvori det blandt andet hedder:

». . . Jeg tager nu Afskeed med den beste Fader og de kierligste Sødskende; med de uskyldige Byens Indvaanere, som tilønske mig 1000 Velsignelser og de glemmer ikke Dem. Uden at have seet Dem og uden at kiende videre til Dem, end det ieg har fortalt om Dem, at De er den dydigste Jomfrue af Verden og har det beste Hierte og er lige-saa *gemeen* mod Bønder, som min Sal: Moder, og er slet ikke storrum, det er udlagt storartig, elske de Dem og de vilde saa Hiertens gierne see Dem, og de nøde mig hvert Øjeblik til at igientage Aarsagen for dem, hvorfor de ikke kan komme til Dem, førend vi reyse; Med mine Legebrødre, som erindre mig om vor Riden og Kiøring, og Smaapudserier og i det same spørge mig, der for mine Reyser er den fornemste i Lauget, hvor det staaer til i de andre Verdens Parter, og i Norge, som de troe næsten at være i en anden Verden, og i Kiøbenhavn, der efter deres Formeening er ikke meget nærmere, og hvorledes min Kiæreste seer ud, om hun er knøv og dol*), lille eller stor, tyk eller tynd, og jeg veed ikke selv alle de eenfoldige Spørgsmaal, som de kommer med; jeg tager Afskeed med denne Egn, med de Marker, hvori jeg saa tidt har omsprunget; med det Træ, denne Haand beskar, og vogtede; med den Gaard, hvori jeg først saae Dagens Lys, og med den Kirke, i hvilken jeg gjorde Gud det første Løfte, fra disse behagelige Steder reyses jeg i Dag, for at komme til Dem, Allerbedste Ven! at omfavne Dem, foreene mig med Dem, og i Deres Selskab tilbringe den øvrige Tid af mine Dage i Kingserviig, hvor jeg i Selskab med saa kier og dydig Ven venter at finde endnu sandere Fornøyerelser.

Alling d. 15 Juli 1771.«

*) *køn*, *fiks*, *elskværdig*.

Som ovenfor nævnt blev H. C. Glahn 25 Juni 1771 kaldet til Sognepræst for Kinservig Præstegæld i Hardangers Provsti, Bergens Stift; 3 Nov. blev han indsat i sit ny Embede i Ullensvang Kirke af Provst Povel Schnabel. Embedet omfattede 3 Sogne: Kinservig, Ullensvang og Odde. Præstegaarden laa i Ullensvang, som er bekendt for sit forholdsvis milde Klima og sin smukke Beliggenhed. Lige overfor, adskilt ved Sørfjorden, ligger det altid sneklædte, blaanende Fjeld Folgefonnen. I en Beskrivelse over Hardanger af Schnabel, udgiven 1781 af H. Strøm, omtales Stedet som mindre behageligt; skønt smukke Pladser som Kinservig og Ullensvang ligger ved Fjordenes Bredder, gør dog de overhængende Fjelde med deres Snepletter og Stensked de fleste Steder ubehagelige, megen Skov findes ikke blot øde Klipper og Heder. Kun ved en og anden Gaard findes god Skov af Fyrre- og Granved, Jorderne er tørre og slette og bærer kun en maadelig Del Rug og lidt Byg. Ikke des mindre er Kaldet dog temmelig tæt befolket. Frugtavlens er god, særlig i Ullensvang Sogn. — Præstegaarden var smuk, den bestod af 3 Længer, af hvilke den, der vendte mod Haven, var teglhængt med engelsk Glas i Vinduerne; denne Bolig tilhørte Præsten. De andre 2 Længer var henholdsvis Dagligvaaningen og Odelsloftet, hvor Menighedens Medlemmer opholdt sig, naar de kom for tidlig til Kirke. Gaarden var brolagt med Fliser og beplantet med store Lindetræer. Nede ved Stranden laa Baadehuset, for at komme til Annekskirkerne maatte man nemlig sejle ned ad Sørfjorden.

I den nævnte Beskrivelse over Hardanger omtales Ullensvang Præstegaards Have saaledes: »Her er en af de smukkeste og nyttigste Haver i hele Hardanger, hvor man endog har sorte og gule Kirsebær, som ellers her i Egnen ere rare. Sognepræsten Hr. Glahn har og begyndt at anvende al Flid for at anskaffe gode Æbletræer her i Egnen og har til den Ende ladet forskrive 40 unge indpodede Træer, hvoraf han tænker at anlægge en Træskole, har og formaaet Klokkeren, som er en god Havedyrker, at lære alle, som det forlanger, at pøde, til hvilke han for intet giver Pødekviste. Her fortjener og at anmærkes et kostbart og nyttigt Arbeide, som Hr. Provst Atke foretog sig, nemlig ved Rønder at lede Vandet af Elven saaledes hen, at han om Sommeren, naar han vilde, kunde vande sin Have og en Del af sine Marker. Dette Arbeide blev vel ødelagt i Aaret 1773, men er nu af Hr. Glahn istandsat igjen. For nærværende Tid findes i denne Have franske Renetter, engelske Pipins, Rotenstrips, Krigsæbler og Løgæbler. Med Pære- og Blommetræer er og gjort Forsøg, især med de saakaldte Æggeblommer.«

Skønt Stedet saaledes synes godt, bemærkes dog et andet Sted, at Præstegaarden paa Grund af sin Beliggenhed var udsat for stærke Storme, hvilket jo kunde være til stort Besvær, især naar Præsten skulde sejle til Odde.

De Aar, Ægteparret tilbragte i Ullensvang, hørte til dets lykkeligste. Mange trofaste Venner vandt de unge Præstefolk sig, blandt disse kan

nævnes en Sorenskriver Søren Schielderup, en Løjtnant Borgrav og mange andre. Ogsaa blandt Sognefolkene var Pastor Glahn afholdt, endog i saa høj Grad, at hans Sognemænd, da han havde været nogle Aar i Danmark, tilbød at betale hans Rejse til Norge, for at han kunde besøge de gamle, kendte Stæder.

Endnu 1828, 40 Aar efter, at han havde forladt Norge, og 24 Aar efter hans Død, levede hans Minde deroppe. Kinservigs daværende Sognepræst, Provst Niels Hertzberg skriver nævnte Aar saaledes om ham: »Det bevidnes af alle agtværdige, endnu levende disse Menigheders Medlemmer, som vare hans Samtidige, at baade han og hans vare meget agtede og elskede af alle Retskafne i Præstegjeldet. Glahn var en munter, til Tid og Sted oprømt Mand, godmodig, kjærlig og blid; elskede sine Menigheder og blev elsket af dem. Han fandt sig saare vel blandt disse sine Hardangere, saa at det ingenlunde var af nogensomhelst Misnøie, at han søgte Forflyttelse, men hans Familieforbindelse i Danmark og Slægt der drog ham did. Hans kjærlige Erindring lever end her i Manges Hjerter.«

Det var nu imidlertid snarere Helbredshensyn, der 1778 bevægede ham til at søge Tingsted Sogne kald paa Falster. Hans Ansøgning lyder:

»Til Kongen.

Syv Aars Tieneste i det haarde Grønland og ligesaa mange i dette mig allernaadigst betroede Embede, hvor Søe Reiserne merkelig har svækket mit Helbred, nøder mig allerunderdanigst at søge Forflyttelse, hertil gives mig nu Leilighed ved det nu ledige Tingsted Kald paa Falster at søge allerunderdanigst, saame skiønt ringere af Indkomme, og maatte det behage Deres Majestæt allernaadigst at gjøre mig saa lykkelig, tilbyder jeg mig at være den Grønlandske Mission til Tieneste, som jeg altid har søgt at ville gavne, og da det tillige er Missions Collegi[i] Ønske at have mig saa meget nærmere, gjør jeg mig dismere Haab om allernaadigst Bønnehørelse

allerunderdanigst
af
Henrich Christopher
Glahn.»

Af Ansøgerne til Embedet blev han nu indstillet som Nr. 1 og fik da ogsaa Kaldsbrev 3 Juni 1778.

Før sin Afrejse fra Norge skænkede han, uden at nævne sig som Giveren, ved Gavebrev af 19 Juli 1779, kgl. konfirmeret 10 Sept. s. A., 100 Rdrlr. til Kinservig Præstegælds Fattigkasse, af hvilken Sum Renten aarlig skulde uddeles til Bygdens Trængende af Fattigkommissionen. Forskellige Omstændigheder forsinkede imidlertid hans Afrejse; først 11 Juli 1779 holdt

han sin Afskedsprædiken i Odde Annekskirke, 6 Sept. ankom han til Danmark og blev 26de samme Maaned indsat i sit ny Embede af Provst Sidenius.

Tingsted Sogns Præstegaard, som ligger i Taaderup, var en fuldstændig Modsætning til den smukke Bolig i Norge. Da Præstefamilien ankom hertil, Børnene iførte norske Nationaldragter, var det med vemodige Følelser, at den saa den forfaldne Bolig; tunge Vinranker dækkede Vinduerne og spærrede næsten Lyset ude, alt gjorde et mørkt og ugunstigt Indtryk. Pastor Glahn fortrød, at han ikke havde taget den Fløj af Ullensvang Præstegaard med, som tilhørte Præsten; den var nemlig bygget af Træ og kunde ved Nedbrydningen nummereres for atter at opføres paa et andet Sted. En Fordeel frembød Taaderup Præstegaard, Haven var god. Medens Familien boede her, fik den Besøg af den gamle Bedstefader Poul Egede.

7 April 1779 havde Pastor Glahn faaet meddelt Prædikat som Professor i det grønlandske Sprog ved Universitetet i Kjøbenhavn. Da Provst Sidenius var død 15 Dec. 1780, blev Glahn udnævnt i hans Sted til Provst for Falsters Nørre Herred, men frasagde sig dog Provsteembedet 1782, endnu før han var indsat, hvorpaa hans Ven Søren Ingemann, Sognepræst til Torkildstrup og Lillebrænde, blev valgt til Provst. Glahn beholdt dog Provstetitlen; han kalder sig ogsaa altid paa sine litterære Arbejder: Præpositus honorarius.

Imidlertid var ogsaa Nørre Vedby og Nørre Alslev Sognekald paa Falster blevet ledigt ved Provst Sidenius Død, hvorpaa Glahn søgte dette. I sin Ansøgning omtaler han, hvor han har virket som Præst, sin sidste Forflyttelse og siger videre:

»Men allernaadigste Konge! vel har ieg vundet noget ved denne Forflyttelse i Henseende til bedre Helbred, men derimod tabt anseeligt i Embeds Indkomster, søger derfor allerunderdanigst det vacante Sogne Kald til Nørre Vedby og Nørre Alslev paa Falster, hvor ieg med min talrige familie kunne ophielpes og sættes i Stand til at udrette noget for den Kongl. Mission saavel i Sproget som Naturhistorien, som ieg ikke har forsømt indtil denne Dag og skal kome for Lyset, saa snart Evnen bliver efter Villien.«

Hans Ansøgning blev bevilget, 7 Marts 1781 blev han kaldet til dette Embede, i hvilket han virkede til sin Død. Han søgte nu om at maatte fritages for at holde residerende Kapellan, som skulde lønnes af Præsten med 150 Rdlr., dette havde Formanden nemlig været fritaget for, og motiverede sit Andragende med den Bemærkning, at Præstegaarden, som laa i Riserup, var forfalden, saa en Del af den maatte nedbrydes, og med at Kirkerne kun laa $\frac{1}{2}$ Mil fra hinanden, hvorfør han selv godt kunde bestrebe Embedet uden Medhjælper. Da Bispnen erklærede, at Supplikanten var en frisk og rørig Mand, som kunde betjene Kaldet forsvarligt uden en saadan Medhjælp, fandt Generalkirkeinspektionen intet derimod at erindre,

men stillede kun den Betingelse, at Pastor Glahn, hvis han en Gang maatte behøve Hjælp, ikke maatte tillades at kalde personel Kapellan, men da skulde forsyne Kaldet med en residerende Kapellan. Paa denne Betingelse blev Ansøgningen bevilget.

Ogsaa her dyrkede han sine Haveinteresser; i Kirkebogen har en af hans Eftermænd skrevet, at Præsterne i Kaldet skylder ham meget med Hensyn til de mange Træplantninger i Haven og omtaler tillige den gode Udskiftning, han foretog af Præstegaardens Jord. Paa en Køretur havde Glahn det Uheld at vælte med Vognen, hvorved han fik sin Arm af Led. Lægen, som troede, at Armen var brækket, behandlede den derefter; først nogen Tid senere saa en anden Læge den virkelige Sammenhæng. I Kjøbenhavn henvendte Glahn sig derfor til en af Datidens mest bekendte Læger, Dr. Callisen, som søgte at faa Armen i Led igen, dette var næsten lykkedes, da den atter gik tilbage i sin forrige Stilling, hvorfor Pastor Glahn foretrak at beholde en stiv Arm for Resten af Livet fremfor at udstaa de store Lidelser endnu en Gang. Denne Invaliditet har imidlertid neppe generet ham i nogen følelig Grad, men var dog, ifølge hans egen Angivelse i N. Alslev Kirkebog, Grunden til, at han frasagde sig Provstiet.

I Riserup Præstegaard udfoldede sig et smukt Familieliv. Hvor klart føler man ikke Husfaderens varme Hjerte, naar han i et Brev til sin Hustru skriver: »I staae malet for en kierlig Mands og en øm Faders Øyne og ieg seer Intet, hvor ieg er, uden disse kiere Billeder.« Arbejdet sattes højt i dette Hjem, vel at mærke det Arbejde, som blev udført med Tilfredshed og et muntert Sind; Pligterne blev agtede højere end Rettighederne, og var Opdragelsen ofte vel streng, kunde Faderen med ungdommelig Lethed gaa ind paa Børnenes Spøg. Mange Gæster kom paa Besøg i den hyggelige Landsbypræstegaard. Det inderligste Venskab herskede mellem Glahn og hans 2 Nabopræster Blicher i Gunslev og Ingemann i Torkildstrup; den sidste kalder Glahn i sin Kirkebog: »En sand Nathanael.« »De sluttede sig sammen i Modsætning til de 3 stridbare og ustyrlige Præster, der boede omkring dem, Volchersen, Humble og Biering«, af disse var den førstnævnte gift med Glahn's Søster.

Pastor Ingemann's Søn Bernhard Severin, den senere saa bekendte Digter, kom som Barn i Riserup Præstegaard. I hans »Levnetshog« fortælles, at denne i Aaret 1800 var den sidste af de tre Nabopræstegaarde, hvori han med sin Moder og hele Familie tog Afsked, da Faderen var død, og de skulde flytte bort fra Egnen. Pastor Glahn gjorde et dybt Indtryk paa Ingemann. »Den gamle fortræffelige Præsts ærlige, trofaste Ansigt med det herlige Udtryk af Kærlighed og Kraft blev staaende for hans indre Øje som et af de betydningsfuldeste, han havde set i sin Barndom. Den Vægt, den Gamle havde lagt i de faa, simple Ord: »Lad mig se, Du gør Din Moder Glæde, min Dreng«, medens han lagde sin Haand velsignende paa Drengens Hoved og ligesom saa ham helt ind i Sjælen, gav dem næsten

ligesaa stor Betydning som hine Faderens sidste Ord til ham paa Dødsengen.«

Faa Aar efter — 21 Juli 1804 — døde Henrik Christopher Glahn i Riserup Præstegaard, 65½ Aar gammel. I Nørre Vedby Kirkebog havde han engang skrevet: »Gud lade mig leve til hans Navns Ære og Sielenes Beste, saa længe mine Dage skal være her i Verden.« Dette Ønske havde han faaet opfyldt. En af hans Eftermænd gav ham i Kirkebogen det Vidnesbyrd, at han i sit Embede var en højtfortjent, oplyst, from og virksom Mand, som man vel turde kalde Pastor consummatus. I »Berlingske Tidende« bekendtgjorde Enken Dødsfaldet paa følgende Maade:

»Løverdagen den 21de d. M. behagede det Forsynet at henkalde til et bedre Liv min gode og uforglemmelige Mand Professor Henrich Christopher Glahn, Sognepræst til Nørre Vedbye og Nørre Alslev paa Falster. Dette for mig og 8 efterladte Børn saa smertelige Tab undlader jeg ikke efter brugelig Maade at tilkiendegive fraværende Slægt og Venner, frabedende Condolence, da denne kun vilde forøge vor Sorg.

Riserup Præstegaard den 21de Juli 1804

Giertrud Kirstine sal. Glahns

fød Egede.«

Efter Mandens Død boede hun sammen med sin yngste Datter paa et lille hyggeligt Sted »Egedesminde« med Skov og Mark til i Nørre Alslev Sogn; her døde hun 11 Febr. 1816.

Naar man kaster Blikket tilbage paa denne Mands ejendommelige Personlighed træder, som allerede nævnt, først og fremmest hans store Kærlighed til Pligten frem for Øjet. Som det nedenfor skal ses, indskærpede han denne Egenskab tidlig og silde for sine Børn, idet han altid fremhævede Maalet for dem og indskærpede dem at blive agtede og nyttige Samfundsborgere. At han var i Besiddelse af megen Slægtsfølelse viser hans Udtalelser til den yngste Søn, naar han opfordrer denne til at gøre det Glahn'ske Navn Ære.

Hans udprægede Pligtfølelse gjorde ham dog ingenlunde tør eller pedantisk; et rigt Lune og tillige et ofte drastisk Humør var et ligesaa fremherskende Særkende hos ham. Hvad hans Christendomsopfattelse angaar, faar man det Indtryk, at han ikke var en Tilhænger af den rationalistiske Retning indenfor Kirken. I Ingemann's ovennævnte »Levnetsbog« kaldes han da ogsaa »den gamle Christendoms tro bevarede Aand«. Nogle grønlandske Prædikener, efter Tidens Brug lange og tørre, som opbevares i det Holsteinborgske Missionsbibliothek, støtter denne Antagelse. Han skrev meget og vittigt, baade naar han var Brevskriver, Rimsmed, eller naar han ikke nægtede sig den originale Ide at forfatte en Fortsættelse af Peder Paars.

Paa samme Tid var han en ivrig Friluftsmænd. Naar det var et rigtig forrygende Snevejr, plejede hans Ven Provst Blicher at gaa til Vinduet,

se ud paa den flygende Sne og sige: »I Dag kommer vist Professoren!« Ofte slog saa virkelig denne Anelse til; det var som om strengt Vejr yderligere fristede Glahn til at færdes ude. Paa et Besøg hos Blichers søgte Familien at overtale ham til at overnatte, idet den forsikrede ham om det umulige i at naa velbeholden hjem paa Grund af det daarlige Vejr. Trods det uigennemtrængelige Mørke fandt Professor Glahn imidlertid, at det netop var meget indbydende at foretage Køreturen, og fik da ogsaa tilsidst sin Villie. Umiddelbart efter Hjemkomsten tog han tilbage til Gunslev, medbringende en Sølvskje fra Hjemmet til Vidnesbyrd om sin heldige Tur, og overraskede Blichers, som endnu ikke var i Seng, med den gode Efterretning, at Hjemrejsen var gaaet udmærket, hvorpaa han paany ilede tilbage.

Hans Helbred var stærkt og hans Legeme saa hærdet, at han godt kunde komme ind i Stuen med Rim i Haaret og sætte sig til Hvile ved Siden af en glohed Kakkelovn, uden at det gjorde ham Fortræd. I sin Bog om Kajakroerkorpset citerer han et Digt, som han, efter sin Hjemkomst fra Grønland til Danmark, i et Brev sendte til en norsk Ven; et Brudstykke lyder:

Mit blottet Hoved rørte Kulden ikke,
 Af Regn og Slud og Frost jeg skoggerloe;
 Om jeg fik Mad, — om ei, — om noget til at drikke,
 Om ei, — var jeg dog altid glad og fro.
 Naar Vinden tudede og Himlen brølte Torden,
 Naar jeg krøb i en Hule, gjort af Snee,
 Naar Skræk og Angester udbredtes over Jorden,
 Jeg munter var og ingen Frygt loed see.

Ridekunsten dyrkede han med lidenskabelig Interesse og ønskede derfor, at hans Sønner skulde være ligesaa dygtige paa dette Omraade som han selv. En Gang paa en Ridetur sammen med den yngste Søn Tønne vilde han have, at denne skulde sætte over et Led. Drengen var imidlertid bange, og Hesten refuserede. Da slog Faderen Dyret med sin Ridepisk, saa at det i et Spring for over Leddet, men saa voldsomt, at Drengen blev kastet af og laa besvimet paa Marken. At Faderen blev bange siger sig selv. I det Hele taget var han ofte uforsigtig, en Gang, da han pr. Kane skulde paa Besøg i Nysted, gav han saaledes Hesten et Rap af Pисken, saa at den i flyvende Fart jog over den tynde og usikre Is, der dækkede Sundet.

Han omtaler tidt sine Heste, og den Tradition gaar endnu i Familien, at han i sin Ungdom vaklede mellem at blive Missionær eller Rytterofficer. I et til Sønnen Marcus stilet Brev, som nu kun findes i Brevskriverens egenhændige Afskrift, omtaler Professor Glahn som et kendt Faktum, at han i sine unge Dage havde tjent som Menig i Rytteriet. Udtrykkene falder f. Eks. saaledes: »Det saae ieg selv i Holstein«, . . . »Da vi trak

for Hamborg, og vi Gemeene troede, at det nu skulde blive Alvor«, »Da vi laae i Holstein, var der iblant vor Krigshær en stor Deel Fremede«, o. s. v. Ogsaa et fantastisk Brev i Dialogform — et af hans morsomste — hviler paa Forestillingen om en militær Periode i Brevskriverens Liv; det objektive Bevis for en saadan har det imidlertid ikke været muligt at præstere; mærkelig nok yntes der ikke et Ord om denne Sag i Autobiografien.

Tager man de over hundrede Aar i Betragtning, som er forløbne siden Henrik Christopher Glahn's Død, maa det siges, at Familiens Medlemmer endnu er i Besiddelse af særdeles mange Breve fra hans Haand, Breve som, skønt meget af deres Indhold jo selvfølgelig er uden væsentlig Interesse, giver os Lejlighed til at lære ham og hans Karakter at kende, og da navnlig hans Forhold til Hustru og Børn. For hende nærede han den varmeste Kærlighed og Beundring; Gang paa Gang vender han tilbage til at forsikre om sit Ægteskabs Lykke. Da han paa Hustruens Fødselsdag i Aaret 1781 opholdt sig i Hovedstaden, begynder han sin Lykønskningsskrivelse saaledes: »Gud velsigne Dig i Dag og hver Dag og lade Dig i mange Aar leve lykkelig og vel. Vi erindre i Dag Din Fødselsdag, og jeg nedknæler for det Forsyn med Taksigelse, som gav mig saa elskværdig og dydig Kone.« Om hendes Værd som Moder udtaler han i et Brev til Sønnen Hans, i Anledning af dennes Konfirmation i Kjøbenhavn 1798, følgende smukke Ord:

» . . . I have en Moder, der overgaaer de fleeste og har faa Liige i Retskaffenhed og Dyd. Det er ikke alleene den naturl. Kiærlighed, som drev hende til at gjøre sit, for at indplante Dyden i Eders unge Hierter, men og Pligt. Denne bevægede hende til de mange moderl. Advarsler, Raad, Erindringer, Formaninger, undertiden ogsaa Straf, som hun gav Eder. Af den Kilde kom det, at hun laae saa tit med Eder i sine Arme og lærte Eder baade at elske Eders Skabere, som Fader og at bede til ham med Tillid og Fortroelighed. Deraf havde det sin Oprindelse, at hun saa tit underviiste Eder om det Gode, I skulde gjøre og det Onde, I skulde skye. Den Sag, i alle sine Gierninger at tænke sig Gud nærværende, at foretage sig Alt for at behage ham, at gjøre hans Villie ey som Slave, men som et lydigt Barn, der frygter for at blive sine Forældre mishaget., søgte hun altid at gjøre Eder vigtig. — Denne gode Moder haver Du hidtil glædet og aldrig vil Du ved slet Opførsel bedrøve enten hende eller mig, der i Samfund med hende har søgt at danne Dig til en redel. og agtværdig Mand i Fremtiden, der midt i Modgang vil blive lykkel., naar Du bevarer en god Samvittighed baade for Gud og Menneskene. Viis Herr Pflugmacher ved en god Opførsel i alle Deele. at Du har faaet i Din Barn-dom, ikke nogen pralende, men en sand dydig og god Opdragelse.«

I Brevene veksler alvorlige Betragtninger med ganske snusfornuftige, ofte afløsende hverandre paa en springende Maade, der virker fornøjelig, en egen hyggelig Stemning er i Reglen Grundtonen. Mærker man end, at Pastor Glahn egentlig var en Mand, der var forud for sin Tid, kan det dog ikke undgaas, at Slutningsord som f. Eks. »Min elskværdigste Engels lydigste og ærbødigste Tiener og Ven«, saaledes skrev han i Forlovelssetiden, hensætter Læseren til svundne Dage. Med Forkærlighed betjente han sig af den humoristiske Form, hvad følgende Brev til Hustruen viser; det lyder:

»Til Frue Professorinde Glahn!

Jeg veed ikke, om den naadige Frue veed, hvad det er at være i Trang for Tobak. Men veed hun det ikke, saa kan jeg dog fortælle Dem, at det er en fæl og hæssel. Omstændighed. Dersom den naadige Frue vil nu bede Deres Svigersøn, der er, saa vidt jeg veed, en Prakker paa Tobak, at han vil bede, saa vidt jeg formoder, sin, paa Tobak riige Broder, at han vil laane mig 1 l \mathfrak{R} , 8 \mathfrak{R} , 4 \mathfrak{R} , 2 \mathfrak{R} , 1 \mathfrak{R} , $\frac{1}{2}$ \mathfrak{R} , $\frac{1}{4}$ \mathfrak{R} , jeg forholder mig her, som alle Prakkerere, der lade sig aftinge, Tobak, saa gør han mig en stoer Tieneste; thi jeg er i den aller-egentligste Forstand, i Tobaksanstalten den aller største Prakker. — Bør Du ikke, siden Du opholder Dig i Elysium, gjøre en fransk Visite til Uttermøhlens. Nu kommer de forbandede Bondenykker igien. Du — og Naadige Frue — stemme slet ikke overens. Men den Naadige Frue er dog min Naadige Kone, og den naadige Kone er dog min egen eyegode Kone, og denne eyegode Kone elsker jeg saa høyt, at jeg glemmer at skrive naadige Frue. Din Daatter Poulina og Din Søn Tønne hilser Dig kjerligst, men meest hilses Du fra Din Mand

Glahn

Til

Udskrift: Frue Professorinde Glahn
midt inde i
Elysium.«

Den Originalitet, som ofte prægede hans Handlinger og Tankegang, træder særlig frem i hans Børneopdragelse. Skønt han, hvad hans Breve til Børnene bærer det mest talende Vidnesbyrd om, elskede disse og virkelig paa alle Maader søgte at være dem en omsorgsfuld og kærlig Fader, vil hans ofte eksperimenterende Opdragelsesmethode synes noget bizar, set med Nutidens Øjne. En Gang skulde f. Eks. hans to ældste Døttre paa Bal hos en Familie i Omegnen; da de festklædte kom for at tage af Sted med Faderen, fandt denne formodentlig, at de unge Piger var temmelig nedringede, hvad Tidens Mode jo krævede, og bød dem tage Baldragterne af og i Stedet for iføre sig deres Hvergarnskjoler. Tryglen og Bønner frugtede ikke, her hjalp ingen »kære Fader!«, de maatte tage paa Ballet, i den Dragt

han ønskede, skønt de foretrak at blive hjemme, naar Stadsen skulde aflægges.

Da en af Sønnerne en Dag var paa Kanetur med Faderen og beklagede sig over den bidende Frost, lod Faderen som af Vanvare et Dækken glide ud af Kanen ned i Sneen; da et lille Stykke Vej var passeret, bad han Drengen om at springe af for at hente Dækkenet, idet han naturligvis lod, som om han først nu bemærkede Uheldet. Lige som Drengen var kommen Kanen paa et Par Skridt nær, fik Hesten et Rap af Pisken, saa at den løb et lille Stykke videre; Drengen maatte saa igen indhente Køretøjet, men den samme Scene gentog sig atter og atter, indtil han var bleven rigtig varm. Først da fik han Lov til at komme op i Kanen for vel til Mode at kunne køre hjem til Præstegaarden.

Som Drenge havde Sønnerne hver sine Ting at passe hjemme, men trods det, at de saaledes var blevne sat ind i det praktiske Livs Gerninger, var de studerende Sønner, især Adam, senere til Faderens store Fortvivlelse alt andet end praktiske. At Børnenes Selvfølelse med Hensyn til deres Smaagerninger i Præstegaarden søgtes styrket, viser følgende morsomme Skrivelse til Sønnen Hans fra hans Fader.

»Kiendes herved og vitterliggiør, at da min Søn, Hans Egede Glahn, 14 Aar gammel i denne Tid, haver fattet det prisel. Forsæt at forlade sin Faders Huus for at lære den meget ærede og for dem, der have lært noget retskaffent, meget indbringende Apotekervidenskab og derfor paa en sømmel. og anstændig Maade begieret sin ærlige Afskeed fra sit Vice Inspectorat her paa Præstegaarden, saa haver jeg ikke haft noget imod og altsaa ikke kundet nægtet ham hans saa billige Begierings Opfyldelse, men herved med al faderlig Gunst og Bevaagenhed giver ham sin forlangte Afskeed med Titel og Rang af virkel. Inspecteur paa Præstegaarden Riserup med det Skudsmaal, at han fra Under Lædefoged a la Svite haver troeligen tient sig op til en Vice Inspecteurs Værdighed og i samme hans Embede viist sig i alle Deele paapassende og agtpaagivende, saa at han haver haft nøye Tilsyn med Korn, Lade, Loft, Heste og Sviin, Mark, Fæ og deslige her i min Præstegaard, saa at jeg med ham haver været aldeles vel tilfreds og fornøyet, hvorfor denne min forrige Vice Inspecteur, der, som sagt, afskeediges efter egen Begiering i al Naade og til Beviis derpaa med Titel og Værdighed af Inspecteur, tilønskes al Lykke og Velsignelse i sin nye Tieneste, som Apotekerdreng, med den Forvisning, at han vil viise en alvorl., fra første Dagen af begyndt og siden vedholdende Flittighed samt Ærlighed og Troeskab, paa det at han kan blive en duel. Apotekerdreng først, siden lige saa duel. Svend, derefter en agtet og søgt Provisor og tilsidst en oplyst, retskaffen, redelig og agtet Apoteker paa det Sted, hvor Guds

Forsyn, om en Snes Aar vil sætte ham. Dette er hans Faders inderlige Ønske.

Givet paa min Præstegaard *Riserup i Falster* Onsdagen før Pindsedag i Aaret 1797

Glahn.«

Da Sønnerne i de unge Aar maatte drage til Kjøbenhavn for at modtage deres Uddannelse dér, kunde Faderen kun lede deres Vej gennem sine Breve. Han søger da ogsaa hjemme fra sit stille Studereværelse i Præstegaarden at gøre sit til at indprente dem alle de gode Egenskaber, som han saa gerne saa sine Børn udrustede med. Særlig er der bevaret mange Breve til Sønnen Hans, efter at denne var kommen i Apothekerlære, hvilke viser Faderens Omhyggelighed saavel i store som i smaa Ting, hvad nogle her nævnte Citater, i kronologisk Orden, skal udvise.

» . . Naar Du skriver, maa Du skrive omstændel. — Dit Brev var ellers meget vel haade stillet og skrevet. Jeg er bange for, at Du vil med Tiden overgaae alle Dine Brødre i at skrive Got og stræb Du kun i alle gode Ting at overgaae alle Dine Brødre. Jeg skal aldrig fortryde derpaa, at I alle blive brave Karle og Du den braveste af dem alle. Tænk paa, at Du ogsaa engang skal tage Examen og begynd straks at lægge Grundvold dertil. Din Broder Marcus begyndte medens han var Barn at skrive det, han burde have færdig, som Officier og derefter er han nu snart færdig til at tage imod Feldtegnet. Men naar han gaaer og prunker med sin Sabel med Feldtegn i, saa tænker Du paa, hvorledes Du kan blive en god Svend, en herl. Provisor og tilsidst en ypperl. Apoteker, og naar Du bliver det, er Du endnu bedre faren end Din Broder, Herr Kapitainen eller Majoren. — Men Flid — og Agtpaaagivenhed — og Lærelyst — og Hurtighed og Troeskab — maa findes, og saa vil Du velsigne den Dag, da Du først satte Din Fod inden for Herr Pflugmachers Døre. — Gjør ikke alleene det, som befales, men meget meere og Alt, hvad Du kan overkomme. — Vær allevegne med — og læg vel Mærke til Alt. — Lidt efter Lidt kōmer Kundskaben og jo meere den stiiiger, desto behagel. bliver Dit Arbeide. Hvad Du ikke forstaaer, det spørg om og det er bedre at spørge 10 Gange end tage fejl eengang. Fornēmelig maa Du ikke give Dine Brødre Rottekrudt, naar de kiøbe af Dig Tartary emeticus*). Kiender Du nu Vægten ? og alle de brugel. Kragetæer? . . «

» . . Herefter maa Du vente, at jeg examinerer Dig hver Gang, jeg skriver og giver Dig et Spørgsmaal at besvare; thi Du maa viide, at

*) ∴ afførende Brækmiddel.

Du heeder Glahn og at alle Glahnerne skal være flinke Karle, hvilket ingen kan blive, uden den, som fra første Tiden af stræber at lære noget retskaffent

. . . . Tænk bestandig paa, at Du vil stræbe engang ogsaa at blive Provisor og siden Apoteker, men at dertil udfordres Flid fra første Øjeblik af og at denne Flid bestandig maa vedligeholdes i Forening af en ubrødel. Troeskab Din Moder erindrer Dig, om dagl. at holde Dit Hoved reent og i alle Deele iagttage den strængeste Reenlighed . . . «

»At det gaaer Dig vel, derom ere vi underrettede ved Brev fra Din Broder Adam, der fortæller, at Du allerede er betroet til at udveie Pomade. Dette er vist meere, end jeg torde formode, og giver tilkiende, at Du allerede har lært at forstaae Dig paa Vægten . . . «

»Gud skee Lov, at hvad jeg hidtil haver hørt fra Dig, er ikke andet end Got. Jeg venter ikke heller andet, thi Du vil stræbe at ligne og maaskee at overgaae Dine 2de Khavnske Brødre i Flid og Skikkelighed og Duelighed og naar saa den eene sidder i et lille Landsbye Kald og den anden gaaer og prunker med sin indsvundne Mave, saa er Du en Mand af mange Læs, der kan see de andre over Hovedet i Fald mine Børn, som jeg ikke haaber, kan blive stolte . . . «

» . . Tænk paa, at Adam har hidtil viist sig, som en brav Karl, Poul som en brav Karl, Marcus, som en brav Karl, Alle sammen ere de brave Karle og det ere de blevne ved Flid, hver i sit Fag. Du vil ogsaa blive en brav Karl, ligesaa vel, som de, og det kan Du blive, naar Du viiser Troeskab, Paapassenhed, Agtpaagivenhed og Flid. Enhver Ting maa være Dig lige vigtig og Du maa ikke ansee nogen Ting for ubetydel. Skiødesløshed maa Du vogte Dig for. Den er altid farl., men dobbelt paa et Apotek, hvor en liden Feiltagelse kan anrette store Ulykker. — For Guds Skyld vær troe, flittig og agtpaagivende. — Gjør aldrig Dine Forældre Skam og viis ved en god Opførsel, at Du har faaet en god Opdragelse. Skulde nogen vilde forføre Dig, saa tænk paa disse Ord: Min Søn! Naar Synden lokker Dig, da kom ikke. Vogt Dig for Forseelse, saa bliver Du frie for Straf og Du vil selv have Gavn og Nytte deraf.«

De her nævnte Brudstykker stammer alle fra 1797, det Aar Hans kom i Lære. Senere skriver Faderen i Anledning af Sønnens Konfirmation i April 1798: »Vær aldrig en Øyentiener, dette er et foragtel. Kreatur, men vær da meest troe, meest flittig, meest paapassende, meest forsigtig, naar han [Apothekeren] er ikke nærværende «

At Hans nu var voksen, gjorde dog ikke nogen Forandring i Brevenes Indhold, hvad der tydelig fremgaar af følgende Uddrag:

» . . . En Stympet kan vel lære at sælge Plaster for 2 eller 4 β , et ubetydel. Pulver eller nogle Draaber, at kiende Udskriften af Eders Krukker og Leddikker, men at være Urtekiender, at viide til hvad Klasse og Orden enhver Urt, Plante, Træ o. s. v: henhører, at kiende alle simplicia; at viide deres Kraft; at forstaae sig paa Maaden, hvorledes de i allehaande Skikkelser skal tilberedes til Brug, at kunde skielne de forgiftige fra de sunde; at anvende Alt dette til nyttigt Brug; — Alt dette er noget, som Dosmeren ikke veed uden meget lidet af, men som Du af Dit Brev til Tønne giver mig Haab om, at Du vil lære at viide meget af . . . «

d. 26de Aug 1799.

»Min kiære gode rare Hans!

Din Moder og jeg ere begge eenige i, at Dit Brev paa Bogstaverne nær, der just ikke ere at rose og paa det nær, at Du undertiden skriver Substantiverne med smaa Bogstaver, er saa got og vel skrevet, at Du ogsaa i at skrive rigtigt og smukt, vil overgaae — alle Dine ældre Brødre, naar Du kommer paa deres Alder, og at vi kan vente fra Dig Skrifter i Dit Fag og i de Videnskaber, som staae i nærmere eller fiernere Forbindelse med Dit Fag, som vil giøre Dig og Dit Glahnske Navn Ære . . . «

d. 13de Nov. 1799.

Da den unge Lærling var bleven Svend modtog han 11 Aug. 1803 en Lykønskningsskrivelse fra Faderen; den begynder saaledes: »Jeg fik med sidste Post et Brev, underskrevet Hans. — Om dette Hans vil sige Hans Wurst, eller Hans Nar, eller Hans Apotekersvend, eller Hans Egede Glahn, det veed jeg ikke. Lad dog slige Narrestræger fare og skriv Dit Bienavn til, om saa ogsaa al Verdens Adamer og Pouler gjorde det.« — Først efter denne Indledning følger Lykønskningerne og Tilkendegivelsen af den Glæde, som det heldige Resultat havde vakt hjemme i Præstegaarden. Foreløbig lød det Raad til den unge Apothekersvend: at blive paa samme Apothek som Svend for dér at søge endnu mere Uddannelse. Imidlertid havde Sønnen haft Lyst til at blive Kirurg, Faderen omtaler dette Project i Brevet, betegner det som »Galenskab« og skriver videre: »Tænk, jeg tiener nu, ikke for at forhverve mig blot Føde og Klæder, men for at duelliggiøre mig til en bedre Post i mit Fag og være mine Medmennesker til Nytte . . . «

Med samme Iver, som den, hvormed han talte til den unge Pharmaceut, ofte paa en Maade, som var han selv en Mand af Faget, søgte han at kunne lede de to Sønner Marcus og Tønne's første Skridt ad deres militære Løbebane. Aldt opfordres de til at blive ærekære Soldater, og han udmaler for Tønne, hvorledes det første Maal »Kaarde, Hat, Fier i Hatten og rød Kiole«, ikke skulde koste Drengen en Skilling af Sparebøssen. Skriften i de sønlige

Breve blev altid stærkt kritiseret i Præstegaarden, ogsaa begge de unge Krigere fik Gang paa Gang Irettesættelser for utydelige Bogstaver, idet Skrivefærdighed netop for en Officer fremhævedes som en absolut Nødvendighed, naar en Rapport skulde forfattes. Skrev Fremmede hjem til Pastor Glahn, at Marcus var flittig, en god Dreng, en smuk Kadet, at Munderingen klædte ham, og at det var behageligt at have med saadanne Børn at bestille, blev dette kun yderligere en Aarsag for Faderen til at ansproe Sønnen til fortsat Flid.

Alle Ting forestilledes altid saaledes for Børnene, at de klart kunde se, hvor lidet de havde sig selv at takke for, og hvor meget de skyldte et naadigt Forsyn, gode Mennesker og deres Forældre. Følgende Udtalelse til Marcus^{*)} er et karakteristisk Eksempel herpaa:

»*Din Mundering*, siger man, *klæder Dig vel*. Derfor bør Du takke Din Lieutenant, som bestilte den; Din Morbroder, som gjorde Udlæg; Dine Forældre, som betalte den; Skræderen og Sværdfægeren og Spindekonen og Væveren og Fiermageren og alle de Haandværksfolk, som arbejdede paa den, forinden Du kunde faae den, men fornemmelig Bonden, der lægger Faarene og de øvrige Creature til, der have hver givet deres Deel til denne Mundering, som klæder Dig saa vel. — Men først og fremmest tilkomer Æren og Taksigelsen Gud, Din himelske Fader, som skabte alle disse Ting og gav Menneskene den Siele Evne, at de viide at benytte sig deraf. — Du haver altsaa Intet at være stolt af. Det er altsamen andres, Du prunker med. Dersom Kapunen kom og begierede sine Fiær tilbage; kom Faaret og fordrede sin Uld; kom Oxen og krævede sit Skind og kom saaledes enhver og vilde have sit; saa gik Kiolen og Fierene og Støvlerne og Strømperne fløyten og den gode Herr Kadet, hvis Mundering klæder ham saa got, stød der nøgen, saa nøgen, som da hans Moder fødte ham. Og hvorfor meener Du, at Bonden foorer sine Creature for at klæde Dig og hvorfor troer Du, at Biergfolkene nedgrave sig i Jordens Skiød for at skaffe Dig en Kaarde? Derfor, at Du skal forsvare dem og ikke for at gjøre Dig til af en Mundering, Du ikke kunde have, naar de ikke arbejdede for Dig. — Viid min Søn! Du er Bonden[s] og Haandværksmandens Tiener; thi den, der føder og klæder os, dens Tienere ere vi, og, giver han os et Fortrin for sig, skeer det kun, paa det, at han selv i Roelighed og Stilhed kan forsætte sit Arbeide . . . «

Ligesom i det ovennævnte Brudstykke af Lykønskningsskrivelsen i Anledning af Hans' Konfirmation, foreholdt Faderen ogsaa de andre Sønner, hvad deres Moder havde været for dem. Han minder Marcus om, at hun selv havde opammet ham, haft vaagne Nætter for hans Skyld, røgtet ham

^{*)} I et Brev som nu kun findes i Brevskriverens egenhændige Afskrift.

i Barndommen, plejet ham, naar han var syg og hvorledes hun havde lært ham det Gode, advaret ham for det Onde og at hun havde fældet Glædetaarer, naar hun saa, at det gik hendes Søn godt. Trods de mange Formaninger og en Overskrift som: »Til Herr Lidt mindre end Intet Tønne Bloch Glahn,« da denne endnu ikke var bleven Kadet, mærker man ofte Faderglæden, naar det gik Børnene godt i Verden; denne Følelse lægges der saa heller ikke Skjul paa. Livligt og morsomt afmales det daglige Liv i Hjemmet med alle dets Glæder og Sorger. Ofte ledsages de faderlige Epistler, som tidt var stiledede til alle eller flere af Sønnerne, af Forsendelser fra Moderen bestaaende af Fødevarer eller Klæder, begge Dele vel lige kærkomne for de unge Mennesker. Penge blev der saavidt muligt heller ikke sparet paa, selv om Kaarene tidt var knappe for den brave Præstemand; den store Børneflokk kunde jo nok kræve en rummelig Pung. Som et sidste Eksempel paa H. C. Glahn's Skrivemaade hidsættes her et Rimbrev til de to ældste Sønner Adam og Poul Egede, der som før nævnt ikke altid var lige praktiske. Det lyder:

Til

mine to ældste Sønner i Anledning af nogle slet forrettede Commissioner; Alt skildret efter Naturen og Intet overdrevet.

Riserup Pgrd d. 27 April 1799.

Fortrolig, som en Ven, det er mig om at gjøre,
som ved en Gienvey Jer til sund Fornuft at føre.

(Med liden Forandring, af Popes Forsøg om Kritiken).

Gud hielpe mig! mig arme gamle Mand!
Jeg fordres op. — Jeg har toe meget lærde Dreng,
de lærde er — Desvær! De har studeret længe,
Gud hielpe mig! mig arme gamle Mand.
De have faaet saa stor, saa høy, saa drabelig Forstand,
Som fordem *Berg*, da han *Montanus* bliver,
Om hvilken Fader *Holberg* skriver,
At han med Lærdom spækket var,
Men, for det Øvrige, en Nar!
Han kunde gjøre Sort til Hvidt,
Han kunde herlig disputere,
Og, hvad han vilde, demonstrere,
Og op og ned philosophere,
Han ordrig var, dog talte lit,
Thi det, han talede, var Skit.
Montanus og *Peer Degn*, de vare lige kloge,
Thi hiin, han var en Nar, men denne var en Taabe. —
Gud hielpe mig! mig arme gamle Mand!
At Drengene maa faae igien en sund Forstand!
Dog tabt Forstand er ikke læt at faae igien tilbage
Endog i vores Tid, i vore overkloge Dage. —

Gud hielpe mig! mig arme gamle Mand,
 De lærde Drengte faae vel aldrig tabt Forstand,
 De ere flittige og roses nok
 Af heele den studerte Flok; —
 Men lad den yngre Dig kun kiøbe Bomulds Garn,
 Saa vil jeg være reent et Skarn,
 Om han ey kiøber Garn af Faar,
 Selv er han ikke noget Faar,
 Maaske, som Patriot, han elsker Garn af Faar.

Hvordan saae Verden ud før allerførste Dag?
 Min ældste Søn Jer det vil lære,
 I Fald I skulde Tosser være,
 Og ikke kan begribe denne Sag. —
 Tag Fittebøtter hid! tag Æsker uden Laage!
 Kom saa med Laagene og med en Fløyels Kaabe!
 Bring Hatte! Naale strøe! Kom med en gamel Sæk!
 Med Handsker, Kammerdug, alt dette vel tildæk!
 Og luk saa Kassen til, og ruld den saare vel!
 Og luk den op igien! — saa ser Du Kaos selv,
 Og saa saae Alting ud før allerførste Dag.
 Gaae hen og tak min Søn! Han lærte Dig den Sag.
 I eget Lys Du staaer, hvis Du ey lukker op Dit Øye,
 og seer og skuer og betragter dette nøye.

Gud hielpe mig! mig arme gamle Mand!
 At de maa faae igjen en slet og ret Forstand,
 Saa stor Forstand som deres Søstre have,
 Som ikke lærde er, men som dog giøre kan
 Adskilligt, hvortil der udfordres sund Forstand!
 De kan en Gryde sund og smagfuld Mad tillave,
 Som lærde og ulærde Mave
 Ret got fordøye kan.
 Et herligt Brød de kan mig bage
 Og stundum skaffe os lit Kage,
 Naar deres Moer dem skaffer, hvad de bruge bør.
 De malke kan en Koe, de kierner herligt Smør,
 De skrive Got et Brev, helst hun, som gift er bleven,
 Thi ved Forlovelsen hun blev i Brevstiiil dreven,
 De spinde fiint og groft; de sye en herlig Søm
 Tag Eders Linned frem og see! og skue! og døm!
 I Fald der er endnu lidt Dømekraft tilbage,
 Fra Eders Barndoms Tid, fra hiine glade Dage,
 Da I Forvaltere og Inspectorer vare; —
 Da havde I Forstand, paa alle Ting gav Agt,
 I vare hurtige og altid paa Jer Vagt;
 Hvad der befalet blev, blev og forrettet nøye,
 I brugte Overlæg og brugte Eders Øye. --
 Men den Gang var I ikke heller Lærde.
 Naar man er Lærd, Forstanden kan da ikke være saa paa Færde.

Gud hielpe mig! mig arme gl. Mand!
 Jeg frygter for, at Jer Forstand
 Er krøben ned i Eders Mave,
 Og at I har kun den, som I ved Smagens Redskab have.
 Min Marcus! tag Du dine Lærde Brødre ret i Skoele
 Lad dem kun trække ud! tag fra dem deres Kiøle
 Giv dem den røde paa, den som *Montanus* fik,
 Maaske de faae Forstand, med ham det heldigt gik. —
 Men hielper dette ey, et andet man probere.
 Kom, Hans! tag Krukker frem; thi de skal nu laxere,
 Laxere om igien, Laxere nok engang;
 De skal laxere, til de faae igien Forstand!!!

Glahn.

Medens Sønnerne lige fra deres Drengaar var fjernede fra Hjemmet, var dette jo ikke Tilfældet med de tre Døttre. Dog findes ikke saa faa endnu bevarede Breve fra Faderen til disse, Breve, som aander den samme Kærlighed og Omhu. Da den ældste Datter Stine havde holdt Bryllup med den unge Landmand Budtz paa den nærliggende Gaard »Elysium«, søgte Faderen ogsaa her i det ny Hjem at hjælpe, naar han kunde, med Raad og Daad. Hjælpsomhed kendetegnede i det Hele taget Pastor Glahn, man faar det Indtryk, at han gerne vilde være til Nytte for sine Medmennesker, men at han til Gengæld ogsaa var en Mand, som ønskede at se sine Meninger respekterede. Ikke blot Familiens Ve og Vel ogsaa Fremmedes laa ham paa Sinde. Han udtalte en Gang, at man kun maatte være Gud taknemmelig, naar man kunde hjælpe Andre. En Skolelærer fortalte senere til Datteren Pauline Ørbech, at havde Professor Glahn ikke understøttet ham i trange Tider, maatte hans Børn have tigget deres Brød. At Gjertrud Kirstine Egede blev sin Mand en god Hustru og sine Børn en omhyggelig Moder, derom vidner tydelig nok mange af de ovennævnte Udtalelser. Ogsaa fra hendes Haand stammer en Del Breve, navnlig til Sønnen Hans Egede Glahn, opkaldt efter hendes berømte Bedstefader, Grønlands Apostel. Har disse ikke den Interesse som Faderens, bærer de dog overalt Vidnesbyrd om en Moders Æmhed for sine Børn. Det er egentlig mærkeligt, at hun trods sin »højlærde« Afstamning betjente sig af en endog meget slet Ortografi. —

Har Henrik Christopher Glahn vel ikke hørt til de Udvalgte, som udrettede nogen stor Gerning, vil navnlig hans Arbejde i den grønlandske Missions Tjeneste sikre ham en hæderlig Plads blandt den danske Kirkes Mænd. Hans fængslende, helstøbte og retsindige Personlighed bør af hans Efterslægt ogsaa i kommende Tider bevares fra Forglemmelse.

(Jvfr. Dansk biogr. Leks. VI, Kirkehistoriske Samlinger 3 Række, II og 4 Række, I; Tidsskrift for den norske Personalhistorie Ny Række, 4 Hefte. pag 221 ff; Personalhistorisk Tidsskrift 1 Række, III; Worms Lexicon over lærde Mænd III med Anhang; Nyerup og Kraft: Almindeligt Litteratur-

lexicon; Im. Barfod: Den falsterske Gejstlighed's Personalhistorie II; P. Rhode: Laalands og Falsters Historie II, pag. 122 og 191; J. Galskjøtt: B. S. Ingemanns Levnetsbog pag. 208; Berlingske Tidende 1804, Nr. 60; Indlæg til fynske og smaalandske Registre 1778, Nr. 77 og 1781, Nr. 46; Register over det danske Kancellis Forestillinger for 1781, fol. 193; o. s. v.).

9 Børn (A 1—A 9):

A 1. Inger Christine Glahn f. 21 Juni 1772 Ullensvang, † 27 Dec. 1843 Nykjøbing paa Falster. — G. 21 Okt. 1798 N. Vedby m. Carl Ludvig Julius Budtz f. 30 Juli 1775 paa Frisenvold (Birkedommer Michael Budtz, Johanne Dorothea Wedege), Fæster af Gaarden Elysium, Nørre Vedby Sogn paa Falster, † 17 Febr. 1816 sst.

10 Børn (se Kvindelinie A).

A 2. Pauline Maria Amalia Glahn* f. 9 Jan. 1774 Ullensvang, † 11 Nov. 1865 Nykjøbing paa Falster. — G. 18 Aug. 1805 N. Vedby m. Lars Bagger Ørbech f. 1770 (Skolelærer Jørgen Ørbech, Inger). Fuldmægtig hos Amtmand Faye; blev derefter, da han var Rentekammeret bekendt »som en dertil meget duelig Mand«, ved kgl. Resolution af 19 Juni 1805 udnævnt til Forstskriver. Som saadan overdroges ham »Regnskabsføringen og hvad videre Forretninger vort Rentekammer maatte finde fornødent at paalægge ham ved Tilsynet med de os paa Falster tilhørende Skove paa Hvededals og Vestenborg Godser samt i Vaalse Sogn, — og bliver han, naar Amtmand Faye fratræder Forpagtningen af Parcelen Christiansminde, hvilken Parcel da skal anvendes til et Skæferie for Faar af den spanske Race, pligtig tillige at paatage sig Bestyrelsen af denne Parcel som Skæferigaard«. Foruden disse Forretninger skulde han tillige assistere Amtsforvalteren over Falster ved Administrationen af de nævnte Godser og Vaalse By. Han døde i Embedet 2 Okt. 1812 paa Christiansminde, Systofte Sogn. (Jvfr. Rentekammerets Relations og Resolutionsprotokol for Aaret 1805, No 182).

6 Børn (se Kvindelinie B).

A 3. Adam Wilhadt Glahn* f. 17 Okt. 1775 Ullensvang. I Efteraaret 1790 kom han i Nykjøbing Katedralskole, fra hvilken han 1793 blev dimitteret med laud., Aaret efter blev han udmærket ved anden Eksamen, absolverede den theologiske Embedseksamen med laud 1798, bestod den kateketiske Prøve med egregie 1800 og den homiletiske Prøve med laud 1802. 24 Maj 1805 blev han Sognepræst til Majbølle Menighed paa Lolland, men forflyttedes allerede 6 Juni samme Aar til Taars Menighed, ligeledes paa Lolland. Medens han beklædte dette Embede omgikkes han meget med en af sine Nabopræster, den senere Provst Daniel Peter Smith; denne skildrer Pastor Glahn som en sagmodig, ortodox Theolog, ivrig for sit Embede, og omtaler, at han altid var »kuriøs« i sin Maade at være paa. Som et Eks. kan anføres, at han, da Neveuen, den senere Stiftsprovst, holdt Bryllup, forærede denne i

Brudegave en Sølske med Indskriften: Til den lille Poul. 1819 søgte de to Venner begge Horslunde Sognekald, hvortil Glahn rejste for at prædike og katekisere for den gamle Geheimstatsminister Chr. D. Fr. Greve Reventlow; skønt denne roste Pastor Glahn meget og priste den Menighed lykkelig, som havde en saadan Præst, fik Pastor Smith alligevel Embedet, hvad der dog ikke forstyrrede Venskabet. 1829 blev Glahn Sognepræst til Veggerløse Menighed paa Falster, udnævntes 1846 til Konsistorialraad og kunde i Maj 1855 »elsket og velsignet af sin Menighed« fejre sit 50 Aars Jubilæum, idet han faa Dage før havde modtaget Dannebrogordenens Ridderkors. Han entledigedes fra sit sidstnævnte Embede 1857 og døde 19 April 1863 i Nykjøbing paa Falster. Forlængst havde Døden berøvet ham Hustru og de to ældste Børn, som begge var forlovede. »Disse smertelige Tab bar han med sand christelig Taalmodighed.« I Dansk Kirketidende har han skrevet om de kirkelige Katekisationer. Arkitekt H. C. Glahn i Nykjøbing ejer et Portræt af ham, malet 1860 af Professor Roed. (Jvfr. Erslew: Forfatter Leksicon Suppl. I, Rhode: Laaland-Falsters Historie II, »Provst D. P. Smith's Optegnelser« i Personalhistorisk Tidsskrift 2 Række III og fl. Steder). — G. 23 Juni 1805 Kbhvn. m. Andrea Bredenberg f. 31 Dec. 1779 Rorup, døbt 8 Jan. 1780 (Provst, Magister Knud Andresen Bredenberg, Catharina Magdalena Marcusdatter Wøldike), † 9 Maj 1842 Veggerløse.

3 Børn (B 1—B 3):

- B 1. Henrik Christopher Glahn f. 22 Jan. 1810 Taars. Student (laud.) fra Vordingborg lærde Skole 1828, cand. theol. (laud.) 1835. Han var derefter Huslærer først hos Pastor Holst paa Møen, siden hos Pastor Spang i Udby, hvem han 1835 fulgte til Kjøbenhavn, hvor han døde ugift 2 Nov. 1840 af Tyfus. (Jvfr. I Barfod: Den falsterske Gejstligheds Personalhistorie I).
- B 2. Cathrine Sophie Glahn f. 29 Juni 1811 Taars, † ugift 8 Okt. 1835 Veggerløse. Hun var forlovet med sin Fætter D. N. B. Glahn.
- B 3. Otto Michael Glahn f. 19 Dec. 1813 Taars. Ifølge Kirkebogen var ved Daaben alle Gaardmændene i Kalø Faddere. Da han var bleven konfirmeret, kom han i Tømrerlære i Kjøbenhavn, hvor han ogsaa besøgte Kunstakademiet, og arbejdede forskellige Steder her i Landet og i Norge, hvorhen han drog sammen med nogle Kammerater, blandt hvilke kan nævnes J. D. Herholdt. I en Ferie hjemme hos Faderen traf han den unge Ejer af Ourupgaard Eduard Tesdorpf, som fattede Interesse for den unge Haandværker og raadede ham til at nedsætte sig i Nykjøbing paa Falster. Han fulgte Raadet, hvad der gav Anledning til et gennem mange Aar aldrig afbrudt, trofast Samarbejde mellem disse to Mænd, et Samarbejde der efter hans Død fortsattes af Sønnen H. C. Glahn lige til Geheimekonferensraad Tesdorpf døde. Midt i Fyrrerne købte Glahn »Slotspladsen« i Nykjø-

bing F., hvilken Plads han jævne og regulerede, og hvor han byggede sit eget Hus. I over 37 Aar virkede han som Bygmester baade i Nykjøbing By og paa Landet. 1846 byggede han f. Eks. Kirken og Præsteboligen paa Nyord, omtrent paa samme Tid for Justitsraad C. V. Grandjean Hovedbygningen paa Stamhuset Vennerslund. Han foretog flere større og mindre Studierejser i Udlandet. I det offentlige Liv tog han ikke megen Del, kun var han i en Aarrække Chef for Byens Brandvæsen: »Brandkaptajn«. Han døde i Nykjøbing F. 27 Maj 1879. Virksom og ihærdig passede han sin efter Forholdene ret betydelige Bedrift og skildredes ved sin Død som en retsindig og brav Mand i sin offentlige og private Færd, som en Mand, der med Føje maatte henregnes til Nykjøbings mest agtede Borgere. (Jvfr. Lolland-Falsters Stiftstidende 28 Maj 1879). — G. 22 Dec. 1847 Veggerløse m. Eccardine Maria Gram* f. 18 Okt. 1811 Nykjøbing F. (Købmand Hans Arreboe Gram, Christiane Sidenius), † 24 Dec. 1890 sst.

4 Børn (C 1—C 4):

- C 1. Adam Vilhadt Glahn* f. 17 Okt. 1848 Nykjøbing F. Student med Udmærkelse fra Nykjøbing Katedralskole 1867, cand. philol. 1873, Lærer ved Schneekloth's Skole, konstitueret Adjunkt ved Roskilde lærde Skole 1876, Adjunkt 1879 og endelig Overlærer ved samme Skole 1897; død ugift efter længere Tids Svagelighed 9 Dec. 1898 Roskilde. Han skildres af tidligere Foresatte, Kolleger og Elever som en »meget afholdt og anset Lærer«.
- C 2. Henrik Christopher Glahn* f. 12 April 1850 Nykjøbing F. Først besøgte han Katedralskolen i sin Fødeby indtil 1867, kom derpaa i Tømrelære, uddannedes i den tekniske Skole i Kjøbenhavn og blev af Professor V. Kyhn dimitteret til Kunstakademiet, hvis Skoler han gennemgik til 1874. Dernæst arbejdede han paa Etatsraad J. D. Herholdt's Tegnestue og var Etatsraadens Konduktør paa Herlufsholm, indtil han 1877 vendte tilbage til Kjøbenhavn og konkurrerede for Afgangsbetegnelse, som han erhvervede for et Projekt til en Kirke. Med forskellige Rejsestipendier foretog han 1878 en større Udenlandsrejse hovedsagelig i Tyskland og væsentlig med det Formaal at studere Landbrugsbygninger. 1879 holdt han et Foredrag i det kgl. Landhusholdningsselskab om meklenborgske Landbrugsbygninger. Samme Aar døde Faderen O. M. Glahn, hvis Forretning i Nykjøbing F. han nu overtog, idet han samtidig skabte sig en Virksomhed som Arkitekt. Denne har omfattet privat og offentligt Bygearbejde, Landbrugsbygninger, med Hensyn til hvilke han har skabt ganske ny Former, Sygehuse, Skoler, Kirker og Restaureringsarbejder. For Restaureringen af »Tsarens Hus« i Nykjøbing F. modtog han 1899 den russiske St. Stanislaus Ordens III Klasse. Han er i Nykjøbing Medlem af Byraadet siden 1902,

desuden Medlem af Bygningskommissionen, Kirkeinspektionen, Sundhedskommissionen og Sygehusbestyrelsen dér, samt Medlem af Bestyrelsen for Akademisk Arkitektforening, den midlertidige Bestyrelse for »Foreningen til gamle Bygningers Bevaring« og forhenværende Medlem af Bestyrelsen for Centralforeningen for Murer- og Tømrermestre i Østifterne, idet han var Formand for sidstnævnte Forenings »Lokalforening« i Nykjøbing F. — G. 20 Maj 1881 Frederiksberg m. Louise Dorothea Leuning f. 3 Okt. 1851 Nykjøbing F. (Justitsraad, Amtsforvalter Edward William Leuning, Mette Louise Blicher).

5 Børn (D 1—D 5):

- D 1. Otto Michael Glahn* f. 23 Juli 1882 Nykjøbing F. Stod i Maskinlære 1898—1903, først i Nykjøbing, siden i Kjøbenhavn, tog Eksamen som Maskinkonstruktør 1904, rejste til New York 1905 og senere til Boston, hvor han nu arbejder ved Installation af Gasolinmotorer i Lystbaade. — G. 11 Sept. 1906 New York m. Mary Margrethe Sørensen f. 28 Jan. 1885 Kbhvn. (Detailhandler Peter Sørensen, Ane Frederikke Mathilde Petersen).
- D 2. Edvard Johannes Glahn f. 21 Aug. 1883 Nykjøbing F. Student fra Nykjøbing Katedralskole 1901, cand. phil. 1902, opholder sig i Boston.
- D 3. Carl Einar Glahn f. 26 Nov. 1884 Nykjøbing F. Elev af Kunstakademiets Arkitekturskole.
- D 4. Cæcilie Marie Glahn f. 19 Jan. 1886 Nykjøbing F.
- D 5. Inger Christine Glahn f. 20 Nov. 1887 sst.
- C 3. Andrea Christiane Sophie Glahn* f. 20 Aug. 1851 Nykjøbing F., † ugift 14 April 1904 Roskilde.
- C 4. Johanne Edvardine Glahn* f. 6 Juni 1857 Nykjøbing F., † ugift 28 Aug. 1883 sst.
- A 4. Poul Egede Glahn* f. 28 Okt. 1778 Ullensvang. Efter først at have faaet privat Undervisning i Hjemmet, kom han 1794 i Randers lærde Skole, fra hvilken han 1797 blev dimitteret med laud., Aaret efter tog han ligeledes med laud anden Eksamen, theologisk Attestats 1803 med haud ill. og aflagde begge de praktiske Prøver med laud 1805. Han blev personel Kapellan hos Amtsprovsten i Roskilde, J. M. Hertz, i April 1808, men allerede i Sept. samme Aar paa Indstilling af Grev Danneskjold-Samsøe kaldet til Sognepræst for Ulse og Braaby Menigheder i Sjællands Stift med Bolig i Olstrup Præstegaard. 1824 forflyttedes ham til Kjøbenhavn som Sognekapellan for Garnisons Sogns civile Menighed og Præst ved Stokhuset, blev 1831 tillige Lærer i Religion og Moral ved det kgl. Landkadetakademi, i hvilken Stilling han 1839 blev kgl. ansat, udnævntes til Ridder af Dannebrog 1842 og døde i Embedet 15 Juli 1846 i Kjøbenhavn efter faa Dages Sygeleje. 1835 konfirmerede han Prins Christian af Glücksborg (Chr. IX), ligesom han

senere viede denne til Prinsesse Louise og døbte Fyrsteparrets første Børn. Ved sin Død skildres han som »en Mand af højst agtværdig Karakter, elsket og agtet af de Menigheder, hvis Sjælesørger han var« og som »en særdeles brav og retskaffen Mand, jevn, godmodig, fredelskende og fordringsløs, der iblandt andet gjorde sig særlig fortjent som Asylselskabets fleraarige Formand, men for øvrigt vandrede Livet hen i stille og ubemærket Virksomhed«. Til Svogeren N. F. S. Grundtvig stod han og Familien i Venskabsforhold, der førte til Sommerbesøg i Olstrup Præstegaard. Han har udgivet en Prædiken indfattet i Samling af Prædikener paa Christendommens 1000-aarige Jubelfest i Danmark 1ste Pintsedag 1826, holdne af Kjøbenhavns Geistlighed. (Jvfr. Erslew: Forfatter Lexicon I og Suppl. I, Barfod: Danmarks Geistlighed I, Berlingske Tidende 1846 No 163 og fl. Steder). — G. 15 Maj 1808 Kbhvn. m. Bodil Marie Elisabeth Blicher* f. 10 April 1783 Gbdsløv (Provst Diderik Nicolai Blicher, Mette Poulsen). Hun var Ingemann's Barndomskærlighed. I hans Levnetsbog omtales hun ofte, hun »Øens Skønhedsprinsesse«, »Falsters yndigste Pige«, om hvem »en hel Del Medbejlere sværmede i Hesselalleen i Torkildstrup Præstegaardshave, hvem Bernhard ogsaa i Stilhed beundrede i barnlig Hengivenhed, og hvis Billede endnu staar for ham som et af de ædlest og skønneste i hans Barndom«. Fra den gamle Provst Ingemann's Dødsdag mindes Sønnen Student Poul Egede Glahn's milde, deltagende og vemodige Blik, i hvilket Drengen saa gerne vilde læse noget trøsteligt. Han nævner Poul Egede's Dattersøns smukke Udseende, der erindrede om Egedernes Portrætter, og hvori der laa baade Alvor og Inderlighed, men »tænkte dengang ikke paa, at denne unge Mand delte hans Beundring for hin stille, drømmende Blondine og engang skulde blive den Lykkelige, der skulde bringe Fred, Lykke og Velsignelse ind i hendes af en tidlig Hjertesorg fordunklede Ungdomsliv«. — Efter Mandens Død flyttede hun til Svogeren i Sorø, hvor hun boede til sin Død 21 Febr. 1862.

5 Børn (B 1—B 5):

- B 1. Sophie Henriette Glahn* f. 14 Maj 1809 Olstrup, † 1 Juni 1881 Aalborg. -- G. 12 Juni 1841 Frederiksberg m. Peder Christian Kierkegaard* f. 6 Juli 1805 Hillerød (Hosekræmmer Michael Pedersen Kierkegaard, Ane Lund). Kort efter hans Fødsel flyttede Forældrene til Hovedstaden, hvor han senere blev sat i Borgerdydskolen, fra hvilken han 1822 blev dimitteret med Udmærkelse, 1826 tog han theologisk Embedseksamen med laud. og studerede nu den nye Filosofi, samtidig med at han underviste. I Sommeren 1828 tiltraadte han en Studierejse til Tyskland, hvor han Aaret efter for en Afhandling om »Løgner« kreeredes til Dr. phil. ved Universitetet i Göttingen, besøgte senere Nederlandene og Paris, hvortil han ankom i de bevægede Julidage 1830, og hvor han blev tvungen til at bygge Barri-

kader af Pøbelen, og vendte derpaa over München og Leipzig tilbage til Danmark.

Han virkede nu som Lærer ved Borgerdydskolen, blev 1833 kaldet til Sognepræst for Vejerslev og Blidstrup Menigheder i Aalborg Stift, men fik imidlertid Betæneligheder, hvorpaa han efter Ansøgningen ved en kgl. Resolution blev anset som ikke beskikket. 1834 fik han efter kgl. Resolution Tilladelse til at holde offentlige Forelæsninger ved Universitetet over Moralfilosofi. For en Afhandling om det theologiske Systems rette Grundvold og Konstruktion blev han 1836 lic. theol. ved Kjøbenhavns Universitet og holdt nu i flere Semestre exegetiske og kirkehistoriske Forelæsninger. Efterhaanden blev han et meget skattet Led af den grundtvigianske Kreds og var Medstifter af Asylselskabet, Asylskolen og »Dansk Samfund«, ved hvis Møder han holdt Foredrag. 1842 blev han kaldet til Sognepræst for Pedersborg og Kindertofte Menigheder i Sjællands Stift, nær Sorø, hvorhen denne Bys Beboere om Søndagen drog for at høre hans Prædiken; hans egne Sognefolk forstod ikke rigtig at værdsætte deres lærde og aandfulde Præst.

Ved Valget til den grundlovgivende Rigsforsamling 1848 søgte han at blive Medlem af denne, men naaede ikke sit Maal, ligesom han ogsaa faldt, da han 1849 stillede sig som Folkethingskandidat. Som Repræsentant for 3die Kreds (Sorø og Præstø Amter) kom han derimod 1849 ind i Landstinget, hvor han havde Sæde til Rigsdagens Opløsning 1853; til Medlem af Rigsretten valgtes han 1850. Paa Rigsdagen fremtraadte han som »Repræsentant for dem, der hverken var Ejderpolitikere eller Helstatspolitikere, men tavse, stille Under-saatter, der ikke selvstændig havde deltaget i de store Begivenheder«. Skønt han ofte talte paa Thinge, var han for meget Dialektiker til at føle sig tiltalt af den praktiske Politik. Da Dr. Engelstoft blev udnævnt til Bishop over Fyens Stift, opfordredes han forgæves af theologiske Studerende til at søge det ledigblevne Professorat i Kirkehistorie. 1857 udnævntes han til Bishop over Aalborg Stift. »Vort Fædreland har uden Tvivl haft faa Biskopper, der i den Grad som Kierkegaard har formaaet at fylde deres Plads.« I Stiftsstanden havde han en vidtrækkende Betydning og var en glimrende Taler baade i og udenfor Kirken; Fædrelandets Sprog og Minder havde i ham en begejstret Tolk. Paa det 1ste skandinaviske Kirkemøde 1857 forsvarede han med henrivende Veltalenhed den grundtvigske Kristendomsopfattelse over for Rudelbach. 1858 udnævntes han til Ridder af Dannebrog, 1860 modtog han Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Paa de aarlige Landemoder udtalte han sig om de forskellige kirkelige Spørgsmaal, der optog Sindene og udtalte 1866 og 67 sin Sympathi for Principperne i det i Rigsdagen fremsatte Forslag til

Lov om udvidet Adgang til Sognebaandsløsning. Dette bevirkede, at Konseilspræsidenten, Grev Krag-Juel-Vind-Frijs tilbød ham Kultusministerportefeullen, som han modtog i Sept. 1867, efter at Bestyrelsen af det kgl. Theater og Kapel midlertidig var bleven henlagt under Justitsministeriet. I Dec. 1867 forelagde han sit Programs vigtigste Sag, et Udkast til »Lov om Valg- og Hjælpemenigheder«. Skønt han i Rigsdagen opbød sin hele skarpsindige Veltalenhed for at forsvare sine Meninger i denne Sag, mødte den dog saa stærk Opposition, at han, efter at have indgivet sin Demission, i Marts 1868 blev fritaget for Ministeriets Byrder og atter vendte tilbage til sin Bispestol, som midlertidig havde været beklædt af Svogeren H. E. Glahn. I 1868 var han Medlem af Kirkekommissionen og spillede atter her en fremtrædende Rolle. Han udnævntes til Kommandør af Dannebrog af 2den Grad 1869, til Kommandør af 1ste Grad 1874.

Hans medfødte Tungsind tog nu mere og mere Overhaand; 1875 søgte og fik han Afsked som Biskop, da han følte sig uværdig til at beklæde denne ansvarsfulde Stilling. 1879 frasagde han sig yderligere Biskopsrang og nægtede ved Universitetets 400 Aars Jubilæum at lade sig kreere til Dr. phil. hon. causa, da han følte sig uværdig til at kaldes Lærer. Nogle Aar, tyngede af store Sjølekvæler, fulgte nu; hans bedste Trøst var da at prædike for Fattiglemmerne i Aalborg, hvor han blev boende i et Hus i Grønnegade, skænket ham af Venner. I sit Hjem havde han den Sorg at se sin Hustru i næsten hele det 40aarige Ægteskab være sengeliggende. Da Ægteparret flyttede til Aalborg kunde hun først taale Overfarten med Efteraarets sidste Skib. Det var Morgen, da hun kom, og hun ønskede da at se hele Bispegaarden, før hun gik til Sengs; Lægen fraraadede det, og hun føjede ham. Men den Dag oprandt aldrig, da hun saa sin Mands og sit Hjem. Undertiden var hun saa forpint, at hun endog ikke kunde taale at tale med sin Mand, til andre Tider, naar han, trykket af sit Tungsind, kom ind til hende og blev der i længere Tid, kunde det, fortælles der, ses paa ham, at Samtalen med hende havde lysnet hans Sind. Sidste Gang prædikede han i Maj 1883 »om alle Tings Ende, der nærmer sig«. Den Tid, han nu havde at leve i, var »en eneste Nat uden Stjærner«, evige Selvanklager plagede ham, 1884 indvilligede han i sin egen Umyndiggørelse, sine Ordens-tegn vilde han sende tilbage, ja krævede endog at blive stillet for Retten for at tilstaa sine Synder og sin Uværdighed. »Han tvivlede ikke om Kristendommens Sandhed, men turde ikke selv tilegne sig Evangeliets Forjættelser paa Grund af »det forfærdelige« der var vævet ind i hans Faders, Broders (Søren Kierkegaards) og egne Historie.« Han følte sig som Led af en fortabt Slægt. 24 Febr. 1888

døde han i Aalborg, endelig befriet for en usædvanlig tung og smertefuld Livsaften.

I Blade og Tidsskrifter har han efterladt sig en Mængde Afhandlinger og Taler. Fra 1840 udgav han, en Tid sammen med Th. V. Oldenburg, »Nordisk Tidsskrift for christelig Theologi« og skrev i dette en Række Afhandlinger, »der røber hans Fordybelse i den hellige Skrift og en blændende Skarpsindighed, der dog ikke sjældent kunde udarte til Spidsfindighed.« Hans litterære Arbejder »afspejle en Aand, der var i Slægt med og dog forskellig fra hans Broders.« Blandt hans Skrifter kan nævnes Studier over Klippe- manden og Klippetroen, hans 2 Afhandlinger om Almueskolens Lærebøger o. m. a. 1902—05 udgav hans Hustrus Brodersøn Pastor P. E. Glahn, Tjæreby og Pastor L. Nyegaard, Gimlinge hans »Samlede Skrifter« i VI Bind. (Jvfr. Dansk biografisk Leksikon IX). [Hans g. 1° 27 Okt. 1836 m. Elise Marie Boisen f. 31 Jan. 1806 Vesterborg (Biskop Peter Outzen Boisen, Anna Nannestad), † 18 Juli 1837].

1 Barn (C 1):

C 1. Pascal Michael Poul Egede Kierkegaard f. 27 Marts 1842
Kbhvn. Cand. theol.

B 2. Henrik Christopher Glahn f. 6 Okt. 1810 Olstrup. Som Barn undervistes han først dels af Faderen dels af Grev Danneskjold-Samsøes Huslærer og blev derpaa 11 Aar gammel sendt til Kjøbenhavn for at frekventere Borgerdydskolen paa Christianshavn, fra hvilken han 1828 blev dimitteret med laud. I Skolen viste han særlige Anlæg for Mathematik, hvilket førte til, at hans Lærer, den bekendte Pædagog Cleophas Svenningsen, fattede Interesse for Drengen og i sit Hjem underviste ham i det nævnte Fag ud over det Pensum, Skolen krævede. 1836 tog han theologisk Embedseksamen med laud., hvilken Karakter han ogsaa fik til de to praktiske Prøver, og blev samme Aar ansat som Lærer ved Søetatens Drengeskole. 1840 forfremmedes han til Overlærer og blev tillige faa Uger efter uordineret Kateket ved Bremerholms (Holmens) Kirke. Under sin Studietid og som Kandidat omgikkes han bl. a. Brødrene Peter og Harald Boisen og kom ofte hos Grundtvig, hvis første Hustru jo var hans Moster. Han tog livlig Del i det Røre, som vakttes af Grundtvig og tilegnede sig dennes Livssyn. Senere i Livet stod den nyere Form for, især politisk, Grundtvigianisme ham derimod fjernt, næsten imod.

Sammen med sine to Brødre og en Kreds af Venner og Slægtninge havde han dannet en Diskussionsklub »Historicum«, hvis Medlemmer skiftevis mødtes hos hverandre om Lørdagen for, »med Piher lange og Snak af ærligt Bryst«, at tale om Tidens Begivenheder. Her samledes han, »Gamle«, med sin senere Svoger Winther »Asen Gebesen« og Fættrene nuværende Oberst H. O. Glahn »Otto

Løjtnant« eller »Løgtepeer«, den senere Apotheker i Kjøbenhavn C. J. Glahn »David«, den senere Apotheker i Sorø H. C. Glahn »Lille« og Otto Michael Glahn »Otto Taars«. Brødrene Boisen var bl. a. ogsaa Medlemmer, og Peter Rørdam, P. C. Kierkegaard og »hebraiske« L. Müller, senere Seminarieforstander i Ranum, en Slags Æresmedlemmer. Foredrag, munter Skæmt og Sange afløste hverandre; af Sangene er senere under Titlen »Historicums-Minder« et Udvalg fra Tidsrummet 1838—43 trykt som Manuskript. Historicums Møder blev indledede og afsluttede med følgende Viser:

Mel: Die Pinschauer etc.
 Naar Solen har kysset hver Rose til Godnat:
 Guds Fred, god Aften!
 Og Fuglen bag Løvet paa Grenen sig har sat:
 Guds Fred, god Aften!
 Vi Venner mødes muntre,
 Vi Venner mødes troe,
 Vil Du see,
 Mildt vi lee,
 |: Velsignet er den Aften, vi hinanden see. :|

Godnat sovvel vor kjære Ven!
 Og Tak for dennesinde!
 Naar Lørdagssol gaaer ned igjen,
 Og Stjerner smaae oprinde,
 Smaa Alfer samle os paany,
 Da ville vi juble høit i Sky
 |: Og syngte :|
 Dreihy etc.

Begge Sangene er forfattede af »Egede« : den senere Stiftsprovst Glahn, der ogsaa har skrevet følgende, som et lille Eksempel paa Historicums Vid, anførte Linier »Til den 20aarige Lille den 17 April 1840«, de lyder:

Quinten af et Sekel sprang		Trak Din Næse lidt for lang,
Rask forbi Dig; medens Vægten		Stempled Dig som Tyveknægten.

Paa en Pinseudflugt, som Historicum 1840 foretog til Sorø, saa Kandidat Glahn for første Gang som Voksen sin 17aarige Cousine Birgitte, der senere skulde blive hans Hustru. 1843 blev han kaldet til Sognepræst for Vindum Menighed i Viborg Stift; Præstegaarden, som var meget forfalden, »Taget som et Sold, naar det regnede, og Væggen som et Lagen, naar det blæste«, laa i Brandstrup. Mange smukke Minder knyttedes dog til denne, men ogsaa Sorger; af de i Brandstrup fødte fire Sønner døde de to ældste, livlige Drengene dér. Saa-

vidt vides, var Pastor Glahn den, der først arbejdede paa at faa en Kirke opført i Brandstrup. 1853 forflyttedes han til Tiustrup og Haldagerlille Menigheder i Sjællands Stift, nær Sorø, baade her og i Jylland vandt han sine Sognebørns Hengivenhed. I Tiustrup Præstegaard, som ligger ved den smukke Sø af samme Navn, var Maleren Professor Vermehren en daglig Gæst, naar han i flere Sommere opholdt sig i Sognet for at male; ved saadanne Lejligheder tegnede han de 2 her i Bogen gengivne Portrætter af Mand og Hustru. Pastor Glahn er endvidere tegnet af sin Ungdomsven Købke. 1861 blev han endelig kaldet til Sognepræst i Sorø og virkede derpaa i dette Embede, til han 1883 blev entlediget. Efter at ogsaa den yngste Søn var gaaet bort, døde den sidste, Egede, 1868 efter i flere Aar at have lidt af en Hjertesygdom. Han var et velbevaget ungt Menneske, som netop skulde have været Student, det Aar han døde. Selv efter at han var bleven svagelig, beholdt han med Lethed sin Plads som den øverste i sin Klasse, paa samme Tid som han havde Interesse for Musik, Tegning og Botanik. Først den sidste Tids Sygdom formaaede at nedtrykke hans glade og friske Natur. Maleren Dalsgaard har tegnet hans her i Bogen gengivne Portræt.

Kun faa Aar efter at Pastor Glahn havde tiltraadt Embedet i Sorø, blev han ramt af en Nervesygdom, som han aldrig ganske forvandt, senere 1876—77 af en nervøs Svækkelse af Synet. Brodersønnen P. E. Glahn, nu Sognepræst i Tjæreby, blev da hans Kapellan i 6 Aar, indtil han selv udnævntes til Sognepræst. Pastor H. C. Glahn vedblev efter sin Afskedigelse at bo i Sorø, hvor han døde stille og rolig 30 Nov. 1891. Ogsaa i Sorø var han afholdt af sin Menighed, som ved hans Fratrædelse skænkede ham et Maleri af Dalsgaard, forestillende Simeon med Christusbarnet paa Armen. Han var en stille og alvorlig Mand, som aabnede sig for forholdsvist faa Mennesker; i sin egen Kreds og overfor dem, som han havde sluttet sig til, kunde han derimod være baade livlig og spøgelfuld. Overfor Fremmede var han ofte tilbagetrukket, hvad der imidlertid snarest skyldtes en vis Undseelighed. Ved hans Jordefærd i Sorø den 3 December blev en Sang, forfattet af »En af Menigheden« (∴ M. Rosing), afsungen; følgende Vers gengives her:

En Præst har Du været med Ære,
 Saa stille, dybsindig, troskyldig og from,
 Forgjæves om Trøst og Lære
 Ingen vel til dig kom;
 Thi Du har i Sandhed Gud lovet
 For Alt, hvad han gav, og for Alt, hvad han tog,
 Og trygt ved Guds Fod har Du sovet,
 Selv om han haardt dig slog.

Med Gud havde stille Du Møde,
 Guds Spor efter Mødet det stod i dit Blik,
 Og den, der var saaret til Døde,
 Deri Guds Hilsen fik;
 En Fredens Apostel, det var Du,
 En Naadens Forkynder, en Kjærligheds Præst.
 Og altid i Livet bar Du
 Skjæret fra Julens Fest.

(Jvfr. Erslew: Forfatterlexicon Suppl. I, »Sorø Avis« 3 Dec. 1891, »Samlinger til jydsk Historie og Topografi« I Række IV o. a. Steder). — G. 8 Juni 1844 Sorø m. sin nedennævnte Farbroders Datter Anna Birgitte Maria Glahn* f. 8 April 1823 sst.

5 Børn (C 1—C 5):

- C 1. Hans Poul Egede Glahn f. 19 Nov. 1845 Brandstrup, † 10 Febr. 1849 sst.
- C 2. Nicolai Frederik Severin Grundtvig Glahn f. 10 Dec. 1847 sst., † 3 April 1853 sst.
- C 3. Hans Poul Egede Glahn* f. 9 Febr. 1850 sst., † 6 Jan. 1868 Sorø.
- C 4. Adam Wilhad Egede Glahn f. 21 Sept. 1852 Brandstrup. † 5 Juni 1853 Sorø.
- C 5. Henriette Birgitte Maria Glahn* f. 3 Maj 1854 Tiustrup.
- B 3. Diderik Nicolai Blicher Glahn* f. 28 Juni 1812 Olstrup. Student fra Sorø Akademi 1831, cand. theol. (haud) 1840, var derefter Huslærer hos Baron Holsten paa Holstenshus, indtil han 1842 blev kaldet til Sognepræst paa Strynø under Fyens Stift. Forholdene paa Øen var dengang meget forskellige fra de nuværende; om Vinteren kunde man f. Eks. ofte i lange Tider være ganske uden Forbindelse med Omverdenen paa Grund af Isen. Præstegaarden var da mere end nogensinde det lille Samfunds naturlige Midtpunkt, og Pastor Glahn den, hvem Beboerne tyede til i de forskelligste Anliggender. Ved Vintertid maatte han, der som ungt Menneske selv havde villet være Mediciner, fungere som Læge, tilse de Syge og lave Medicin efter Distriktslægens Anordninger; ligesom han ogsaa som Formand for Sogneforstanderskabet tog ivrig Del i Øens kommunale Styrelse. Det bedste Forhold herskede mellem Beboerne og deres Præst, »Fa'ere«, som de Gamle kaldte ham. Paa Strynø havde Pastor Glahn den Sorg at miste sin ældste Søn, som omkom ved et Ulykkestilfælde 1852, noget over 8 Aar gammel. I mange Aar kastede dette dybe Skygger i det ellers lykkelige Hjem. Fætteren Pastor Budtz paa den nærliggende Avernakø var i de Tider Familien en trofast Opmuntrer og Trøster. 1873 blev Glahn Sognepræst til Aastrup Menighed paa Falster; her kunde han fejre sit 50 Aars Jubilæum som Præst, faa

Dage før han 19 Maj 1892 døde i sin Embedsbolig Moseby Præstegaard. Menigheden i Aastrup rejste et Monument paa hans Grav. »Han har ikke været af de Mænd, hvis Gerning kendes og omtales i vide Kredse, men hans Menighed har altid set op til ham med Tillid og Kærlighed som en troende og retsindig Ordets Forkynder og som en hjertensgod Mand med Villie til at raade og hjælpe, hvor han kunde, og han har i sin Kreds paa mange Maader virket til Velsigelse;« — »hans trofaste Vidnesbyrd, hans kærlige Hjerte og hans altid aabne Haand vil bevares af Mange i taknemlig Erindring.« (Jvfr. Nationaltidende 19 Maj 1892, Nr. 5776). G. 7 Aug. 1842 Stenstrup m. Amalie Louise Augusta Berg* f. 20 Sept. 1821 Skjoldemose, Stenstrup Sogn (Godsejer Christian Frederik Berg, Elisabeth Esmith Hensler), † 6 Aug. 1888 Moseby Præstegaard, Aastrup Sogn. Hun var Søster til Digteren Poul Martin Møller's første Hustru, ved hvis Død hun kom i Huset hos Svogeren sammen med sin Lærerinde Frøken von Bülow og hvor hun blev, indtil denne blev hans anden Kone. Herfra stammede hendes Bekendtskab med Digteren Chr. Winther. Hun var en djærv, varmfølede og velbegavet Kvinde, der, skønt hun sjældent kom udenfor Strynø og senere Præstegaarden paa Falster, alligevel med Interesse fulgte sin Tids Begivenheder.

10 Børn (C 1—C 10):

- C 1. Poul Egede Glahn f. 5 Aug. 1843 Strynø, † 23 Jan. 1852 sst.
 C 2. Katharine Sophie Glahn* f. 28 Aug. 1845 sst., † 29 Juni 1883 Fredericia. — G. 26 Maj 1868 Gylling m. Samuel Emil Julius August Rømhild f. 6 Juli 1848 Gyllingnæs (Skovrider Ernst Eduard Rømhild, Mariane Elisabeth Jørgensen). Som Landvæsenselev uddannedes han 1866—68, dels paa Ramsinggaard, dels paa Gyllingnæs, bestyrede derefter Tjele Skovridergaard, traadte 1872 i Statsbanernes Tjeneste som Portør i Aalborg, blev Konduktør 1874 og er siden 1876 Pakmester i Fredericia. [Han g. 2° 12 Aug. 1884 Odense m. Marie Kristensen f. 14 Sept. 1860 sst. (Restauratør Jacob Kristensen, Louise Amalia Andersen)].

7 Børn (D 1—D 7):

- D 1. Amalie Marie Rømhild f. 16 Maj 1869 Gyllingnæs, † 19 Jan. 1894 Aarhus. Ugift.
 D 2. Peter Christian Nikolai Rømhild f. 11 Maj 1873 Aalborg. Mejeribestyrer i Kapuni, Manaia, Taranaki, Ny Zeeland.
 D 3. Charles Rømhild f. 3 Febr. 1875 Aalborg, † 21 Febr. s. A. og sst.
 D 4. Poula Elisabeth Caroline Rømhild f. 4 Febr. 1876 Fredericia. — G. Kbhvn. m. Jens Christensen f. 13 Febr. 1875 Ørum Sogn (Gaardfæster Christen Jørgensen, Boline Rasmine Caroline Jensen), Portør ved Statsbanerne.

2 Børn (E 1—E 2):

- E 1. Sofie Emilie Christensen f. 29 April 1901 Frederiksberg.
 E 2. Esther Boline Kirstine Christensen f. 22 Jan. 1903 sst.
 D 5. Ernst Vilhelm Rømhild f. 4 Juni 1878 Fredericia. Telegrafist og Translatør i Odense.
 D 6. Diderik Nikolai Rømhild f. 19 Okt. 1879 Fredericia, † 21 Juli 1904 sst.
 D 7. Henrik Carl Rømhild f. 1 Nov. 1881 sst., forulykkede 28 Nov. 1903 paa Kjøbenhavns Banegaard. Jernbanefunktionær.
- C 3. Christian Frederik Glahn* f. 15 Nov. 1846 Strynø. Sin Skoleuddannelse modtog han i Slagelse Realskole, uddannedes derpaa som Maskinist hos Burmeister & Wain og aftjente senere sin Værnepligt som Undermaskinmester paa Fregatten »Danmark«. Sammen med sin Halvfætter Carl Budtz rejste han 1869 til Østasien og besøgte Singapoore, Borneo, hvor han en Tid var i Rajahen af Saravaks Tjeneste, og Saigun, idet han stadig virkede i sit Fag. Budtz, som var rejst videre, havde imidlertid opnaaet Ansættelse ved Arsenalet i Tientsien og tilbød nu Fætteren en Plads sammesteds. Da denne skulde tiltrædes snarest, maatte Glahn uden Tøven ud paa Efteraaret begive sig paa Rejsen, som pr. Vogn gik gennem en Del af Kina, ind over den kinesiske Mur, hvor ingen Europæer den Gang havde været. Befordringen var 2 smaa Vogne, i den ene kørte han selv, den anden var fyldt med Rejsepenge, vekslet i Smaamønt, og Proviant. Overalt var han Genstand for Nysgerrighed fra de Indfødtes Side, og hvor han overnattede, generedes han af deres Paatrængenhed, idet de f. Eks. pillede Ruderne, som var af Papir, ud, saa den bitte Vinterkulde trængte ind til ham. I en meget forkommen Tilstand naaede han endelig Tientsin, hvor han i lang Tid laa farlig syg. 5 Aar levede han nu her sammen med Fætteren, indtil en Oversømmelse ødelagde Arsenalet; Budtz rejste nu hjem, hvorimod Glahn forsøgte sig paa egen Haand, men var uheldig, saa han atter maatte ty til Søen. Efter nogle Aars Forløb kom han til Japan, etablerede dér et Skibsværft, som han senere har solgt og bor nu paa et Landsted i Nærheden af Yokohama. Han har konstrueret en Boremaskine til Brug i Kobberminer. — G. 20 Juni 1880 m. Koshida Yoshi f. 28 Febr. 1855 Kanagawa Ken, Japan [Hun g. 1°].

1 Barn (D 1):

- D 1. Adelheid Glahn f. 12 Marts 1882 Yokohama. — G. 8 April 1905 sst. m. William Ray Devin f. 19 Aug. 1880 Vina Ichama Co, Kalifornien.

1 Barn (E 1):

- E 1. Frederik Ray Devin f. 22 Dec. 1906.

C 4. Bodil Marie Elisabeth Glahn f. 14 Juni 1848 Strynø. Almuelærerindeeksamen 1874, virkede nogle Aar ved en privat Skole i Ruds Vedby indtil sit Bryllup, senere som Lærerinde ved Tjørnelunde Skole, Finderup Sogn 1888—1907, da hun fik Afsked paa Grund af Svagelighed og flyttede til Kjøbenhavn. — G. 4 Maj 1877 Aastrup paa Falster m. Joseph Pedersen Clausen f. 16 Aug. 1850 Ærøskjøbing (Skibsfører Peder Clausen, Christiane Pedersen). Seminarist fra Jellinge Seminarium 1870, Huslærer paa Trøjborg 1870—73, Lærer ved en privat Skole i Ruds Vedby 1874—76, hvor han lærte sin Hustru at kende, og Lærer ved Tjørnelunde Skole, Finderup Sogn 1876. Han arbejdede meget for Oplysningen ogsaa uden for Skolen ved Foredrag, Oplæsning o. s. v.; i flere Aar var han Formand for Sognets Sygekasse og deltog med Iver for Oprettelsen af en stedlig Sparekasse, for hvilken han senere i en Aarrække var Formand. Han døde i Embedet 11 Nov. 1900 i Tjørnelunde, hvis Beboere lod sætte en Mindetavle paa hans Grav.

4 Børn (D 1—D 4):

- D 1. Marie Clausen f. og † 1 Nov. 1878 Tjørnelunde.
 D 2. Peter Christian Glahn Clausen f. 28 Nov. 1880 sst. Cand. phil., ansat i »Fjerde Søforsikring«.
 D 3. Astrid Glahn Clausen f. 19 Maj 1882 Tjørnelunde. Sygeplejeelev paa Frederiksberg.
 D 4. Nikolaj Glahn Clausen f. 1 Okt. 1884 Tjørnelunde, † 27 Marts 1898 sst.
- C 5. Vilhelmine Elisabeth Glahn f. 22 Aug. 1850 Strynø. Efter Faderens Død 1892 lever hun som Konventualinde i Klosteret i Nykjøbing paa Falster.
- C 6. Olave Marie Margrethe Henriette Glahn f. 11 Jan. 1852 Strynø. Husbestyrerinde.
- C 7. Poulaine Glahn f. 1 Maj 1853 sst. — G. 7 Aug. 1886 Aastrup paa Falster m. Jacob Mathias Frederik Lütken f. 9 Juli 1841 Mehrn (Sognepræst Otto Diederik Lütken, Cecilie Marie Leuning). Student fra Latinskolen i Nykjøbing p. F. 1861, studerede et Aars Tid ved polyteknisk Lærestanstalt og var derpaa i Skibbyggerlære hos Benzons paa Falster. Efter at han havde foretaget en Rejse til England og Frankrig 1868 med Understøttelse af Indenrigsministeriet og af den Reiersenske Fond, blev han syg og tvungen til at opgive sit hidtilværende Arbejde; Lysten til at blive Kunstner modnedes da hos ham; af Kyn blev han dimitteret til Kunstakademiet, men besøgte kun Forberedelses- og Perspektivklassen 1870—71. Han udstillede som Marinemaler paa Charlottenborg fra 1876, foretog en Sørejse til Middelhavet 1880 med Understøttelse af den Hjelmstjerne-Rosencroneske Stiftelse og var i Amerika 1883

- 84, bosatte sig endelig 1886 i Odense, hvor han dels virkede som Tegnelærer ved Gjersing's Realskole, senere tillige som Lærer i Geografi, dels selv havde en Tegneskole for Damer indtil sin Død 4 Okt. 1905. »Han var en stille, fordringsløs Mand, hans Arbejder prægedes stedse af sund og forstaaende Opfattelse af hvad han saa, og hans Billeder fra Sø og Strand gav altid et sandt Udtryk for den danske Natur«. (Jvfr. Nationaltidende 5 Okt. 1905, Nr. 10606).
- C 8. Birgitte Margrethe Glahn f. 31 Dec. 1858 Strynø. — G. 9 Nov. 1892 Aastrup, Falster m. Johannes Frederik Fich f. 29 Juli 1863 Kbhvn (Sognepræst Andreas Gabriel Fich, Frederikke Sofie Brorson). Student fra Borgerdydskolen paa Christianshavn 1881, cand. theol. 1888, personel Kapellan hos sin senere Svigerfader D. N. B. Glahn til Aastrup Menighed paa Falster 1889—92, Sognepræst til Simsted og Thestrup Menigheder i Viborg Stift 1892, til Løgstør, Løgsted og Kornum Menigheder i samme Stift 1898, er tillige siden 1899 Provst for Slet Herred.
- 5 Børn (D 1—D 5):
- D 1. Andreas Nikolai Brorson Fich f. 5 Maj 1894 Evedrup Præstegaard.
- D 2. Christian Johannes Brorson Fich f. 27 Juli 1895 sst.
- D 3. Elisabeth Fich f. 6 Nov. 1897 sst.
- D 4. Poul Egede Fich f. 31 Jan. 1899 Løgstør, † 24 April s. A. og sst.
- D 5. Henrik Emmanuel Brorson Fich f. 11 Aug. 1900 sst.
- C 9. Amalie Louise Augusta Glahn f. 9 Okt. 1860 Strynø. — G. 1 Marts 1887 Aastrup m. Peer Mogensen f. 8 Marts 1844 Øster Egisborg (Gaardejer Mogens P. Petersen, Ane Kirstine Christiansen). Bestyrer af Hovedgaarden Mineslund under Grevskabet Lerchenborg 1881—96, købte derpaa en Gaard i Højreby paa Lolland, hvilken han solgte 1899, da han forpagtede Juelskov paa Fyen.
- 4 Børn (D 1—D 4):
- D 1. Paul Christian Mogensen f. 27 Maj 1890 Mineslund, Aarby Sogn, Landvæsenselev.
- D 2. Hans Mogensen f. 20 Aug. 1894 sst.
- D 3. Amalie Elise Mogensen f. 3 Febr. 1898 Højreby, Sølsted Sogn.
- D 4. Svend Mogensen f. 25 April 1901 Juelskov, Kullerup Sogn.
- C 10. Adelheid Louise Glahn f. 24 Dec. 1865 Strynø.
- B 4. Hans Egede Glahn* f. 8 Sept. 1814 Olstrup. Student fra det v. Westen'ske Institut 1833, indtraadte i Kongens Livkorps, i hvilket han 1838 avancerede til Sekondløjtnant, 1841 til Premierløjtnant. Han tog theologisk Embedseksamen med laud. sidstnævnte Aar og blev 1842 afskediget af Militærtjenesten. I ca. 10 Aar virkede han derefter som Lærer ved forskellige private Skoler i Kjøbenhavn, bl. a. som Lærer i Religion ved Garnisons Sogneskole og i Dansk, Historie

og Geografi ved Mariboe's Realskole; en Tid underviste han vor nuværende Konge. Som Lærer i Religion og Moral, senere ogsaa i Kirkehistorie, virkede han fra 1846 ved Landkadetakademiet, fra 1847 tillige ved Søkadetakademiet. Da førstnævnte Institution fra 1851 kun skulde modtage konfirmerede Elever, fratraadte han sin Lærerstilling og modtog da en Anbefaling fra Akademiets Chef Oberst Tobiesen, hvori det hedder: »I de 5 Aar, hvori Hr. Candidat Glahn har været Lærer ved Landkadetcorpset, har han i høi Grad vunden Corpsets Tifredshed og sine Elevers Høiagtelse og Kjærlighed ved den varme Interesse, han har viist for sit Fag og for Underviisningen, og ved sin alvorlige, besindige og humane Behandling af Cadetterne, og det skulde derfor være med sand Glæde, at Landcadetcorpset erfarede denne ædle og kundskabsrige Mands Ansættelse i en for hans sjældne Dygtighed og Retskaffenhed passende Virkekreds«. Senere fik han ved sin Afgang fra Søkadetakademiet og fra Mariboe's Skole lignende Anbefalingsskrivelser, der vidner om hans Dygtighed som Skolemand. Disse pædagogiske Egenskaber var ogsaa Grunden til, at han efter sit Ægteskab opdrog en Del Dreng, som havde deres Hjem hos ham, indtil han 1852 udnævntes til Sognepræst for Sommersted Menighed i Haderslev Provsti. Her forblev han til 1859, da han forflyttedes til Aalborg som Stiftsprovst og Sognepræst ved Budolphi Kirke; samme Aar blev han tillige Provst for Aalborg Købstad og Kjær Herred. 1865 udnævntes han til Ridder af Dannebrog. Medens Svogeren Biskop Kierkegaard fra Sept. 1867 til April 1868 var Minister, fungerede han som Biskop for Aalborg Stift. Han blev endelig Sognepræst i Store Hedinge 1871, Dannebrogsmænd 1888 og Kommandør af 2den Grad af Dannebrog 1896. I Aaret 1895 kunde han og Hustruen fejre deres Guldbryllup.

Efter nogen Tids Sygdom døde han 19 Febr. 1898 i Store Hedinge; hans stadige Ønske at dø og jordfæstes i sin kære Menighed blev saaledes opfyldt. Ved sit milde og varme Hjertelag vandt han Menighedens Hengivenhed, som han bevarede til sine sidste Aar; hans Forkyndelse var kort og hjertelig. Paa samme Tid prægede Myndighed og medfødt Værdighed hele hans høje og ranke Skikkelse; disse Egenskaber gjorde ham det let at styre. Skønt han var en udpræget konservativ Natur, forstod han at omgaaes de Unge med Frisind og Forstaaelse; selv i sin høje Alderdom bevarede han Evnen til at være ung med de Unge. Grundtvig, hvis første Hustru jo var en Søster til hans Moder, har en Gang betegnet ham som Fantasiens og de to ældre Brødre Henrik som Forstanden og Nicolai som Følelsen. Han var en god Fortæller, som kunde gøre en Begivenhed, en Situation fornøjelig.

Hjemmet, navnlig Præstegaarden i Store Hedinge, samlede en

stor Kreds af Slægt og Venner, særlig Unge. Sjælen i Kredsen var ved Siden af den statelige Stiftsprovst hans lille, temperamentfulde Hustru, hvis Væsen bar Præg af hendes sydlandske Afstamning. Til denne knytter sig en ganske interessant Episode. Under vor sidste Krig bankede det en Dag paa Stiftsprovstens Dør i Aalborg; da han selv gik ud for at lukke op, stod han Ansigt til Ansigt med en preussisk Officer, der præsenterede sin Kvarterseddel lydende paa Provstegaarden. Den Fremmede førte Navnet von Radecke, Husmoderens Pigenavn. Det viste sig da ogsaa at være en fjern Slægtning, og Stemningen blev hjerteligere, end den ellers var bleven. Fra denne Friherre v. Radecke stammer flere af de i Indledningen anførte Oplysninger om Familien Glahn i Tyskland.

Stiftsprovst Glahn har udgivet nogle Prædikener, »der paa en Gang udmærke sig ved Korthed og Indholdsfulde«, samt »Grundtvigs Betydning i vor Kirke«; endvidere har han oversat Cl. Harms' Pastoraltheologi og Ph. Marheineke's Kirkehistorie. — Ved Budolphi Kirke stod indtil for kort Tid siden et Valdnoddetræ, som han ved sin Afrejse fra Sommersted havde medført til Aalborg. Senere har Kirkens Restauration nødvendiggjort dets Fjernelse. Pietet for den Mand, der plantede det, og den Jord, hvoraf det var rundet, bevirkede imidlertid, at man forsøgte at omplante det andet Steds i Nærheden, hvor det nu atter groes. (Jvfr. Dansk biogr. Leksicon VI, Erslew: Forfatterlexicon Suppl. I, »Kjøge Avis« 22 Febr. 1898 o. a. St.). — G. 23 Okt. 1845 Veggerløse m. Adelheid Conradine Augusta Radecke' f. 27 Juli 1817 Nykjøbing p. F. (Gæstgiver, Ejer af »Elysium« Carl Christopher Radecke, Jeanette Caroline Mainberg), † 27 Dec. 1903 Tjæreby.

7 Børn (C 1—C 7):

- C 1. Poul Egede Glahn f. 14 Aug. 1846 Kbhvn, † 16 Nov. 1847 sst.
 C 2. Poul Egede Glahn' f. 6 Aug. 1848 sst. Den første Undervisning fik han dels i Sommersted Præstegaard, dels i Landsbyskolen dér, hvor han var til Eksamen, der overværedes af Sønderjyllands sidste danske Biskop, Boesen. 1860 kom han i Aalborg Kathedralskole, dimitteredes fra denne 1867 og blev 1874 theologisk Kandidat. I Studietiden var han Medlem af en lille theologisk Forening af grundtvigsk Retning; af senere mere bekendte Mænd hørte til denne bl. a. Kultusminister, Provst Bjerre, Provst V. Glahn paa Frederiksberg, Præsterne Monrad, Frederikskirken, Nyegaard, Gimlinge og P. N. Petersen, Trinitatis Kirke. 1874—77 var han Lærer dels ved Borgerdydskolen paa Christianshavn, dels ved nogle Pigeskoler; hans Undervisningsfag var Religion, Dansk og Historie. 1877 blev han personel Kapellan hos Farbroderen H. C. Glahn i Sorø, 1883 Sognepræst for Tilst og Kasted Menigheder i Aarhus Stift og er siden

- 1895 Sognepræst for Tjæreby Menighed i Sjællands Stift. Som Medlem af Aarhus og Omegns Præstekonvent udgav han sammen med dettes Formand Pastor Seidelin »Tekster til Lejlighedstaler« 1889; endvidere »Den rette Hyrde — Bibelske Betragtninger over Vor Herre Jesu Christi Lidelseshistorie« 1894 (oversat paa Tysk: »Der gute Hirte« 1896) og senere 1902—05 sammen med Sognepræst L. Nyegaard i Gimlinge: P. C. Kierkegaard's »Samlede Skrifter« i VI Bind med Understøttelse af en 3aarig Bevilling paa Finansloven samt et senere Tilskud fra Kultusministeriets Fond til videnskabelige Formaal. At der saaledes 100 Aar efter P. C. Kierkegaard's Fødsel sattes ham et litterært Mindesmærke, skyldtes i første Række daværende Kultusminister Bjerre's Interesse for Værket, som Biskop Fr. Nielsen forsynede med et Forord. — G. 27 Maj 1884 Næstved m. Esther Henriette Nansen f. 21 Sept. 1854 Kbhvn (Sognepræst Ferdinand Peter Nikolai Nansen, Johanne Henriette Buchheister).
- C 3. Johanne Marie Magdalene Glahn* f. 11 Sept. 1849 Kbhvn. — G. 23 Aug. 1878 Store Hedinge m. Wulff Frederik Ovesen f. 9 Sept. 1852 Høistrup, Stevns (Forpagter Jens Peter August Ovesen, Ane Julie Hoffmeyer). Forpagter af Kjølkegaard i Vendsyssel 1878—82, af Kattrup ved Kalundborg 1882—87; oprettede derefter Telefonen i Præstø og drev den indtil 1896, da »Kjøbenhavns Telefon Aktieselskab« købte den; han blev da Selskabets Driftsbestyrer i Præstø og er desuden Ekspeditør for »Det forenede Dampskibs-Selskab«.
- 5 Børn (D 1—D 5):
- D 1. Elna Magdalene Ovesen f. 21 Nov. 1879 Kjølkegaard.
- D 2. Hans Egede August Ovesen f. 16 Dec. 1880 sst., Assistent i »Store Nordiske Telegrafelskab«s Regnskabsafdeling i Shanghai.
- D 3. Frederik Ovesen f. 1 Febr. 1882 Kjølkegaard, Installatør i Præstø.
- D 4. Julie Birgitte Johanne Ovesen f. 21 Nov. 1885 Kattrup, Bogbinder i Præstø.
- D 5. Hugo Kerr Glahn Ovesen f. 19 Juli 1888 Præstø, Assistent i Kjøbenhavns Magistrat.
- C 4. Adelheid Glahn f. 2 Dec. 1850 Kbhvn, † 22 Sept. 1855 Sommersted.
- C 5. Hugo Kerr Glahn* f. 7 Juni 1853 Sommersted. Fra sit 16de Aar var han her i Landet beskæftiget med Ingeniørarbejder, rejste i Marts 1881 til Nordamerika, hvor han, efter i nogen Tid at have arbejdet som Tegner, samme Efteraar fik Ansættelse ved Anlægget af den nordlige Stillehavsbane først som Tegner, kort efter som Ingeniørassistent og 1882 som Afdelingsingeniør. Da hans Arbejde her Aaret efter var endt, blev han ansat hos »Northern Pacific

Terminal Co.« for at forestaa Selskabets Arbejder i Portland, Oregon, men maatte efter $\frac{1}{2}$ Aars Forløb paa Grund af Sumpfeber forlade sin Stilling for at foretage en Rekreatjonsrejse til Danmark. Da det nævnte Selskab imidlertid blev ruineret, kom han ikke til at træde i dets Tjeneste mere. 1884 foretog han en Rejse til det sydlige Mexico for at undersøge nogle Plantager; samme Aar i Okt. blev han ledende Ingeniør for Anlægget af Gjedser Jernbane og Havn og virkede i denne Stilling til Driftens Aabning. I sit sidste Leveaar var han ansat ved 4 Ingeniørdirektion og arbejdede bl. a. ved Befæstningsanlægene; den strænge Tjeneste ved Vintertid paa-drog ham den Sygdom, af hvilken han 1 Marts 1888 døde i Gjen-tofte. — G. 16 Dec. 1884 Vemmetofte m. Nanna Camilla Nielsen f. 12 Juni 1859 Skive (Apotheker Niels Nielsen, Ulrike Charlotte Marie Thormann).

2 Børn (D 1 · D 2):

D 1. Søn † spæd.

D 2. Adelheid Cathrine Glahn f. 24 Maj 1887 Vemmetofte.

C 6. Karl Glahn* f. 27 Dec. 1855 Sommersted. Exam. polyt. 1875, hvorpaa han studerede Ingeniørfagene ved den polytekniske Lære-anstalt; Kemiker ved Højbygaard Sukkerfabrik 1881, ved Odense Sukkerfabrik 1882—83, Ingeniørassistent ved Anlægget af Assens Sukkerfabrik 1884, overgik derfra til Driften af samme Fabrik som Sukkermester, er siden 1892 Underbestyrer af Stege Sukkerfabrik, senere tillige Medlem af Menighedsraadet for Stege By- og Landsogn samt Formand for Aktieselskabet »Stege Sukkerfabriks Arbejderes Byggeselskab«. — G. 19 Juni 1890 Kbhvn m. Johanne Marie Rønne f. 27 April 1859 sst. (Skibsrheder, Grosserer Hans Johannes Rønne, Thora Hansine Nielsen).

4 Børn (D 1—D 4):

D 1. Hans Egede Glahn f. 4 Maj 1891 Assens. Alumne paa Sorø Akademi.

D 2. Svend Egede Glahn f. 6 Okt. 1892 Stege. Alumne paa Sorø Akademi.

D 3. Kai Egede Glahn f. 30 Dec. 1893 Stege. Alumne paa Sorø Akademi.

D 4. Laila Adelheid Egede Glahn f. 16 Marts 1896 Stege.

C 7. Henrik Nikolai Mathias Glahn* f. 27 Nov. 1857 Sommersted. Student fra Borgerdydskolen paa Christianshavn 1875, cand. theol. 1882. I flere Aar underviste han derpaa i Borgerdydskolen paa Christianshavn og i Frkn. Paludan-Müller's højere Pigeskole, blev 1888 personel Kapellan for Dalby og Thureby Menigheder i Sjæl-lands Stift, 1889 Kapellan pro loco til Hyllested, Venslev og Hol-steinborg Menigheder, 1893 Sognepræst til Roholte og 1898 til Kongsted Menigheder, alle i Sjællands Stift. — G. 1 Juli 1891

Store Hedinge m. Mary Henriette Elise Sofie Black f. 6 Juli 1866 Horsens (Stiftsfysikus Andreas Black, Marie Catherine Benedicte Paludan-Müller).

Adoptivdatter:

Gerda Sofie adopteret Glahn f. 7 Dec. 1898 Kbhvn.

B 5. Kirstine Marie Elisabeth Glahn* f. 7 Maj 1816 Olstrup, † 18 Jan. 1900 Slagelse. — G. 21 Juni 1848 Kbhvn m. Christian Ancker Winther* f. 13 Juli 1816 sst. (Etatsraad, Kaptajn Christian Michael Winther, Else Margrethe Petronelle Braag). Student fra Borgerdydskolen i Kbhvn 1833, cand. theol. (laud.) 1839, Sognepræst til Gjesing og Nørager Menigheder i Aarhus Stift 1847, til Slotsbjergby og Sludstrup Menigheder i Sjællands Stift 1855, entledigedes 1889 og flyttede Aaret efter til Slagelse, hvor han døde 1 Juni 1898. I kirkelig Henseende tilhørte han den grundtvigske Retning som saa mange af Hustruens Slægt. Han var en stille og ordknap Mand, hos hvem et jovialt Lune glimtvis kunde give sig et vist aforistisk Udslag, en melankolsk og selvkritisk Natur. Sin Hustru lærte han at kende, da hans Hjem i Kjøbenhavn var i samme Sted som hendes Forældres, ligesom han var med i »Historicum«, til hvis ivrigste Medlemmer jo hendes Brødre hørte. — Som ung Pige fik hun en Fodskade, der forværredes med Aarene og som fra at hæmme hendes Bevægelser gik over til at fængsle hende til Sygestolen, hvad der dog ikke, selv da hun paa sine gamle Dage blev næsten blind af Stær, gjorde Skaar i en Aandslivlighed og Meddelsomhed, der, uden at bryde Harmonien, stod i Modsætning til Mandens alvorlige og indesluttede Væsen.

4 Børn (C 1—C 4):

C 1. Christian Michael Winther f. 29 Marts 1850 Gjesing, Læge i Slagelse. — G. 27 Sept. 1877 Frederiksberg m. Ida Elisabeth Vilhelmine Petersen f. 6 April 1856 Tersløse (Sognepræst Jens Christian Petersen, Marie Kirstine Jespersen).

5 Børn (D 1—D 5):

D 1. Christian Anker Winther f. 29 Juni 1878 Haudrup, Læge i Korsør. — G. 12 Jan. 1907 Kbhvn m. Astrid Wiel-Lange f. 6 Sept. 1879 sst. (Sognepræst, Komponist Johannes Frederik Wiel Lange, Pianistinde Minna Friis).

D 2. Hjalmar Winther f. 12 Okt. 1879 Haudrup, Cand. pharm., Gæringsfysiolog i New York. — G. 3 Nov. 1904 Brooklyn m. Ada Marie Schousgaard f. 25 Sept. 1881 Aalborg (Stabssergent Anton Julius Schousgaard, Marie Kirstine Frederiksen).

1 Barn (E 1):

E 1. Anker Winther f. 21 Aug. 1905 Brooklyn.

D 3. Poul Egede Winther f. 8 Dec. 1880 Haudrup, Kommis i Kjøbenhavn.

D 4. Laurentius Winther f. 8 Jan. 1882 Slagelse, Prokurist i

- Kjøbenhavn. — G. 19 Okt. 1906 Slagelse m. sin nedennævnte Fasters Datter Birgitte Marie Henriette Forum Jensen.
- D 5. Johannes Ferdinand Fenger Winther f. 30 Okt. 1884 Slagelse, Bogholder i Roskilde.
- C 2. Bodil Marie Elisabeth Winther f. 29 April 1851 Gjesing, † 4 Juli 1854 sst.
- C 3. Bodil Marie Elisabeth Winther f. 3 Maj 1855 sst. — G. 21 Juni 1877 Slotsbjergby m. Hans Peter Forum Jensen f. 19 Juli 1851 Varde (Købmand Jørgen Jensen, Ane Kirstine Forum), Sygehuslæge i Slagelse.
- 6 Børn (D 1—D 6):
- D 1. Jørgen Peter Christian Anker Forum Jensen f. 2 April 1878 Ubby, Grosserer i København.
- D 2. Kirstine Elisabeth Forum Jensen f. 27 April 1880 Ubby. — G. 28 Okt. 1902 Slagelse m. Gregers Valdemar Forum f. 23 Nov. 1871 Varde (Købmand Gregers Forum, Cathrine Feddersen), cand. jur., Borgmesterfuldmægtig i Aarhus.
- 2 Børn (E 1—E 2):
- E 1. Else Forum f. 2 Sept. 1903 Aarhus.
- E 2. Inger Forum f. 28 Sept. 1904 sst.
- D 3. Poul Egede Glahn Forum Jensen f. 2 Sept. 1882 Ubby, † 11 April 1883 sst.
- D 4. Birgitte Marie Henriette Forum Jensen f. 14 Aug. 1883 sst. — G. 19 Okt. 1906 Slagelse m. sin ovennævnte Morbroders Søn Laurentius Winther.
- D 5. Maria Forum Jensen f. 7 Maj 1885 Slagelse.
- D 6. Helene Kristine Forum Jensen f. 29 Jan. 1890 sst.
- C 4. Poul Egede Glahn Winther f. 10 Sept. 1856 Slotsbjergby, † 26 Okt. 1859 sst.
- A 5. Marcus Glahn* f. 2 Jan. 1781 Taaderup, Tingsted Sogn. Han blev Volontær 1789, Kadet 1793, Stykjunker 1794, udnævntes til Sekondløjtnant af II Klasse i Artillerikorpsset 1798 med Anciennitet fra samme Aar, blev Sekondløjtnant af I Klasse 1799, karakteriseret Premierløjtnant 1803, virkelig Premierløjtnant 1804, karakteriseret Kaptajn 1808, Stabskaptajn 1811, Kaptajn og Chef for Haandværkerkompagniet 1813, for 11 Kompagni 1816. Major uden Anciennitet 1824, fik Majors Anciennitet 1826, blev Major 1828, Ridder af Dannebrog 1829, Oberstløjtnant uden Anciennitet 1832, ansattes da som Kommandør for Holstenske Artilleribrigade med Garnison i Rendsborg, fik Oberstløjtnants Anciennitet 1837, blev Dannebrogsmænd 1839, karakteriseret Oberst 1841, meddeltes Afsked 1842, blev samme Aar Kommandør af Dannebrog og beholdt Generalmajors Karakter 1861. I hans Hjem i Rends-

borg kom Hertug Carl af Glücksborg meget. Som Pensionist flyttede han til Kjøbenhavn. Han døde 18 Aug. 1868 paa et Besøg i Sorø.

I Store Strandstræde Nr. 14, hvor Ægteparret boede sammen med den ældste Datter Hanne, samlede om Søndagen hele den store Slægt. For den gamle, kun tilsyneladende noget strikse Bedstefader med de strenge gammeldags Opdragelsesprincipper, nærrede de mange Børnebørn ikke alene stor Respekt men ogsaa megen Hengivenhed; han imponerede dem ved sin stoiske Ro og Tørhed, som egentlig skjulte en Del Munterhed. En Dag var der udbrudt Ild i Lejligheden ovenpaa; da nogle af Slægtens yngre Medlemmer ilede hen i Strandstræde for at se til Bedsteforældrene, fandt de Bedstefaderen siddende i sin Lænestol midt i Stuen iført Galoscher og skærmet mod det nedsivende Vand af en Paraply. Han interesserede sig meget for Børnebørnenes Fremgang i Regnekunsten og gav dem derfor tit Opgaver at løse, hvad de var alt andet end glade for. I Reglen sad han i sin Sopha, rygende paa den lange Pibe, medens Hustruen var flittig beskæftiget med sit Sytøj; næsten hver Aften maatte Tjeneren ledsage den gamle General hen til Kongens Klub, hvor han fik sin regelmæssige Whist. 1854 fejrede Ægteparret deres Guldbryllup og 10 Aar efter Diamantbrylluppet, som blev holdt hos Sønnen paa Artillerikasernen. Ved disse Lejligheder hyldedes i Tale og Sang »den gamle muntre Brudgom«, »saa aaben, ærlig og saa sand, saa ligefrem og kjærlig«, og i ikke mindre Grad hans Hustru.

Den Kjærlighed, som Lieutenants hjertet varmed,
Er ikke slukt i Generalens Bryst.
Og hun, der bly sin Ungersvend omarmed,
End kalder ham sin Glæde og sin Trøst.

— — —

Thi Sandhed var det Ord, de gav hinanden,
Om trofast Hjælp i Livets Kamp og Strid.
Retsindig, freidig, kjæk og tro var Manden,
Og Hustruen besindig, venlig, blid.

(Jvfr. Stambog over Artilleriets Officerer i Artilleriets Arkiv; enkelte Oplysninger velvilligst meddelte af Hr. Oberstløjtnant J. C. V. Hirsch). -- G. 20 Nov. 1804 Kbhvn m. Karen Johanne Laurentze Schiøth* f. 29 Okt. 1784 sst. (Købmand Christopher Schiøth, Johanne Cathrine Svane), † 26 Dec. 1873 sst.

7 Børn (B 1—B 7):

- B 1. Hanne Glahn f. 17 Okt. 1805 Kbhvn, † 11 Maj 1892 sst. Som ugift Datter af en Mand i 2 Rangklasse oppebar hun, udnævnt dertil af Protekticen, en Pension paa 600 Kr. af Vallø Stift.
- B 2. Hother Christopher Glahn* f. 22 Aug. 1807 Kbhvn. Student fra Borgerdydskolen i Kjøbenhavn 1825, cand. jur. (laud.) 1831, Auditor

ved slesvigske Jægerkorps 1837, Regnskabsfører ved 14 Bataillon 1842, Auditor og Regnskabsfører ved 3 Dragonregiment 1843; Overauditor 1844, deltog som saadan i Krigen 1848—49—50 og var en kort Tid konstitueret Generalauditor. 1851 blev han Ridder af Dannebrog, fik s. A. Afsked og udnævntes til Herredsfoged i Nørvang og Tørrild Herreder under Vejle Amt og modtog endnu s. A. Dannebrogsmændenes Hæderstegn. Han var konstitueret som Amtmand over Vejle Amt i Vinteren 1855—56, Medlem af Vejle Amts Skoleraad, valgt af Byraadet, 1861—68. Skønt 1861 tildelt virkelig Justitsraads Rang vedblev han dog at føre Titel af Overauditor. Efter næsten 25 Aars Virksomhed som Herredsfoged døde han 26 Febr. 1876 i Vejle, paa hvis Kirkegaard han blev begravet under ualmindelig stor Deltagelse; paa den lange Strækning fra Kirken til Graven bar Sognefogder Kisten. Han var Æresmedlem af Selskabet »De danske Vaabenbrødre«. Paa Krigsministeriets Foranstaltning udgav han 1850 en »Veiledning i Krigsartiklerne«. Ved sit Sølvbryllup modtog han mange Beviser paa Højagtelse og Hengivenhed fra Jurisdiktionens Beboere, en Deputation af 19 af de nærmest boende Sognefogder overbragte ham da smukke Gaver. Siden 1864 havde han et svageligt Helbred, hvorfor han foretog Baderejser til forskellige Steder i Ind- og Udland. »Han nød udelt Agtelse i By og paa Land og skattedes for sin Flid, sit Retsind og sin Humanitet«. (Jvfr. »Veile Amts Avis« 26 Febr. og 4 Marts 1876). — G. 21 Juli 1843 Rendsborg m. Augusta Caroline Amalie von Dudden* f. 17 Maj 1814 Glückstadt (Generalmajor Friederich Detlev Heinrich von Dudden, Charlotte Elisabeth de Tuxen), † 10 April 1902 Vejle.

2 Børn (C 1—C 2):

- C 1. Johanne Frederikke Camilla Glahn* f. 7 Juli 1844 Aarhus. Som 20aarig ung Pige førte hun Dagbog om sine Oplevelser i Vejle under Krigen; Optegnelserne er delvis meddelte i Karl Larsen's »Under vor sidste Krig« og giver et livligt Billede af hin ulykkelige Tids mange Besværligheder for den civile Befolkning, ligesom de vidner om hendes og hendes Forældres varme patriotiske Sindelag. — G. 7 Dec. 1876 Højen m. Johan Anton Heinrich Dændler f. 22 Sept. 1846 Horsens (Blikkenslagermester Michael Christian Dændler, Sofia Magdalena Kempel). Student fra Horsens lærde Skole 1865, cand. jur. 1872, Byfogedfulgmægtig i Vejle 1873, Underretssagfører i Odder 1876, Overretssagfører 1880; udnævntes 1882 af Justitsministeriet til at deltage i Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager ved Hads Herreds Ret; opgav sin Bopæl i Odder 1889 og flyttede til Kjøbenhavn, hvor han fortsatte sin Virksomhed som Overretssagfører, indtil han 1891 deponerede sin Bestalling i Anledning af en Konstitution som Assistent under den kgl. Lands-, Over- samt Hof- og Stadsret. Assistent under Kjøben-

havns Kriminal- og Politirets Justitskontor 1892, tillige konstitueret Protokolfører 1894, fik Beskikkelse som Protokolfører 1895. Byfoged og Skriver i Nibe samt Herredsfoged og Skriver i Hornum Herred 1896, Borgmester s. A., er siden 1904 Birkedommer og Skriver i Bregentved-Gisselfeld Birk med Bopæl i Haslev.

6 Børn (D 1—D 6):

- D 1. Aage Felix Glahn Dændler f. 14 Jan. 1878 Odder, Forvalter.
 D 2. Gerda Olga Kempel Dændler f. 10 Febr. 1879 sst.
 D 3. Agnete Sofia Amalia von Dudden Dændler f. 16 Febr. 1880 sst.
 D 4. Ingrid Johanne Louise Klingfeldt Dændler f. 30 Marts 1881 sst.
 D 5. Hans Egede Glahn Dændler f. 29 Juni 1882 sst., Assistent i »Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn«.
 D 6. Holger Glahn Dændler f. 20 Sept. 1883 Odder, † 6 Okt. s. A. og sst.
- C 2. Frederik Glahn* f. 4 Nov. 1847 Aarhus. Efter at han som Barn dels havde haft Huslærer dels havde gaaet i Horsens Latinskole, kom han til Landvæsenet, var nogle Aar Forvalter paa Moesgaard, købte Stenogaard i Højen Sogn, Vejle Amt 1874, ejede denne til 1889, var derefter i 3 Aar Bestyrer af Lille Donneruplund og bosatte sig da i Vejle, hvor han 1894 beskikkedes som Stadsfæstemand og senere tillige blev Forretningsfører for »Vejle Hesteforsikringsselskab« og for »Vejle Grundejerforening«. — G. 20 Febr. 1885 Øster Snede m. Mette Marie Hastrup f. 3 Okt. 1859 Bloustrød (Proprietær Harald Sigurd Hastrup, Marie Grønvold).

5 Børn (D 1—D 5):

- D 1. Hother Frederik Harald Glahn f. 10 Dec. 1885 Stenogaard, Forvalter.
 D 2. Johanne Marie Amalie Glahn f. 5 April 1887 sst.
 D 3. Vilhelm Hastrup Glahn f. 13 Sept. 1889 sst., Landvæsens-elev.
 D 4. Anna Margrethe Nathalia Glahn f. 5 Jan. 1892 Lille Donneruplund.
 D 5. Camilla Sophie Glahn f. 20 Juni 1894 Vejle.
- B 3. Nathalie Christine Glahn* f. 7 Aug. 1809 Kbhvn, † 27 Maj 1897 sst. Som Enke efter en militær Embedsmand oppebar hun, udnævnt af Protektricen, en Pension paa 600 Kr. af Vallø Stift; hun var endvidere indskreven Frue i Estvadgaards Stiftelse. Hendes Natur var aaben og umiddelbar; hun saa gerne Mennesker om sig og havde en væsentlig Andel i, at der i hendes og Mandens Hjem i Rendsborg blev udvist en overordentlig Gæstfrihed. Efter hans Død flyttede hun straks til Kjøbenhavn og boede dér, først alene, senere

sammen med Moderen og Søsteren Hanne. Hun kom til Skade ved et Fald og kunde i sin høje Alder kun med Vanskelighed bevæge sig, men bevarede sit livlige Sind og sin levende Interesse for Slægt og Venner indtil sin Død. — G. 3 Sept. 1843 Carlshütte, Rendsborg m. Johan Christian Beeken* f. 10 Juli 1783 Kbhvn (Hofskomager Friderich Wilhelm Beeken, Margrethe Sommerfeldt). Brystsvaghed i Forbindelse med hans Faders Død hindrede ham i at blive Student, og først 1803, da hans Helbred bedredes, kunde han begynde at studere Kirurgi og Medicin. 1806—08 var han ansat som Kompagnikirurg ved det kgl. Artillerikorps; ved dettes Sygehus gjorde han Tjeneste under Kjøbenhavns Belejring 1807 og deltog under denne i flere af Udfaldene. 1808—11 stod han som kirurgisk Assistent ved Kjøbenhavns borgerlige Infanteri, tog 1810 kirurgisk Eksamen med 1ste Karakter ved det kirurgiske Akademi og blev Interims-Reservekirurg ved Akademiet 1811. Under Bevarelse af denne Stilling konstitueredes han 1812 som Regimentskirurg ved det oldenborgske Infanteriregiment i Holsten og deltog med dette i Feltoget 1813 i samtlige Fægtninger, bl. a. ved Sehested, efter Generaladjutant Bülow's Beretning: »med megen Berømmelse«. Samme Aar erholdt han Regimentskirurgs Anciennitet, samtidigt med at han, skønt fraværende, udnævntes til virkelig Reservekirurg ved kirurgisk Akademi. I Foraaret 1814 fulgte han som Hospitalsoverlæge med det af General Kardorff kommanderede Armékorps til Vesttyskland mod Napoleon, vendte med Korpset nogle Maaneder efter tilbage til Holsten og fik nu Tilladelse til at gaa til Kjøbenhavn. I Juni modtog han en Skrivelse, hvori der tilkendegaves ham Kongens allerhøjeste Tilfredshed med hans Embedsførelse; kort efter blev han Ridder af Dannebrog. I Kjøbenhavn tiltraadte han atter sin Stilling som Reservekirurg ved Akademiet og ansattes desuden som Reservekirurg ved det kgl. Frederiks Hospital og som Bataillonskirurg ved det borgerlige Infanteri. Han blev 1815 Hospitalsoverlæge ved det af Prins Frederik af Hessen kommanderede Armékorps, som skulde sendes mod Frankrig, men ikke naaede længere end til Bremen; i November samme Aar ansattes han som Divisionskirurg ved det til Frankrig marcherende Okkupationskontingent. Efter 3 Aars Ophold i Frankrig blev han 1818 ved Kontingentets Tilbage-march til Holsten Regimentskirurg à la suite og afskedigedes som Reservekirurg ved Akademiet. Han bosatte sig nu i Rendsborg, fik Rang med Kaptajner 1820 og udnævntes til Justitsraad 1826; traadte atter i Tjeneste som Regimentskirurg ved det oldenborgske Infanteriregiment 1833, og var desuden Direktør ved Garnisonshospitalet. 1837 kreeredes han af Universitetet i Kiel til Dr. med. & chir. honoris causa, skønt han i politisk Henseende stedse vedblev at være en dansksindet Mand; blev

Dannebrogsmand 1841 og afskedigedes som Regimentskirurg ved Hærens Omordning 1842. Ved Oprørets Udbrud 1848 fratraadte han sin Stilling ved Garnisonshospitalet. Sin store, private Praksis vedblev han at passe indtil sin Død 1 Juli 1855 i Rendsborg. Justitsraad Beeken havde et udmærket Navn som Læge, viste ikke mindst de Fattige stor Omhu og øvede i Stilhed stor Godgørenhed. Høje og Lave havde megen Tillid til denne Mand; han var en ægte og lodig Natur, en stilfærdig, noget indesluttet Personlighed, en Hader af alt, hvad der var uægte. Til det ved Byen Slesvig liggende Louisenlund kaldtes han oftere og var her Læge for Frederik VI og andre Medlemmer af den kongelige Familie. Blandt andet deltog han her i hele Behandlingen af Kongens livsfarlige Sygdom i Juli 1833. Til Brug for Majestæten sammensatte han de den Dag i Dag velkendte: »Kongen af Danmarks Brystdraaber«. Kongen bevarede tillidsfulde og venskabelige Følelser overfor Beeken, og saavel Kongens Døttre som hans Svigersøn, Hertug Carl af Glücksborg, vedblev senere at staa i et venligt Forhold til Nathalie Beeken; Hertuginde Wilhelmine stod saaledes lige til sin Død i Brevveksling med hende. I Hjemmet i Rendsborg kom mange Venner og saa at sige alle danske Officerer; Krigsaarene bragte desuden slesvig-holstenske, preussiske og østerrigske Officerer til Huse. Ved hans Død priste hans gamle Ven Generalkrigskommissær W. F. Fischer i et Digt: »denne Aand, der klart, uholdt skued dybt i Naturen og i Mennesket«, og »Rendsburger Wochen-Blatt« bragte et Mindedig, hvori Verset:

Helfer, Retter warst Du wol hienieden,
 Hoch als Arzt warst Du des Preises werth, —
 Grosz ist wol, dem dieser Ruhm beschieden,
 Gröszer doch, den Menschenthum geehrt!
 Und — als Mensch mit liebevollem Herzen
 Hast Du fromm der Brüder Leid bewacht,
 Tröstend, heilend, lindernd ihre Schmerzen
 Hast Dein schönes Tagwerk Du vollbracht!

[Han g. 1° 3 Juli 1815 m. Anna Ursula Christiane Rasmussen f. 7 Marts 1793, † 3 Marts 1825 Rendsborg; — g. 2° 27 Maj 1826 Rendsborg m. Elisabeth Dorothea Jensen f. ca. 1792 (Landfoged paa Sild Johann Friedrich Jensen, Charlotte Christine Ritger), † 17 Juli 1830 Rendsborg; — g. 3° 14 Okt. 1831 Rendsborg m. Louise Auguste Hudemann f. 21 Okt. 1803 sst. (Christian Friedrich Hudemann, Catharina Margaretha Holler), † 6 Juni 1836 sst. — Nøje knyttet til Nathalie Beeken f. Glahn var hendes Stifdatter (af Mandens 3die Ægteskab) Louise Cathinka Beeken, gift med Oberst i Ingeniørkorpset, Departementschef i Krigsministeriet Frederik Christian Good]. (Jvfr. »Rends-

burger Wochen-Blatt« 4 og 7 Juli 1855; talrige Oplysninger velvilligst meddelte af Hr. cand. theol. Alfred Good).

- B 4. Poul Egede Glahn* f. 16 Sept. 1811 Kjøbenhavn. Som Volontær blev han indskreven i Artilleriet 1820, blev Artillerikadet 1822, Styk-junker 1826 og udnævntes 1830 til Sekondløjtnant i Artilleriet med Anciennitet fra 1826. Han gennemgik derpaa den nylig oprettede kgl. militære Højskole, som han forlod 1834, idet han fik Premierløjtnants Karakter og Anciennitet, og ansattes da ved den holstenske Artilleribrigade i Rendsborg, hvor han som Medlem af forskellige Kommissioner fik en Del Virksomhed, navnlig i alle Spørgsmaal Hesteudrustningen vedrørende. 1839 udnævntes han til Premierløjtnant, overværede paa en Tjenesterejse 1840—41 det 8 tyske Armékorps' Tropesamling i Würtemberg og Baden og besøgte Frankrig; fik Kaptajns Anciennitet 1841 og var 1842—44 Adjutant ved 2 Artilleriregiment. Forfremmet til Kaptajn af II Klasse 1845 gjorde han Tjeneste som Adjutant ved Artilleribrigaden, i hvilken Stilling han maatte forblive de 2 første Krigsaar. 1849 udnævntes han til Kaptajn af I Klasse og fik Befaling over det 3 Batteri, med hvilket han deltog i Kampen ved Solbro 24 og 25 Juli 1850; for sit i Slaget udviste Forhold dekoreredes han s. A. med Dannebrogordenens Ridderkors. Efter Krigen beholdt han Befalingen over sit Batteri, indtil han 1854 blev Medlem af Artilleri- og Konstruktionskommissionen. Stillingen som Forstander for Artilleriunderofficerselevskolen overtog han 1856, og beholdt den indtil Krigen 1864, blev karakteriseret Major 1857, foretog en Tjenesterejse til Berlin s. A., var Formand for den militære Hallekommission 1859—64 og udnævntes til Major 1860.

Da den anden slesvigske Krig brød ud, overtog han Kommandoen over 1 Divisions Artilleri og deltog i Kampen ved Mysunde og i Fægtningerne foran Dybbøl 22 Febr. og 17 og 28 Marts, i denne Anledning modtog han Dannebrogsmændenes Hæderstegn. I April overdroges det ham at ordne Trænforholdene ved Hæren, da denne vanskelige Virksomhed var endt, udnævntes han i Juni til højstkommanderende Artilleriofficer paa Als, hvortil han ankom lige førend Øens Erobring, saa at han fik Lejlighed til at deltage i den herved stedfindende Kamp; i Slutningen af Felttoget var han Kommandør for hele Feltartilleriet. 1865 udnævntes han til Oberstløjtnant og Chef for Artilleriregimentet, idet han allerede Aaret forud havde faaet Oberstløjtnants Karakter og blev endelig ved Hærlovens Genneførelse 1867 Oberst og Chef for 1 Artilleriregiment. Som saadan gjorde han en betydelig Indflydelse gældende, ligesom han var Medlem af mange Kommissioner. 1873 blev han Kommandør af 2 Grad af Dannebrog, ved sit 50 Aars Officersjubilaum 1876 Kommandør af 1 Grad; s. A. fik han paa Grund af Alder Afsked som

General, modtog 1891 Dannebrogordenens Storkors og døde 6 Febr. 1896 paa Frederiksberg. »Han var en dygtig og bestemt Foresat, nøje inde i alle Tjenestens Bestemmelser«. Sammen med Oberst Brammer udarbejdede han 1864 en ny Plan for Underofficerselevskolen og var 1867 Formand for en Kommission, der skulde revidere Feltartilleriets samtlige Reglementer og Instruktioner. 1882 blev han Formand for Selskabet »De danske Vaabenbrødre« og indlagde sig store Fortjenester af dettes Administration«, 1886 blev han Næstformand for »Selvbeskatningen« til Fædrelandets Forsvar og kom her til at udfolde »en rig Virksomhed af patriotisk Art«. Forsvars-sagen laa ham paa Sinde til det sidste, ved forskellige Lejligheder var det hans Navn, som samlede alle for at vinde Bidrag til denne Fædrelandets vigtigste Sag, hvis store Betydning han gjorde alt for at fremhæve. General Glahn var en statelig og fornemt udseende Mand med udmærket Evne til at repræsentere, mange havde dog erfaret, at han var mere »lige til« og varmhjertet end de Fleste. Hans Bortgang vakte en almindelig Sorg, som gav sig Udslag i en overordentlig stor Deltagelse ved hans Jordefærd, der fandt Sted fra Garnisons Kirke. Han har ogsaa optraadt som Forfatter, idet han 1853 udgav »Veiledning i Læren om Artilleriets Brug« med Kobbertavler. (Jvfr. Dansk biogr. Leksicon VI, Erslew: Forfatterlexicon, Suppl. I, »Illustreret Tidende« Nr. 21, 1896, »Nationaltidende« 6 Febr. 1896 o. s. v.). — G. 14 Aug. 1845 Rendsborg m. Ottilie Alberta Caroline Elisa Henriette Seyffarth* f. 19 Okt. 1821 sst. (Oberst Gustav Wilhelm Lucas Heinrich v. Seyffarth, Augusta Maria Lanckenau), † 26 Aug. 1904 Helsingør.

5 Børn (C 1—C 5):

- C 1. Olga Marie Glahn* f. 22 Juni 1846 Kbhvn. — G. 21 Maj 1867 sst. m. Gustav Valdemar Emil Crone f. 18 Marts 1832 Odense (Købmand David Eberhard Crone, Frederikke Caspara Briand de Crèvecoeur). Student fra Odense Latinskole 1849, kom ind som Elev paa den militære Højskole i denne yngstes Afdeling 1853, og blev Sekondløjtnant à la suite i Artilleriet 1855 med Anciennitet fra 1853, idet han kom op i Højskolens ældste Afdeling. 1857 indtraadte han i Nr. som Premierløjtnant ved 1 Artilleriregiment. Deltog i Krigen 1864 ved 3 Feltbatteri og 4 Fæstningskompagni, blev saaret og fangen 18 April ved Dybbøl. Som Lærer ved Underofficerselevskolen virkede han 1859—65. Udnævnt til Kaptajn 1867 kom han til Tøjhusafdelingen, blev Tøjhusbestyrer i Fredericia 1868, Ridder af Dannebrog 1869, forsat til 1 Artilleribataillon 1872 og til 1 Artilleriregiment 1879. Han forfremmedes til Oberstløjtnant 1880 og ansattes da som Chef for 4 Artilleri-afdeling, blev Chef for 3 Artilleri-afdeling 1887, Dannebrogsmænd

1888, stilledes til Raadighed for Artilleristaben 1891, blev endelig 1892 Chef for Bornholms Væbning og Kommandant paa Bornholm og beklædte denne Stilling, indtil han 1897 tog Afsked. 1893 var han bleven karakteriseret Oberst. Medlem af Krudtkommissionen paa Frederiksværk 1867, af Lærebogskommissionen 1875—77, af Kystsikringskommissionen og af Kommissionen til Udarbejdelse af ny Øvelsesprogrammer 1878.

4 Børn (D 1—D 4):

- D 1. Ellen Crone f. 25 April 1868 Kbhvn. — G. 22 April 1890 Aarhus m. Addo Løvenørn Bardenfleth f. 1 Jan. 1861 Kbhvn (Kammerherre, Ritmester Johan Adolph Bardenfleth, Annette Dorothea Vilhelmine Theodore de Klauman), Kammerjunker, Kaptajn af Artilleriet, Ridder af Dannebrog p. p.

3 Børn (E 1—E 3):

- E 1. Anna Margrethe Bardenfleth f. 17 Maj 1891 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift.
 E 2. Else Bardenfleth f. 6 April 1893 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift.
 E 3. Nelly Bardenfleth f. 2 Marts 1904 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift.
- D 2. Otto Crone f. 19 Sept. 1870 Fredericia, Capitainecommandant i Kongostatens Tjeneste, † ugift 19 Marts 1905 Kongo.
- D 3. Gustav Crone f. 29 Juli 1875 Kbhvn, Premierløjtnant af Artilleriet.

D 4. Paul Crone f. 28 Juli 1880 Kbhvn, Styrmand.

- C 2. Ida Gustava Glahn* f. 30 Sept. 1848 Kbhvn. — G. 22 Sept. 1871 sst. m. Johan Schrøder f. 25 Sept. 1836 sst. (Bagermester Johan Georg Schrøder, Henriette Kirstine Bernsteen). Samtidig med at han 1851—54 var i Tømmerlære, besøgte han Kunstakademiet, blev 1852 Elev af Arkitekturklassen, erhvervede 1861 og 62 den lille og den store Sølvmedaille i Arkitekturen og afsluttede 1864 sine Studier ved Akademiet. 1860—62 tegnede han om Sommeren for Arkitekt Nordan i Christiania og var derpaa J. D. Herholdt's Konduktør ved Opførelsen af Kjøbenhavns Banegaard. Efter at have været udenlands med Understøttelse af Landhus-holdningsselskabet og den Reiersenske Fond og assisteret Arkitekt i Skotland, England og Frankrig, nedsatte han sig 1867 som Arkitekt i Kjøbenhavn. 1866 vandt han 1 Præmie ved Concours om en Industriudstillingsbygning, men hans Udkast blev ikke benyttet. Fra 1889 er han Bygningsinspektør i Kjøbenhavns 3 Distrikt, fra 1894 tillige ansat som Regeringens Tilsynshavende ved Kjøbenhavns Brandforsikrings Vurderingsforretninger.

5 Børn (D 1—D 5):

- D 1. Martha Schrøder f. 1 Okt. 1872 Kbhvn. — G. 11 Sept. 1890 Hellerup m. Poul August Alexander Ross f. 2 Febr. 1852 Kbhvn (Oberst Sophus Frederik Walmoden Ross, Christine Augusta Johanne Secher adopteret Møller), Plantageejer i Buenos Ayres.
- 1 Barn (E 1):
- E 1. Maud Marie Luise Ross f. 25 Jan. 1894 Buenos Ayres.
- D 2. Einar Schrøder f. 11 Jan. 1874 Kbhvn, Ingeniør i Kjøbenhavn. — G. 3 Nov. 1906 sst. m. Irma Franziska Romana Kaindl f. 8 Marts 1882 München (Landmand Simon Kaindl, Margarethe Seefelder).
- D 3. Kay Schrøder f. 1 Juli 1877 Kbhvn, Arkitekt i Kjøbenhavn.
- D 4. Ivar Schrøder f. 20 Aug. 1879 Skovshoved, † 15 Aug. 1880 sst.
- D 5. Inger Schrøder f. 21 Aug. 1886 Skovshoved, † 10 Jan. 1892 Hellerup.
- C 3. Paula Ottilie Glahn f. 10 Juni 1850 Christianshavn. — G. 1° 9 Okt. 1874 Kbhvn m. Rasmus Ferdinand Victor Wilhelm Jensen f. 21 Marts 1840 Odense (Vinhandler Niels Jensen, Karen Jørgensen). Først besøgte han Herlufsholm Skole, kom 1857 til Landvæsenet, blev 1864 Forpagter af Bygholm i Vejle Amt, købte Stounbjerggaard i samme Amt 1882 og døde dér 31 Okt. 1887. — G. 2° 28 Okt. 1896 Frederiksberg m. Carl Edward William van Dockum f. 25 Marts 1851 Kbhvn (Toldassistent Martin Joachim Christoph van Dockum, Otilia Maria Krusemark). Han blev opdragen paa Sorø Akademi, rejste til Venezuela 1868, fik Ansættelse hos Firmaet Bauditz & Gonin i Puerto de Nutrias 1869 og optoges som Associé 1878; vendte hjem til Danmark 1891 og blev argentinsk Konsul for Jylland 1893 med Bopæl i Frederikshavn. Efter en længere Udenlandsrejse 1895—96 rundt om Jorden over Hawai og Japan, bosatte han sig i Helsingør og er nu siden 1904 spansk Vicekonsul dér. [Han g. 1° 20 Sept. 1892 Frederikshavn m. Elisa Schmidt f. 25 Aug. 1869 sst. (Konsul William Schmidt, Nancy Kall), † 23 Maj 1895 sst.].
- C 4. Thyra Elisabeth Glahn f. 14 Juli 1852 Kjøbenhavn. — G. 22 Nov. 1876 sst. m. Victor Ludolph Christian Emil Horn f. 22 Maj 1842 Kjerteminde (Købmand Christian Hempel Horn, Emilie Augusta Holm). Som Discipel uddannedes han paa Svaneapotheket i Kjøbenhavn 1858—62, blev cand. pharm. (laud.) 1864; konditionerede derpaa paa Nyt Apothek og Svaneapotheket, indtil han 1870 overtog Christianshavns Apothek for 112,000 Rdlr. »Horn arbejdede utrætteligt i sit Apothek, hvor endnu adskillige praktiske Indretninger minder om hans Virksomhed«. 1882 solgte han Apotheket og var derefter Forpagter af Det kgl. Frederiks Hospitals

Apothek indtil sin Død 29 Dec. 1903. (Jvfr. E. Dam: Christianshavns Apothek 1707 - 1907).

4 Børn (D 1—D 4):

- D 1. Oscar Horn f. 14 Sept. 1877 Christianshavn, Læge i København.
- D 2. Jenny Horn f. 29 Sept. 1880 Christianshavn. — G. 24 Marts 1905 Kbhvn m. Kay Preben-Hansen f. 29 Aug. 1877 Kammergave, Munke Bjergby Sogn (Forpagter Emil Preben Hansen, Milita Thornam), Cand. jur.
- D 3. Max William Horn f. 29 April 1885 Kbhvn, Banquierassistent sst.
- D 4. Ellen Margrethe Horn f. 25 Jan. 1888 sst.
- C 5. Sophie Mary Glahn f. 25 Sept. 1854 Kbhvn, † 14 Jan. 1858 sst.
- B 5. Thora Mathilde Glahn* f. 22 Jan. 1814 Kbhvn, † 23 Dec. 1887 sst. — G. 20 Sept. 1842 Rendsborg m. William Walker Stockfleth* f. 18 Okt. 1802 Kbhvn (Oberst Hannibal Stockfleth, Withe Sophie Hendrica Barthæa Lange). Student fra Herlufsholm 1822, cand. jur. (laud.) 1828; Auditor i Armeen 1830, konstitueret Auditor ved slesvigske Infanteriregiment, Garnisonsauditor i Fæstningen Rendsborg og Auditor ved Borgervæbningen sammesteds 1835, Overauditor 1836, tillige Auditor ved 4 Infanteribrigade 1842; Ridder af Dannebrog 1845, Afsked og Herredsfoged i Nørvang og Torrild Herreder s. A., tillagt Rang i 5 Klasse Nr. 3 1846, Dannebrogsmænd 1849; var sidstnævnte Aar i nogle Maaneder konstitueret Amtmand i Vejle Amt. Han blev 1850 konstitueret Amtmand i Haderslev Amt, afslog Gouvernørposten i Vestindien, fik Aaret efter kgl. Udnævnelse som Amtmand, blev Kammerherre og 1852 tillige kgl. Kommissær paa Gram og Nybøl Godser. »Han fik hurtig tilvejebragt Orden efter Forvirringen i de 3 Krigsaar og bestyrede sit store Embede med en aldrig svigtende Iver og Energi.« Paa Grund af Krigen fik han 1864 Afsked og flyttede til København, hvor han døde 9 Maj 1885, efter at han 1867 var bleven Kommandør af Dannebrog. Han var Medlem af den grundlovgivende Rigsdag, hvor han hørte til den højre Fløj og var imod for store Indrømmelser til Liberalismen, valgtes 1849 ind i Folkethinget som Repræsentant for Vejle Amts 3 Valgkreds, men havde kun Sæde i Thinget til 1851. Efter det Ørsted'ske Ministeriums Afgang 1854 blev den slesvigske Ministerportefeuille tilbudt ham, det beklagedes meget, at han afslog den. »Med en nobel og elskværdig Personlighed forbandt han betydelig administrativ Dygtighed. Af den Tids Amtmænd i Slesvig var han en af de dygtigste, flittigste og mest indsigtfulde«. (Jvfr. Dansk biogr. Lexikon XVI; »Nationaltidende« 11 Maj 1885 Nr. 3240; F. Barfod: Dansk Rigsdagskalender; Danmarks Adels Aarbog III og fl. Steder).

7 Børn (C 1—C 7):

- C 1. Dødfødt Søn 1843 Rendsborg.
 C 2. Hannibal Stockfleth f. og † 1845 sst.
 C 3. Thora Charlotte Stockfleth f. 8 Juli 1846 Vejle, † 3 Sept. 1847 sst.
 C 4. Hannibal Stockfleth f. 5 Sept. 1847 sst., † 7 Sept. s. A. og sst.
 C 5. Hannibal Stockfleth f. og † 1849 Kbhvn.
 C 6. Witha Charlotte Stockfleth f. 4 Dec. 1851 Haderslev, Klosterfrøken i Vemmetofte adelige Jomfrukloster, Ekspektantinde i Støvringgaard Jomfrukloster.
 C 7. Thora Mathilde Stockfleth f. 15 Dec. 1852 Haderslev, indtil sit Ægteskab var hun Klosterfrøken i Vemmetofte adelige Jomfrukloster. — G. 26 Nov. 1878 Frederiksberg m. Ernst Vilhelm Stibolt f. 28 Nov. 1845 Vorde (Sognepræst Andreas Henrik Stibolt, Rosa Ernstine Hjorth), Læge i Kjøbenhavn, † 8 Okt. 1898 sst.

8 Børn (D 1—D 8):

- D 1. Ingeborg Mathilde Ernstine Stibolt f. 5 Sept. 1879 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift, Privatlærerinde.
 D 2. Erik William Andreas Stibolt f. 7 Juli 1880 Kbhvn, † 8 Juli s. A. og sst.
 D 3. Emily Stibolt f. 26 Maj 1882 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift, Privatlærerinde.
 D 4. Thyra Stibolt f. 21 Nov. 1883 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift.
 D 5. Willie Margrethe Stibolt f. 3 April 1886 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift, Privatlærerinde.
 D 6. Ellen Corinna Stibolt f. 11 Juni 1888 Kbhvn, indskreven Frøken i Vallø Stift.
 D 7. Elisabeth Stibolt f. og † 26 Dec. 1890 Kbhvn.
 D 8. Anna Elisabeth f. 26 Dec. 1893 sst., † 28 Dec. s. A. og sst.
- B 6. Camilla Adelaide Glahn* f. 28 April 1816 Kbhvn, † 3 Febr. 1902 sst. Som Enke efter en Mand i 2 Rangklasse oppebar hun, udnævnt af Kongen, en Pension paa 1000 Kr. af Vallø Stift. Hun var af en fornuftig og meget rolig Natur, hvilket kom hende til Gode ved flere Begivenheder i hendes Ægteskab; saaledes da hun ved Oprørets Udbrud i 1848 maatte blive alene tilbage i Slesvig med sine smaa Børn. Under Mandens haarde Sygdom og paafølgende Død tog hun sig med Alvor af Børnenes Opdragelse. I sine senere Aar underkastede hun sig flere større Operationer med sjelden Ro og Taalmod. — G. 20 Sept. 1836 Rendsborg m. Christian Friedrichsen Løvenfeldt* f. 23 Nov. 1803 sst. Landkadet 1815, optoges i den danske Adelsstand ved Adels-Patent af 23 Okt. 1819 fra 11 Juli 1815 at regne med Navnet Løvenfeldt, i Patentet kaldes han Christian Frede-

riksen (ikke Friederichsen). Sekondløjtnant ved holstenske Infanteriregiment 1823, Kammerjunker 1828, Premierløjtnant 1832 ved nævnte Regiment, ved hvilket han stod indtil 1841, da han avancerede til Stabskaptajn, efter at han allerede i Febr. s. A. havde faaet Kaptajns Anciennitet. Udnævnt til Kaptajn af II Klasse 1842 ansattes han ved 4 Jægerkorps og forfremmedes til Kaptajn af I Klasse 1847. Da det slesvig-holstenske Oprør brød ud i Marts 1848, lykkedes det ham ved en energisk Optræden at føre saa godt som hele sit Kompagni af 4 Jægerkorps ud af Slesvig By og Nord paa, hvorved den danske Armé fik en lille, men saare kærkommen Forstærkning. Denne kom saa godt som uventet, da mange Vanskeligheder stillede sig i Vejen for de indfødte Troppers Afmarch fra den af Oprørets Ledere bearbejdede By. Endnu samme Maaned udnævntes han til Ridder af Dannebrog. Med stor Tapperhed deltog han i Fredericiaslaget og i de forskellige mindre Træfninger uden for Fredericia; i Slaget ved Isted blev han saaret. 1850 modtog han Dannebrogsmændenes Hæderstegn, blev s. A. karakteriseret Major, tog 1851 sin Afsked, udnævntes 1853 til Kammerherre og døde 29 Aug. 1866 i Kjøbenhavn. (Jvfr. »Dansk Rigstidende« 31 Aug. 1866 og E. Prytz: Krigsbegivenhederne i 1849 i »Berlingske Tidende« 5 og 6 Juli 1899).

6 Børn (C 1—C 6):

- C 1. Frederikke Johanne Marie Louise Gustave Løvenfeldt f. 22 Maj 1838 Rendsborg, Klosterfrøken i Vemmetofte adelige Jomfrukloster, † ugift 23 Sept. 1907 Middelfart.
- C 2. Friedrich Løvenfeldt f. 16 Marts 1841 Rendsborg, Kammerherre, Oberst, forhenværende Chef for Kong Chr. IX's Adjutantstab, Kommandør af 2 Grad af Dannebrog, Dannebrogsmænd p. p.
- C 3. Camilla Løvenfeldt f. 1 Marts 1843 Slesvig, † 1 Juni 1844 sst.
- C 4. Christian Gustav Løvenfeldt f. 4 Marts 1846 Slesvig, Forstkandidat, Ejer af Fælledgaarden pr. Vejle. — G. 15 Okt. 1891 Højen m. Christiane Kjeldsen f. 1 Juli 1837 Hørning (Landmand Kjeld Rasmussen Mors, Maren Hansen).
- C 5. Datter f. og † 1849 Kbhvn.
- C 6. Corinna Løvenfeldt f. 11 Juni 1853 Kbhvn. -- G. 14 Okt. 1875 sst. m. Carl Marinus Reisz f. 6 Febr. 1829 Viborg (Overlærer Jacob Frederik Reisz, Birgitte Agathe Szybrowsky), Konferensraad, Professor ved Universitetet, Dr. med., Kommandør af 2 Grad af Dannebrog, Dannebrogsmænd p. p., † 18 Juli 1902 Espergærde.

Adoptivdatter:

Thora Margrete adopteret Reisz f. 1 Jan. 1883 Kjøge. -- G. 19 Okt. 1906 Kbhvn m. August Villads Bech f. 16 Aug. 1879 Engesholm (Kammerherre, Hofjægermester Carl Adolph Rothe

Bech til Engelsholm, Josepha del Carmen adopteret Petersen), Landbrugskandidat, Ejer af Elkjærholm pr. Kolding.

B 7. Carl Sophus Glahn* f. 14 Dec. 1827 Kbhvn. Han blev Landkadet 1843, udnævntes til Sekondløjtnant à la suite i Infanteriet 1847 med Anciennitet fra 1846, idet han forblev ved Landkadetkorpset som Repetent, og indtraadte i Sekondløjtnants Nr. ved 2 Jægerkorps 1848. Ifølge Reglementet maatte han en Tid gøre Tjeneste som Underofficer og bevæbnet med Gevær marchere paa højre Fløj af Pelotonet. Med Afdelingens 2 Kompagni, hvis Chef var Kapt. Scharffenberg, deltog han i Slaget ved Slesvig 23 April og Fægningen ved Oversø. Samme Aar blev han forsat til den vestindiske Hærstyrke; under sit Ophold paa St. Croix lærte han sin smukke og indtagende Hustru at kende, idet hun som ung Pige opholdt sig dér hos sin Stiffader Overretsprokurator A. Bahneberg. 1849 fik han Premierløjtnants Karakter og Anciennitet, udnævntes til Premierløjtnant ved 3 Reservebataillon 1851 og blev 1852 forsat til 2 Jægerkorps, som fra 1860 fik Navnet 18 Infanteribataillon. Forfremmet til Kaptajn af II Klasse 1863 ansattes han ved 4 Bataillon, blev Aaret efter Kaptajn af I Klasse, Ridder af Dannebrog og deltog med sin Afdeling (nu 4 Regiment) i Krigen, blev tagen til Fange og ført til Erfurt. 1865 afskedigedes han og rejste til Amerika hvor han 1866—86 var ansat som 1ste Fuldmægtig i Lanier & Co's Bankforretning i New York. Sine Minder tro vendte han sidstnævnte Aar tilbage til Danmark og bosatte sig i Kjøbenhavn, hvor han døde 8 Jan. 1900. Efter den lange Fraværelse havde han Vanskelighed ved alter at indleve sig i de mindre, hjemlige Forhold. Med en noget utilnærmelig og kritisk Maade at være paa, forbandt han dog paa nærmere Hold et nobelt og trofast Sindelag, hvilket sidste navnlig lagde sig for Dagen overfor Søsteren Fru Beeken, i hvis Hjem han kom meget. (Jvfr. E. Neergaard: 18 Bataillons Historie; enkelte Oplysninger velvilligst meddelte af Hr. Generalmajor, Kammerherre v. Beissenherz). — G. 11 Maj 1854 Kbhvn m. Laura Adelaide Strarup* f. 24 Marts 1830 sst. (Bataillonskirurg Knud Christian Nicolai Strarup, Dorothea Sophie Løwener). 1871 rejste hun og Børnene over til Manden i Amerika. Hun døde under et Besøg i Kjøbenhavn 3 Sept. 1884, hvilket var medvirkende Aarsag til, at Kaptajn Glahn opgav sin Stilling i New York.

3 Børn (C 1—C 3):

C 1. Emmy Johanne Dorothea Glahn* f. 21 Aug. 1856 Glückstadt. — G. 12 Juli 1875 Brooklyn m. Wilhelm August Pfingsthorn f. 28 Maj 1847 Oedelum i Hannover (Riddergodsforpagter Adolf Pfingsthorn, Augusta Mosche). Han besøgte Gymnasiet i Hildesheim indtil 1863, uddannedes til Købmand i Bremen

1863—67, rejste til Amerika 1868, hvor han 1884 nedsatte sig som selvstændig Importer og Commission Merchant i Brooklyn, New York og døde dér 13 Sept. 1894.

6 Børn (D 1—D 6):

- D 1. Carl Adolf Harry Pfingsthorn f. 10 Maj 1876 Montreal, Canada, † 9 Febr. 1877 sst.
- D 2. Wilhelm Carl Glahn Pfingsthorn f. 30 Nov. 1877 sst., † 23 Maj 1882 Brooklyn.
- D 3. May Laura Augusta Pfingsthorn f. 12 Okt. 1879 Brooklyn.
- D 4. Paula Marie Pfingsthorn f. 11 Jan. 1884 sst.
- D 5. Adolf Glahn Pfingsthorn f. 25 Jan. 1886 sst., Embedsmand i Handels- og Industribanken i Berlin.
- D 6. Emil Henry Pfingsthorn f. 17 Maj 1891 Brooklyn, † 15 Okt. 1893 sst.
- C 2. Hother Glahn* f. 19 Marts 1858 Kbhvn. I New York afsluttede han sin i Efterslægtsselskabets Skole paabegyndte Skolegang og kom 1874 i Tømrerlære, paa samme Tid som han besøgte Arkitektskolen »Coopus Institute« i New York. Rejste 1880 til Denver, Colorado, hvor han fik Ansættelse ved Denver-Rio Grande Jernbanens Ingeniørafdeling og forblev i denne Stilling, indtil Banen var ført gennem Colorado til Durango, New Mexico. Han var herefter ansat ved Union Pacific Jernbaneselskabet i tre Aar og ledede Konstruktionsarbejdet fra Cheyenne, Wyoming gennem Utah og Idaho. 1885 etablerede han sig som Arkitekt og Bygningsingeniør i Portland, Oregon, men maatte efter 10 Aars Virksomhed paa Grund af sin Hustrus Helbred forlade dette Sted og tage Ophold i Los Angeles, hvor han forblev, indtil han 1898 igen optog sin Bygningsvirksomhed, idet han nedsatte sig i San Francisco. — G. 14 Nov. 1888 Portland, Oregon m. Ida Miranda Jarred f. 12 Nov. 1869 Leavenworth, Kansas (Landmand James Jarred, Luisa Masters).
- C 3. Poula Nathalia Glahn* f. 16 Sept. 1863 Kbhvn, † 28 Jan. 1906 Brooklyn. — G. 28 Maj 1888 Brooklyn m. Emil Henry Frank f. 15 Marts 1843 ved Dresden (Officer Heinrich Frank, Therese Donegani). Købmand, Assurandør (Firm of Frank & Du Bois—Fire Insurance) i New York, Member of the »Loyal Legion« U. S. A.
- 2 Børn (D 1—D 2):
- D 1. Grace Donegani Frank f. 26 Marts 1890 Brooklyn, N. Y.
- D 2. Harold Glahn Frank f. 7 Sept. 1893 Bay Shore, N. Y.
- A 6. Hans Egede Glahn* f. 22 April 1783 Riserup, N. Vedby Sogn. St. Hansdag 1797 kom han i Apothekerlære hos Apotheker Joh. Peter Pflugmacher, som da var Indehaver af Christianshavns Apothek. Lærekontrakten, som først er dateret Riserup Præstegaard 4 Nov. 1798,

indeholder 4 §§, den 1 med 8 Punkter, der nævner de Vilkaar, paa hvilke han blev antaget. Det hedder blandt andet, at han skal vise »et anstændigt og christeligt Forhold«, »nøje afholde sig fra alle slette og forføriske Selskaber« og »vise tilbørlig Reenlighed og Velanstændighed«; foruden disse mere almenlydige Regler omtales hans Forhold til Apotheket og dets Kunder. Skønt Faderen efter Evne betalte for ham i Læretiden og sørgede saa godt for ham som muligt, var disse Aar neppe altid behagelige for den unge Lærling. At han var paa Smalkost, derom vidner en Udtalelse i et Brev, idet han skriver hjem en Juleaften: »Nu ser jeg i Aanden Eder sidde ved Grød, Steg og Æbleskiver, jeg spiser som sædvanlig mit Tællebrød.« 6 Aar efter, St. Hansdag 1803, var han udlært Svend og erholdt 1805 et Testimonium der viser ham fra den bedste Side, dette lyder:

»Jeg Underskrevne, Johan Peter Pflugmacher, Kongl. Priviligert Apotheker i Kiøbenhavn bevidner herved: at Forreviiseren af dette: Hans Egede Glahn har staaet i Lære hos mig i mit Apotek i 6 Aar, fra St. Hans Dag 1797, indtil samme Tiid 1803, og efter tilendebragte Lære Aar enu har conditioneret hos mig indtil nærværende Tiid. Da han nu i alle hans Lære Aar har opført sig troe, lydig og som det en ærekiær Discipel er vel anstændig, og som Medhjælper ligeledes beviist en anstændig og retskaffen Forhold, har og anvendt Fliid efter Ævne at erhverve sig Kundskab i Pharmacien og Chymien, saa er min tjenstlige Begiæring til alle og enhver, i Særdeleshed til alle Dem som dyrke Studium Medicinæ og Pharmaciæ, at ville beviise bemeldte Hans Egede Glahn alt mueligt Bistand til hans Kundskab videre at forøge og hans Lykke at fremme, da han efter Pligt vil, som jeg haaber, bestræbe sig at være værdig dertil; og jeg anseer mig pligtig i liige Tilfælde at giengielde saadant mod ham beviisende Velvillighed og Bevaagenhed. Til dets Bekræftelse haver jeg dette Testimonium egenhændig underskrevet og forseglet. Kiøbenhavn den 16de Apr. Ao 1805.

J. P. Pflugmacher
Kongl. Priv. Apotheker.
(L. S.)«

Kort efter, 25 April, bestod Glahn Examen chemico-pharmaceuticum med haud illaudabilis og konditionerede derpaa paa Bragerens Apothek, i Drammen og 5 Aar paa Kong Salomons Apothek i Kjøbenhavn indtil 1811, da han købte Sorø Apothek af S. Chr. Ørsted. Overtagelsen skulde finde Sted 1 Oktober, Købesummen for Apotheket og det dermed forbundne Medicinaludsalg i Ringsted var 26,575 Rdlr. 8 Nov. 1811 fik Glahn Apothekerprivilegium, hvormed der fulgte Ret

til at bespise og herbergere Fremmede for billig Betaling; efter Ansøgning ophævedes denne Ret imidlertid 1835. I 40 Aar virkede han nu som Apotheker i Sorø; Apothekets Lokaler blev udvidede og forbedrede, allerede 1843 udtaltes ved Visitatsen, at Apotheket udmærkede sig ved en ikke almindelig Elegance. Medicinaludsalget i Ringsted solgte han 1834. I en Del Aar var han Klasselotterikollektor og udnævntes 1825 til Forstkasserer ved Sorø Akademi; han blev ogsaa Kammerraad, men frasagde sig senere Titelen. 22 April 1874 oprettede han et Legat paa 2000 Kr. for trængende og værdige Personer i Sorø Kommune, kort efter — 3 Maj — døde han i Sorø af Lungebetændelse over 91 Aar gammel som Landets ældste pharmaceutiske Kandidat. 85 Aar gammel havde han haft det Uheld at brække Hoftebenet, men kom trods den høje Alder til at kunne gaa igen ved Hjælp af en Stok og kunde glad og tilfreds fejre sin 90aarige Fødselsdag, omgivet af en talrig Slægt.

Apotheker Glahn var en jovial, frisk og virksom Mand, i ikke ringe Grad beslægtet med sin Fader, ligesom denne var han ofte original i sine Paafund, især overfor Børnene. I det gamle Apothek i Sorø kom mange Gæster, om Vinteren samledes Herrerne til Spilleselskaber, om Sommeren, naar Sønnerne var hjemme, inviteredes Ungdommen til Dans eller Maskerade. Ved Bordet lød ofte hine Tidens Selskabs-sange, disse gamle, glade Viser, som jo dengang var saa meget yndede og som mer end noget andet bidrog til en munter Stemning. I sin Ungdom dyrkede Glahn ogsaa Musik, uden at være særlig musikalsk, ligesom han senere yndede at vandre op og ned ad Gulvet i Mørkningen, syngende Thaarup'ske Sange. At han ogsaa var et Stykke af en Rimsmed, om end ikke i nær saa høj Grad som Faderen, er jo næsten en Selvfølge; Tidens Hang til Rimbreve og lignende »Poesier« smittede vel næsten alle Mennesker. Hans lange Levetid og store Gæstfrihed bevirkede, at det gamle Apothek, efterhaanden som Aarene gik, i stedse højere Grad blev Samlingsstedet for den talrige Glahn'ske Slægt, hvis Medlemmer saa op til Slægtens Ældste med største Kærlighed og Pietet. En Veninde af hans første Hustru »Tante Bagge« flyttede med hende til Sorø og boede der indtil sin Død. Ved hans Død udtaltes: »Ligesom han i sine yngre Dage ved sin Virksomhed og Dygtighed vandt Alles Agtelse og Tillid, bevarede han ikke blot denne i sin høje Alder, men hele den opvoksende yngre Slægt betragtede ham med en kærlighedsfuld Ærbødighed, som ikke blot var de hvide Haars og den imponerende Skikkelses Skyld. Det var mere end en Spøg, naar den halve By kaldte ham »Bedstefader«, det var et smukt Udtryk for Følelsen af den Fred og Mildhed, der altid fulgte ham. Aandsfrisk og klar lige til sine allersidste Dage havde han et, især i den Alder, sjældent aabent Øre og Hjærte for alle menneskelige Sorger og Glæder og fulgte med Inter-

esse alle Nutidens Begivenheder. Hans Navn og Minde vil i lange Tider bevares med Kærlighed i Sorø.«

Hans Jordefærd fandt 10 Maj fra den festlig smykkede Sorø Kirke; Byens Borgere og Medlemmer af Sorø Forstetad bar Kisten til det sidste Hvilested paa Kirkegaarden under de gamle Lindetrær. Svingersønnen Pastor Glahn mindede i sin Tale om den Afdødes Elskelighed og især om den Fred, der var hans Væsens Inderste, hvorledes det havde været hans største Glæde at bringe Trøst og Hjælp, hvor han kunde, og mindedes, at Solen stadig havde skinnet paany, hver Gang Sorgen havde gæstet ham, hvis usædvanlig lange Liv havde været en frugtbar og velsignet Sommertid. Blandt de Sange, som blev afsungne ved hans Baare, hedder det i et af M. Rosing forfattet Digt:

En Kæmpe var Du stærk og from,
Til Psalmesang blev Dine Sukke,
Dit gamle Hjerte var en Vugge,
Hvorfra end Barnets Stemme kom.
Hvad bittert Du paa Jorden fandt,
Det ved jeg ei, thi til Din Næste
Du rakte kjærlig kun det bedste
Af det, som Du i Livet vandt.

Saa sov da „Bedstefader“, sødt,
For første Gang vi nu maa græde
Og høre Dig ei sagte træde
Og hviske Trøsten til os blødt;
Men dog Dit Billed er en Magt,
Der taber ei sin Kraft i Tiden;
Hos dem, der elsked' Dig, i Striden
For Hjertets Fred det skal staa Vagt.

(Jvfr. E. Dam: Sorø Apothek gennem 300 Aar; Ved Bedstefaders Baare 10 Mai 1874, trykt som Manuskript for Venner efter en Tilhørers Optegnelser; »Sorø Avis« 2 og 11 Maj 1874 o. fl. Steder). — G. 1° 23 Nov. 1811 Ulse m. Anna Birgitte Margrethe Jensen* f. 28 April 1784 Kbhvn. (Bogholder Simon Jensen, Eleonora Maria Weygaard), † 12 Maj 1823 Sorø. Den ældste Søn var kun 10 Aar gammel ved hendes Død; Faderen mindede dog altid Børnene om deres saa tidlig bortgangne, opofrende Moder. Thorvaldsen har i sine unge Dage forevigtet hendes og hendes Broders Træk paa tre Basreliefmedailloner. — G. 2° 16 Juni 1824 Ulse m. Henriette Jacobine Scharling* f. 5 Jan. 1783 Kbhvn (Bogbinder Erik Scharling, Christiane Holm), † 8 Marts 1845 Sorø. Hun var Veninde med den første Hustru, med hvis afdøde Broder hun havde været forlovet. H. E. Glahn's her i Bogen gengivne Portræt er tegnet af Dalsgaard; den anden Hustrus af Vermehren, som ogsaa har udført et her ikke benyttet Billede af Manden.

4 Børn (B 1—B 4):

B 1. Constantin Johan Glahn* f. 1 Marts 1813 Sorø. Polyteknisk Eksaminand 1833, cand. pharm. (laud.) 1834, cand. polyt. (i anvendt Naturvidenskab) 1836, studerede derpaa Roesukkerfabrikation i Böhmen og var Præparator ved den polytekniske Lærestalt i Kjøbenhavn 1837—41. Han var Ejer af Hjorteapotheket sst. 1842—48, havde som Assessor pharmaciæ Sæde i det kgl. Sundhedskollegium 1844—49, deltog 1844 i Stiftelsen af »Danmarks Apotheker Forening«, anlagde en Kamffabrik paa Østerbro 1850, drev denne til 1864, fabrikerede senere Belysningsvædske og Rektific. af Petroleum og var fra 1851 Medejer, 1855—72 Eneejer af »Østre Kalkbrænderi« ved Kjøbenhavn. 1853—71 var han Medlem af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og 1854—58 Repræsentant for Kjøbenhavns 4 Kreds i Folkethinget. I forskellige Tidsskrifter har han offentliggjort mindre Afhandlinger vedrørende tekniske Emner. Han døde efter mange Aars Svagelighed 3 Okt. 1878 i Kjøbenhavn, »anset og afholdt«. — Skønt en stille Mand blev hans Hjem paa Kalkbrænderiet saare gæstfrit og fornøjeligt, især for de af Slægtens yngre Medlemmer, hvem Studier bandt til Hovedstaden. Hustruens æstetiske Interesser og kvikke Lune prægede et ejendommeligt Interiør og Selskabeligheden dér, som ogsaa fik noget af sin Karakter gennem Omgang med Kunstnere. — G. 19 April 1843 Kbhvn m. Erasmie Myhre* f. 22 Juli 1820 Gladsaxe (Major Carl Christian Myhre, Erasmie Smith), † 20 Juli 1892 Kbhvn. Hun deltog i Stiftelsen af »Nørrebros Asyl«, »Nørrebros Plejeselskab« og »Kronprinsesse Louises Asyl«, hvilke Institutioner hun omfattede med megen Interesse, saalænge hendes Kræfter tillod det.

2 Børn (C 1—C 2):

C 1. Erasmie Birgitte Henriette Glahn* f. 27 Marts 1847 Kbhvn, † ugift 14 Sept. 1890. I adskillige Aar var hun Bestyrerinde af en mindre Forberedelsesskole paa Kalkbrænderiet.

C 2. Hans Egede Glahn* f. 7 Sept. 1851 Kbhvn. Han tog Præliminæreksamen fra Borgerdydskolen paa Christianshavn 1868, blev 1870 Skibsbygger og Konstruktør hos Burmeister og Wain, dekore-redes 1896 med den russiske St. Stanislaus Ordens III Klasse, var Assistent ved 1 Fabrikinspektorat 1897—1901 og er siden 1901 Inspektør i 18 Kreds under Direktoratet for Arbejds- og Fabrikstilsynet. — G. 30 Juli 1880 Vaagen i Norge m. Sofie Birgitte Schøning f. 27 Sept. 1858 Kabelvaag i Norge (Købmand Ole Meldahl Schøning, Marit Johnsen).

5 Børn (D 1—D 5):

D 1. Margit Erasmie Glahn f. 16 Juli 1881 Kbhvn, † ugift 27 Dec. 1904 sst.

D 2. Johanne Glahn f. 27 Aug. 1882 sst.

D 3. Poul Egede Glahn f. 4 Dec. 1884 sst., † 14 Juni 1887 sst.

D 4. Sigurd Egede Glahn f. 14 April 1888 sst., Student fra Schneekloth's Skole 1906, studerer Polyteknik.

D 5. Ragnhild Egede Glahn f. 23 Dec. 1902 sst.

- B 2. Hans Otto Glahn f. 10 Nov. 1817 Sorø. Allerede som 12 Aars Dreng kom han til Kjøbenhavn i Huset hos Pastor P. E. Glahn ved Garnisonskirken, hvor han i det livlige Hjem levede sammen med Fættrene og deres Venner. 1831 blev han Landkadet, 1835 Repetet og Page og endnu samme Aar Sekondløjtnant à la suite i Prins Christian Frederik's Regiment med Anciennitet fra 1 Februar. Aaret efter indtraadte han i Nr. og blev, efter at have gennemgaaet den militære Højskole, 1840 udnævnt til Premierløjtnant i Ingeniørkorpset. Fra Kjøbenhavns Fortifikation forsattes han i Foraaret 1841 til Vej-tjenesten, hvor han med korte Afbrydelser virkede til Slutningen af 1855. Fra Horsens og Aarhus, hvor han lærte Tjenestens Praksis at kende, kom han 1843 til Hjørring for at overtage det nyoprettede Vejdistrikt og udnævntes til Kaptajn af II Klasse. Han anlagde her flere Veje, blandt hvilke særlig Linien Hjørring-Frederikshavn havde Interesse paa Grund af det vanskelige Terræn ved Tolne. 1847 avancerede han til Kaptajn af I Klasse. Aaret efter overtog han tillige Aalborg og Thisted Amters Vejdistrikter, senere ogsaa Anlægget af Hovedlandevejen Hobro-Aalborg, navnlig de stejle Stigninger fra Hobro og ved Gradlev Bakke, og blev 1852 forlagt til Aalborg. Hans Deltagelse i Krigen havde kun været ringe; 1849 fulgte han Rye's Korps paa Tilbage-toget, men blev efterladt i Helgenæs, da det indskibedes til Fredericia, og beordredes tilbage til sit Distrikt. I 1850 stod han i Felttogets sidste Par Maaneder ved Ingeniørkommandoen i Slesvig. 1854 beordredes han til Viborg og anlagde Vejen over Viborg Sø, medens han efter Ordre satte Premierløjtnant Dalgas, Hedesagens Forkæmper, ind i Vejtjenestens Praksis. Bekendtskabet med Dalgas førte til, at denne stod Fadder til Datteren Nanna, som fødtes i Viborg. Efter Ansøgning blev Glahn 1855 forsat til Kjøbenhavns Fortifikation, og da Korpsets tekniske Komité oprettedes 1856, indtraadte han som Medlem i denne, hvilket fik stor Betydning for hans senere Virksomhed. Han udnævntes til Ridder af Dannebrog 1857, fik Majors Karakter og Anciennitet 1859 og avancerede til Major 1861.

Da Krigsfaren i 1861 atter begyndte at true, beordredes han til Fredericia som dirigerende Ingeniørofficer for Nørrejylland og Fyen — 2 Generalkommandodistrikter — for at lede Arbejderne ved Fæstningens Styrkelse, særlig ved Anlægget af en befæstet Lejr foran højre Fløj til Dækning af den vigtige Forbindelse med Fyen. Ved Nytaar 1864 meddelte Korpset ham, at han var bestemt til at afgaa til den aktive Armé, med mindre han, hvad man paa Grund af hans

Kendskab til Forholdene meget ønskede, vilde lade sig ansætte som Næstkommanderende, da Chefsposten maatte tilfalde en ældre Officer, som ved Holstens Okkupation maatte blive ledig. Heri indvilligede han og kom saaledes til at opleve Fredericias Bombardement og sørgelige Overgivelse; hans Familie var dog allerede efter Dannevirkes Rømning taget til Sorø. 1864 modtog han Dannebrogsmændenes Hæderstegn af Kongens egen Haand, blev i Maj samme Aar ansat som dirigerende Officer ved Kronborgs Fortifikation, men vendte 1½ Aar senere efter Korpsets Ønske tilbage til Fredericia som Chef for Ingeniørkommandoen i Nørrejylland og Fyen og blev ved Hærløvens Gennemførelse 1867 Oberst og Chef for 3 Ingeniørdirektion.

1868 anlagde han i Løbet af 6 Uger Lejren ved Hald, bestemt for 10,000 Mand, og blev for dette Arbejde ved Lejrsamlingens Slutning udnævnt til Kommandør af 2 Grad af Dannebrog. Under nogle Terrænundersøgelser ved Ry 1871 paadrog han sig en hæftig Tyfus, hvortil der, endnu før han var helt restitueret, slog sig en Blodforgiftning; paa en Rejse til Schweiz genvandt han Sundheden, plejet af sin anden Hustru. De følgende Aar indtil 1880 byggedes der efter hans Planer flere militære Bygninger af Kommunerne; en Rytterkaserne, en Fodfolkskaserne og et militært Sygehus i Aarhus, militære Sygehuse i Viborg og Nyborg, en Rytterkaserne i Odense o. s. v. 1876 blev han Medlem af Kystsikringskommissionen og deltog samme Aar i en Rejse til Holland, Belgien og Frankrig for at gøre sig bekendt med Kystsikringsarbejderne dér. I nogle Aar var han Byrådsmedlem i Fredericia. 1880 udnævntes han til Chef for 1 Ingeniørdirektion, 1881 til Kommandør af 1 Grad af Dannebrog efter Indstilling af Forplejningskorpsset, under hvilket de omtalte Byggeforetagender sorterede. Han afskedigedes 1882 paa Grund af Alder og ønskede paa Forespørgsel ikke at modtage Generalmajors Karakter.

Ved Korpsbefaling Nr. 14 af 11 Nov. 1882 udtaltes: »Ved Oberst Glahns Afgang fra Korpsset udtaler dette sin varme Anerkendelse af den Iver og Pligtopfyldelse, hvormed han har virket under hele sin lange Tjenestetid og lige til det sidste. Om hans fremragende Dygtighed og den sjældne Omhu og Kærlighed, hvormed han har omfattet ethvert ham overdraget Hverv, vil de under hans Ledelse rundt om i Landet udførte Arbejder staa som et Vidnesbyrd og den gavnlige Indflydelse, han derved har udøvet paa Korpsets Bygnings-tjeneste, vil længe kunne spores«.

Han vedblev at være Medlem af Kystkommissionen til dens Opløsning og var under sit tvungne Otium Medlem af Gredstedbanens Bestyrelse, Kasserer for Frederiksberg Menighedspleje og Revisor ved Diakonissestiftelsen. 1897 fejrede han sin 80aarige Fødselsdag i det

gamle Apothek i Sorø, Aaret efter flyttede han til denne sin Fødeby, hvor han bor sammen med sin Søster, meget rørig og aandslivlig, næsten 90 Aar gammel. Adjunkt Glahn ejer Tegninger af ham og hans første Hustru udførte af Vermehren. — G. 1° 21 Sept. 1844 Sorø m. Anne Sophie Augusta Kierboe* f. 24 Dec. 1818 Bro-landgaard ved Bergen (Skattefoged Niels Christian Kierboe, Margrethe Kirsebom Petersen). Efter at have tilbragt 8 Aar, de lyseste for Hjemmet, i Hjørring, førte Mandens Stilling senere hyppige Omskiftelser fra By til By med sig. Hans mange Tjenesterejser bevirkede, at Opdragelsen af Børnene ofte udelukkende kom til at hvile paa hende. Disse Forhold trykkede Hustruen, og dette i Forbindelse med et udpræget Had til al Krig gjorde hendes Sind tungt med Aarene. Efter den yngste Søns Fødsel kom hun aldrig til Kræfter mere, men fandt først Hvile i Døden. Allerede i Høsten 1865 havde hendes Mand maattet tage Garnison i Fredericia; dog fik han sin Juleorlov forlænget, saa at han kunde pleje hende under hendes sidste Sygeleje. Hun døde 15 Febr. 1866 i Helsingør. — G. 2° 26 Juli 1870 Asmild Kirke m. Clara Charlotte Bøving* f. 31 Okt. 1831 Faaborg (Cand. pharm. Jens Bøving, Charlotte Adelaide Andersen). Efter Moderens Død blev Døttrene sat i Frk. Bøving's Skole i Svendborg, Aaret efter kom den yngste i Huset hos Bestyrerinden; dette blev Anledning til dennes Ægteskab med Faderen. Brylluppet stod i Viborg, og de Nygifte maatte, da den fransk-tyske Krig umuliggjorde Orlov, i nogle Uger tage Ophold i Lejren ved Hald. Hun var et kundskabsrigt Menneske med megen Virketrang ogsaa udenfor Hjemmet; saaledes var hun i en Aarrække Medlem af Bestyrelsen for Hvile og Rekreationshjemmet for enligstillede Kvinder. Hun døde 28 Maj 1894 paa Frederiksberg.

8 Børn (C 1—C 8):

- C 1. Niels Christian Hans Egede Glahn* f. 26 Aug. 1845 Hjørring. I en Alder af 10 Aar blev han opereret for graa Stær, blev senere uddannet i Musik af Professor G. Matthison-Hansen, var Organist ved Trinitatis Kirke i Fredericia 1869—75, tillige konstitueret Musiklærer ved Statsseminariet i Ranum 1873—74, er siden 1875 Organist ved Ribe Domkirke og tillige siden 1900 Lærer i Sang, Musik og Orgelspil ved Ribe statsanerkendte Privatseminarium. — G. 21 Sept. 1882 Tostrup, Merløse Herred m. Jensine Christiane Bøggild f. 4 Maj 1837 Sønder Bork (Sognepræst Jens Lassen Bøggild, Christiane Birgitte Dorthea Thorlacius).
- C 2. Otto Valdemar Glahn* f. 24 Maj 1847 Hjørring. Student fra Sorø Akademi 1865, cand. theol. 1872, virkede derefter som Lærer ved Schneekloth's Latin og Realskole, blev 1876 ordineret Medhjælper ved Frederiksberg og Hvidovre Menigheder i Sjællands

Stift og har siden været knyttet til denne, idet han 1882 blev Kapellan pro loco, 1889 residerende Kapellan og 1893 Sognepræst. Han udnævntes 1896 til Ridder af Dannebrog, blev 1897 Provst for det da nyoprettede Frederiksberg Provsti og modtog 1902 Dannebrogsmændenes Hæderstegn. I 10 Aar var han Formand for de Fattiges Kasse, er Medlem af Bestyrelsen for »Aandssvageanstalten Gl. Bakkehus — Ebberødgaard« siden 1893, desuden Medlem af Bestyrelsen for »Det københavnske Kirkefond« og Suppleant for København i det kirkelige Udvalg, har endvidere ledet Kirkesagen paa Frederiksberg. — G. 28 Sept. 1883 Frederiksberg m. Ellen Wiehe f. 11 Juni 1866 Kbhvn. (Kgl. Skuespiller Johan Henrik Wiehe, Fanny Petersen).

4 Børn (D 1—D 4):

- D 1. Axel Johan Wiehe Glahn f. 10 Sept. 1884 Frederiksberg. Student fra Schneekloth's Skole 1903, kom i Murerlære 1904, gjorde Svendestykke 1906, fik Afgang fra Teknisk Skole og Adgang til Kunstakademiet 1907.
- D 2. Holger Stefan Wiehe Glahn f. 26 Dec. 1885 Frederiksberg. Kom i Smedelære 1903, gjorde Svendestykke 1906, er Tandlægestuderende siden 1907.
- D 3. Torkil August Wiehe Glahn f. 23 Jan. 1888 Frederiksberg.
- D 4. Elisabeth Glahn f. 16 Nov. 1889 Frederiksberg.
- C 3. Adam Vilhadt Glahn f. 3 Okt. 1848 Hjørring, † 22 Febr. 1849 sst.
- C 4. Adam August Glahn* f. 19 Jan. 1851 Hjørring. Besøgte først Fredericia Latinskole og derpaa 1864—68 Sorø Akademi, hvor han tog Præliminæreksamen, stod i Smedelære i København 1868—71, uddannedes ved Polyteknisk Lærestanstalt 1871—74, var Tegner hos Hellerung & Hauberg 1874—75 og var endelig ansat ved »Det forenede Dampskibs Selskab«s Maskininspektion 1876—78. Aaret efter rejste han til St. Petersborg, hvor han har arbejdet først som Konstruktor, siden som Bureauchef ved »Phoenix« Maskinfabrik, der fra ringe Begyndelse i Aarenes Løb har udviklet sig til et større Aktieforetagende. — G. 11 Juni 1889 Frederiksberg m. Ida Alexandra Marberg f. 25 April 1866 Borgaa, Finland (Skipper Karl Johan Marberg, Thekla Aurora Rosenlund).

7 Børn (D 1—D 7):

- D 1. Ellen Thekla Glahn f. 29 Maj 1890 St. Petersborg, † 31 Juli 1897 Borgaa.
- D 2. Wera Augusta Glahn f. 10 Sept. 1891 St. Petersborg.
- D 3. Nanna Birgitte Glahn f. 8 April 1893 sst., † 31 Juli s. A. og sst.
- D 4. Valdemar Egede Glahn f. 4 Aug. 1894 sst., † 7 Jan. 1895 sst.
- D 5. Rose Marie Glahn f. 15 Juni 1896 sst.

- D 6. Poul Egede Glahn f. 1 Sept. 1897 sst., † 17 Dec. s. A. og sst.
 D 7. Otto Henrik Glahn f. 7 Dec. 1898 sst., † 20 Maj 1899 sst.
- C 5. Marie Henriette Margrethe Glahn* f. 23 Jan. 1853 Aalborg, indtil sit Bryllup var hun Klosterfrøken i Vemmetofte adelige Jomfrukloster. — G. 8. Juli 1881 Frederiksberg m. Emil Lytthans-Petersen f. 10 Juni 1856 Kbhvn. (Professor, Overlærer Carl Ludvig Petersen, Thora Elvina f. Lytthans). Efter at have besøgt Metropolitanskolen kom han 1871 i Murerlære, blev Svend 1874, studerede derpaa ved Herzogliche Baugewerkschule i Holzminden 1875—76, var Bygningskonduktør og Murerformand 1877—80, fik Borgerskab som Murermester i Kjøbenhavn 1880, blev Ridder af Dannebrog 1897, Bisidder i Murerlaugets Bestyrelse siden 1900. Ifølge kgl. Bevilling af 18 Dec. 1905 fik hans Børn tillagt Familienavnet Lytthans.

5 Børn (D 1—D 5):

- D 1. Thora Lytthans f. 4 Maj 1882 Kbhvn.
 D 2. Oscar Lytthans f. 11 Aug. 1886 sst. Murersvend.
 D 3. Kai Lytthans f. 16 Nov. 1888 Frederiksberg. Tømmerlærling.
 D 4. Gerda Lytthans f. 26 Maj 1892 sst.
 D 5. Knud Lytthans f. 14 Nov. 1894 sst., † 3 Maj 1895 sst.
- C 6. Nanna Glahn* f. 16 Aug. 1854 Viborg, døbt 21 Sept. i Domkirken. Indskreven i Vemmetofte adelige Jomfrukloster 1867, i hvilket hun nu er Klosterfrøken af 3 Afdeling. Under Familiens Ophold i Fredericia virkede hun som Privatlærerinde og var senere i flere Aar knyttet til Frk. N. Zahle's Børneskole i Kjøbenhavn. En Tid studerede hun i Dresden det tyske Sprog. I Foraaret 1893 gik hun i Berlin over til Katholicismen, var 1895—1900 ved et Opdragelseshjem for unge Piger i Galizien og blev sidstnævnte Aar klosterviet »La visitation« de Gex; efter Ordenens Fordrivelse fra Frankrig 1905 flyttede hun med de andre Søstre til Piemont.
- C 7. Henrik Vilhelm Johan Glahn* f. 17 Jan. 1857 Kbhvn. Sekondløjtnant i Infanteriet 1878, Premierløjtnant 1880, Elev i Officerskolens ældste Klasse 1885—87 og Kaptajn 1892—14 Maj 1895, studerede ved Landbohøjskolen 1896—1901, fik efter endt Eksamen 1902 kgl. Bestalling som Landinspektør og nedsatte sig samme Aar i Ringsted. — G. 29 Okt. 1885 Frederiksberg m. Emmy Lendorf f. 17 Sept. 1864 Odense (Arkitekt Carl William Frederik Lendorf, Ida Sophie Christiane Jørgine Anchersen).

3 Børn (D 1—D 3):

- D 1. Otto Carl Egede Glahn f. 19 Aug. 1886 Frederiksberg. Elev ved Kunstakademiet.
 D 2. Harriet Sophie Augusta Glahn f. 9 Febr. 1890 Odense.
 D 3. Kate Clara Johanne Glahn f. 8 Aug. 1900 Kbhvn.

C 8. Alfred Rosenstand Glahn* f. 11 Okt. 1865 Helsingør. Student fra Schneekloth's Skole 1884, foretog derpaa en Rejse i Norge, underviste i Schneekloth's Skole og Borgerdydskolen paa Christianshavn 1885—90 og tog Skoleembedseksamen med Fransk som Hovedfag 1891. Studerede ved École des Hautes Études i Paris Okt. 1891—Juli 92, og var den senere saa bekendte Docent i nordiske Sprog ved Sorbonnen Paul Verrier's første Lærer i Dansk. Alumnus paa Borch's Collegium 1893—95, Lærer ved forskellige Københavnske Latinskoler 1892—97, læste Fransk med Prinserne Aage og Axel 1897 og blev samme Aar udnævnt til Adjunkt ved Sorø Akademi, hvor han nu tillige er Læseinspektør. Som Inspektionshavende boede han med sin Familie 1900—02 paa selve Akademiet. Til Salmonsens's Konversationslexicon har han skrevet Udtalebetegnelsen ved Fremmedord, har endvidere oversat og udgivet et Udvalg af Horats Satirer og Breve og af hans lyriske Digte paa danske Vers, er siden 1898 Bibliothekar ved Sorø Sogns Bibliothek. I det gamle Apothek i Sorø har han haft et andet Hjem, knyttet dertil ogsaa ved at en Søster til Apotheker H. C. Glahn's anden Hustru Frk. Margrethe Kielsen havde været ham i Moders Sted, fra hans Moder døde, til hans Fader giftede sig anden Gang. — G. 28 Juni 1895 Kbhvn. m. Anna Vilhelmine Jæger f. 19 April 1868 Kbhvn (Varemægler Julius Georg Christian Jæger, Mariane Martine Knudsen). Hos Kammersangerinde Fru Keller og Kapelmester Rung uddannedes hun i Sang 1886—91, var Medlem af Cæciliaforeningens Madrigalkor 1887—97, har optraadt som Solist ved forskellige Koncerter i København og Provinserne og har siden 1888 virket som Lærerinde i Sang.

4 Børn (D 1—D 4):

D 1. Henrik Martin Glahn f. 26 April 1896 Kbhvn., † 3 Maj s. A. og sst.

D 2. Gunnar Glahn f. 16 April 1897 sst.

D 3. Gertrud Glahn f. 19 Marts 1899 Sorø.

D 4. Torben Glahn f. 15 Marts 1904 sst.

B 3. Henrik Christopher Glahn* f. 17 April 1820 Sorø. Oprindeligt uddannedes han efter eget Ønske paa Bremersvold til Landmand. Imidlertid havde Faderen ønsket, at den ældste Broder skulde overtage Apotheket i Sorø; da denne ikke vilde gaa ind derpaa, opgav den yngre Landvæsenet og kom, uagtet Lysten ikke var stor, 1842 som Discipel paa Hjorteapotheket hos Broderen og blev 1844 cand. pharm. med laud. Han var derpaa Medhjælper hos Faderen, indtil Apotheket i Sorø overdroges ham ved Skøde af 17 Jan. 1851; 23 Jan. fik han Privilegium. At han havde fulgt Faderens Raad, fortrød han aldrig senere; Kærligheden til Landvæsenet bevarede han dog

og drev med Interesse et Stykke Jord paa ca. en Snes Tønder Land, som Faderen havde købt 1818, og hvorpaa Galgebakken ligger. 1861—91 var han Medlem af Sorø Byraad og desuden 1867 Medstifter af Sorø Spare- og Laanekasse, i hvis Bestyrelse han havde Sæde til sin Død, den længste Tid som Formand. Endvidere var han Medlem af Sorø Amts Skoleraad og i mange Aar Bestyrer af Sognebibliotheket. Han udnævntes til Ridder af Dannebrog 1886 og vedblev at leve i Sorø som Privatmand, efter at han 1893 havde solgt Apotheket, hvor han dog havde sin Bolig til sin Død 1 Okt. 1899. I Udlandet foretog han flere større Rejser, paa hvilke han besøgte Tyskland, Østerrig, Frankrig, Italien, England og navnlig Norge.

Da han overtog Sorø Apothek efter Faderen, blev denne boende hos Sønnen til sin Død; desuden havde Farbroderens, Pastor P. E. Glahn's Enke, født Blicher, efter Mandens Død opslaaet sin Bolig dér. En gammel blind Mand ved Navn Rasmussen, der af Familien blev kaldet »Ab«, og som havde været Medhjælper paa Apotheket siden ca. 1812, boede ogsaa i det gamle Hjem til sin Død 1875, meget afholdt, især af Børnene, hvis Hjerter han vandt paa Grund af sin Evne til at fortælle Eventyr. Mineralogen Prof. Johnstrup, Digteren M. Rosing og navnlig Maleren Dalsgaard hørte til Husets bedste Venner, den sidste malede Portrætter af Apotheker H. C. Glahn og dennes anden Hustru, ligeledes et Maleri af Døtrene Birgitte og Henriette og Cousinen Marie, Sorøpræstens Datter; ofte stod Husets Døttre Model til hans Kvindeskikkelser. Det var ogsaa ham, der talte de sidste Afskedsord, da den gamle Vens Kiste blev baaret ud fra det Hjem, »hvor Glahn'ernes Saga nu snart var ude«, og som havde været Familiens faste Borg i over 80 Aar. Hjemmets Smag vidnede om Kunstsans og Enkelhed. Ligesom i »Bedstefaders« Tid var Huset Samlingssted for de fleste af Slægtens Medlemmer og mange Venner; Feriedagene i Sorø Apothek staa for adskillige af Familiens yngre Generation som smukke Erindringer. Særlig fik Festdagene dér en egen Glans ved de Minder, der knyttede sig til dette Hjem og ved den hyggelige Stemning, der hvilede over det daglige Liv, og som ogsaa var Grundtonen ved Højtiderne. Husfaderens Gemyt kunde, særlig i de unge Aar, glimtvis være opbrusende, senere kunde hans Sind i Perioder være trykket; Grundtrækket i hans Væsen var dog Mildhed, ofte parret med lun, godmodig Ironi og forfriskende Skæmt. Han udøvede megen Godgørenhed paa en egen stille og beskedne Maade. (Jvfr. E. Dam: Sorø Apothek gennem 300 Aar). — G. 1° 28 Nov. 1848 Sorø m. Bolette Andrea Nicoline Sophie Holck* f. 14 Jan. 1825 Slagelse (Oberst Frederik Carl Ferdinand Holck, Christiane Nicoline Hundrup), † 12 Marts 1858 Sorø. Til Minde om hende stiftede Manden ved Fundats af 14 Jan.

1884 »Sophie Glahn født Holck's Legat« paa 5,000 Kr., af hvis Renter der uddeles 4 livsvarige Portioner paa 50 Kr. til Trængende i Sorø Amt udenfor Fattigvæsenet. Senere er Legatkapitalen udvidet til 10,000 Kr. — G. 2° 19 Juni 1860 Tiustrup m. Dorothea Christine Jensine Kielsen* f. 24 Marts 1824 Sorø (Professor Ole Valentin Kielsen, Karen Engeline Christensen). Hun var den første Hustrus Veninde og tog ved dennes Død i Huset hos Manden for at opdrage Børnene, som hun senere skulde blive en god Stifmoder. Ved sit Ægteskab tog hun en stor og besværlig Gerning paa sig, men forstod at gaa ind i Hjemmets Tradition og Aand. Ved Sølvbrylluppet skrev M. Rosing om Mand og Hustru og deres Samliv i Hjemmet:

Ja, I har siddet stille ved eders Arnes Ild
Og gjort den til et Tillugssted for mange,
Og Kjærlighedens Lue saa klar og ren og mild
Vil brænde her trods Aftens Skygger lange.
Du Brudgom og Brud til Jert Sølvbryllups-Aar
I Stilhed her har værnet om Hjærtets Himmel-Vaar,
Og derfor vil de Stilles Liv vi prise.

Og derfor glad de unge til Eder søger hen
Og ønsker, de som gamle Jer maa ligne;
Hvad overgaar i Verden en stille, trofast Ven,
Hvad Gave vil paa Jord man mer velsigne!
Ja I har haft Øre for Glæde og Nød,
Og I har delt med andre Jer Glæde og Jert Brød,
Og derfor vil de Stilles Liv vi prise. —

Hun døde efter nogle Aars tiltagende Svaghed 21 April 1895 i Sorø.

5 Børn (C 1—C 5):

- C 1. Birgitte Sophie Glahn* f. 31 Okt. 1849 Sorø, Medlem af Menighedsraadet i Sorø.
- C 2. Christiane Henriette Glahn f. 21 Juni 1851 Sorø, † 18 Marts 1852 sst.
- C 3. Christiane Henriette Glahn f. 7 Febr. 1853 Sorø, † 21 April 1855 sst.
- C 4. Marie Elisabeth Glahn* f. 29 Nov. 1854 Sorø. — G. 18 Maj 1882 sst. m. Niels Henrik Blicher f. 5 April 1853 sst. (Adjunkt Peter Brøchner Blicher, Sabine Kannegiesser). Student fra Sorø Akademi 1871, cand. phil. 1872, cand. polyt. 1878; Ingeniørassistent ved Kystsikringsarbejderne ved Thyborøn 1878—79, ved forskellige Vandbygningsarbejder (Halskov, Odense, Madsnedssund m. m.) 1880—82, ved Odense Kanals Udvidelse 1883—86, ved Kloak- og Vej-arbejder til Middelfarts Sindssygeanstalt og Ribe Vandværk 1887, er Stads- og Havneingeniør i Odense siden 1888, blev Ridder af Dannebrog 1904.

2 Adoptivbørn:

Martin Hannibal adopteret Blicher f. 12 Aug. 1884 Kbhvn. Stud. juris.

- Nina Simonia Juliane adopteret Blicher f. 24 Okt. 1886 sst.
 C 5. Henriette Dorothea Margrethe Glahn f. 16 Juli 1856 Sorø.
 — G. 17 Okt. 1891 sst. m. Albert Juul f. 15 Juli 1849 Kbhvn. (Urtekræmmer Niels Christian Frederik Juul, Oline Birgitte Sofie Berg). Student fra Borgerdydskolen paa Christianshavn 1868, cand. med. 1875, surnummerær Kandidat ved Kommunehospitalet 1875 — 76 og derefter praktiserende Læge i Sorø. [Han g. 1° 31 Aug. 1877 Fløng m. Evanda Nicolajewna Müllertz f. 4 Okt. 1849 sst. (Læge Evan Nicolai Müllertz, Thora Jeanette Nielsen), † 4 Sept. 1888 Sorø.]

2 Børn (D 1—D 2):

D 1. Agnete Juul f. 19 Febr. 1894 Sorø.

D 2. Aase Juul f. 30 Sept. 1895 sst.

- B 4. Anna Birgitte Maria Glahn* f. 8 April 1823 Sorø. — G. 8 Juni 1844 sst. m. sin ovennævnte Farbroders Søn Pastor H. C. Glahn.
 A 7. Gjertrud Rask Glahn* f. 16 Aug. 1786 Riserup, N. Vedby Sogn, † 20 Sept. 1863 Kastbjerggaard. — G. 29 Juli 1825 Taars m. Timm Sievers f. 19 Juli 1795 Schenefeld, Holsten (Gaardejer Jochim Sievers Wibeche Stahmers). Sin Uddannelse afsluttede han med Forstkandidat-eksamen 1818, opholdt sig en Tid paa Hvededals Skovdistrikt og var dernæst i nogle Aar Skovfoged først ved det Frederiksborgske siden ved det Petersgaardske Distrikt; senere planlagde han som Assistent Hasselskoven sidstnævnte Sted. 1830 blev han Skovrider ved de Vestenborgske Skove (sydfalsterske Distrikt, Hannenov), fra 1851 tillige Skovrider for det nordfalsterske Distrikt. Han havde desuden Tilsyn med de private Skove paa Falster og tilliggende Øer, var Landvæsenskommissær og havde fra 1845 Titel af Forstraad. Død 10 Okt. 1861 Hannenov.

2 Børn (se Kvindelinie C).

- A 8. Tønne Bloch Glahn* f. 2 Dec. 1788 Riserup, N. Vedby Sogn. Han blev Volontær 1796, Kadet 1800, Stykjunker 1802, Sekondløjtnant af I Klasse i Artillerikorpsset 1804 med Anciennitet fra 1802, karakteriseret Premierløjtnant 1808, forsat til danske anekterede Artilleribataillon med Forbehold af sin Anciennitet i Korpsset, virkelig Premierløjtnant i Artillerikorpsset 1810. Han fik reserveret sig Kaptajns Anciennitet 1813, blev karakteriseret Kaptajn 1814 med Anciennitet fra 1813, stilledes 1816 à la suite i Armeen og blev da ansat ved Armékorpsset i Frankrig. Atter hjemkommen til Danmark udnævntes han 1819 til Stabskaptajn, blev virkelig Kaptajn og Chef for 14 Kompagni 1822, karakteriseret Major 1831, avancerede 1832 til virkelig Major i Korpsset paa yngst

Bataillonskommandørs Gage, gjorde nu Tjeneste som Batteri-Brigadekommandør, udnævntes til Ridder af Dannebrog 1841 og blev 1842 forsat til 1 Artilleriregiment med Garnison i Kjøbenhavn. Han afgik fra Korpsen i Dec. 1844 og blev da fra Nytaar udnævnt til Land- og Søkrigskommissær i 1ste jyske Distrikt med Oberstløjtnants Karakter, bosatte sig nu i Vejle, blev Chef for 8 Udskrivningsdistrikt sst. 1851, Generalkrigskommissær med Rang i 3 Klasse Nr. 8 1856, (Oberstløjtnanter havde da kun Rang i 4 Klasse Nr. 1), afskedigedes 1864 og døde efter et kort Sygeleje, stille og rolig 12 Febr. 1874 i Kjøbenhavn, hvor han havde haft sin Bolig som Pensionist.

I sin Barndom kom han som Bernhard Severin Ingemann's Ven ofte i Torkildstrup Præstegaard og udkæmpede i Havens Hesselallé drabelige Ridderkampe med de andre Dreng; Kampe i hvilke »den lille, stærke Artillerist Tønne Glahn især udmærkede sig«. — — — Beskeden og lidet fremtrædende passede han senere i Livet sin Gerning som Officer. Hans hele Væsen var præget af en sirlig, næsten pedantisk Ordenssans; han var en Hjemmets Mand, som ingen Del tog i det offentlige Liv. (Jvfr. Stambog over Artilleriets Officerer i Artilleriets Arkiv; Optegnelser i Krigsministeriets Arkiv og fl. Steder; enkelte Oplysninger velvilligst meddelte af Hr. Oberstløjtnant J. C. V. Hirsch). — G. 1 Jan. 1823 Stenmagle m. Elisabeth Maria Salomine Fischer* f. 11 Aug. 1796 Norup (Sognepræst Jens Henrik Fischer, Caroline Frederikke Vilhelmine Gedde), † 22 Aug. 1870 Kbhvn. Hun skildres som et varmtfølede Menneske med et blidt Gemyt; hendes Helbred var svageligt.

4 Børn (B 1—B 4):

- B 1. Vilhelmine Christine Glahn* f. 9 Okt. 1823 Rendsborg. Da Hjemmet ved Faderens Død blev opløst, var hun 5 Aar i Huset hos Broderen Henrik og fik derpaa Ophold i Slagelse Kloster, hvor hun viste god Evne til at omgaas de mange gamle Mennesker. Lige fra sin Ungdom havde hun et meget sart Helbred. Død 14 Maj 1886 under et Besøg i Sorø.
- B 2. Henrik Glahn* f. 29 Marts 1827 Rendsborg. Allerede 1831, før han endnu var fyldt 4 Aar, ansøgte hans Fader om at faa ham indskreven ved det kgl. Landkadetkorps, ved hvilket han 1841 blev Legatkadet og 1842 virkelig Kadet. Han udnævntes 1845 til Sekondløjtnant à la suite i Infanteriet med Aldersorden fra 1844; da han imidlertid forblev som Repetent ved Akademiet, kom han først 1846 til Tjeneste og ansattes ved 1 Jægerkorps. Med dette deltog han i Krigsaaret 1848 i Fægningen ved Bov og Slaget ved Slesvig. I dette blev han saaret og fangen; i nogen Tid svævede hans Vaabenfæller i Uvished om hans Tilstand. I et Brev til daværende Artillerikaptajn P. E. Glahn fortæller Kaptajn (senere General) Wilster den unge

Løjtnant Henrik Glahn's Skæbne og skriver blandt andet: »Ikke nok kan jeg fremhæve den Rolighed og Uforfærdethed, hvormed den unge Mand gik i Ilden, han var altid blandt de Forreste, og hans Tab beklages derfor dybt af os alle«. Endelig kom der Vished for, at han var i Live; i et Brev dateret 13 Maj meddelte Wilster dette til Faderen og omtaler: »— hans Dygtighed, hans beskedne og just derfor saameget mere elskværdige Personlighed« og fortæller, hvorledes Glahn, da han saaret førtes bort, tilraabte sine Folk, at de skulde slaas som brave Karle. Wilster skriver videre: »Saadan skal en Fører være! han er en herlig Gut, som jeg med sand Stolthed tæller blandt mine Undergivne og med inderlig Glæde blandt mine yngre Venner. Gid han atter snart stod i Spidsen for sin Afdeling, som han saa hæderlig førte! dog det er jo ikke alene afhængig af hans Saar — et Strejfskud i højre Side af Hovedet [Panden] -- men tillige af, naar Fjenden, i hvis Vold han for Øjeblikket er, vil slippe ham.« Han udveksledes imidlertid saa tidligt, at han i Slutningen af Aaret kunde deltage i mindre Fægtninger. For sit udviste Forhold blev han under Revuen paa Lerbæk Mark dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors. 1849 forfremmedes han til Premierløjtnant og deltog med 3 Reservejægerkorps i Fægtningen ved Ullerup, blev kort efter Adjutant ved 3 Reservebrigade og deltog som saadan 1850 i Kampen ved Solbro og Slaget ved Isted.

Efter Krigen vendte han tilbage til 1 Jægerkorps og udførte i 1853 Opmaalingsarbejder under Vejdirektionen. 1860 udnævntes han til Kaptajn af II Klasse og ansattes ved 20 Bataillon, Aaret efter blev han forsat til 3 Bataillon. 1863 forfremmedes han til Kaptajn af I Klasse og blev ansat ved 10 Regiment, med hvilket han deltog i Dybbøls Forsvar og Kampen om Als, ved hvilken Lejlighed han atter faldt i Fangenskab. Efter Hjemkomsten blev han ansat til Tjeneste hos Generalinspektøren for Fodfolket, i hvilken Stilling han vandt megen Paaskønnelse. Ved Hærlovens Gennemførelse i 1867 blev han forsat til Generalstaben som Souschef ved 1 Generalkommando, modtog 1875 Dannebrogsmændenes Hæderstegn og blev ved sin Afgang fra Generalstaben 1876 udnævnt til Oberst og Chef for 4 Bataillon. 1882 kom han atter tilbage til Generalstaben som Stabschef for 1 Generalkommando. 1883 dekoreredes han med den svenske Sværdordens Kommandørkors af 1 Grad, 1884 med Dannebrogordenens Kommandørkors af 2 Grad. 1885 forfremmedes han til Generalmajor og ansattes som Chef for fynske Brigade. I Fodfolket knyttede man store Forventninger til hans Indflydelse og saa i ham en vorrende Generalinspektør for Vaabnet. 1868 overværede han Manøvrene ved Brück i Østerrig, 1881 ved Miscolz i Ungarn, hvorfor han sidstnævnte Aar modtog den østerrigske Jernkroneordens

2 Klasse. Efter et langt Sygeleje døde han 5 April 1886 i Kjøbenhavn. »Faa Officerer vare mere afholdte end General Glahn, hvis karakteristiske Egenskab det netop var, at han trods sin Dygtighed og store praktiske Erfarenhed aldrig hævdede sig paa Andres Bekostning, men med Beskedenhed, Pligtroskab og Paalidelighed opfyldte de mange Hverv, som bleve ham betroede«. Under stor Deltagelse fandt hans Jordefærd Sted 12 April fra Garnisonskirken. (Jvfr. Dansk biogr. Leksicon VI; »Nationaltidende« 5 og 12 April 1886; Poul Bredo Grandjean: Slægtbog over Familien With fra Romø; Kadetattesterne i Krigsministeriets Arkiv og fl. Steder). — G. 9 Dec. 1857 Kbhvn. m. Christiane Louise With* f. 5 Nov. 1830 Daugaard (Justitsraad, Herredsfoged, Stænderdeputeret Jesper Peter With, Laura Frederikke Mourier). Hendes her i Bogen gengivne Portræt er malet af Frk. Brita Barnekow.

6 Børn (C 1—C 6):

- C 1. Elisa Glahn* f. 4 Nov. 1858 Kbhvn. Frejdig og glad af Sind fyldte hun Hjemmet med Hygge. Ved Badning i Hellebæk paa-drog hun sig som 17-aarig en Nyrelidelse, der bevirkede, at hun for Resten af Livet var svagelig, ofte sengeliggende. Hun beva-rede dog under hele sin langvarige Sygelighed det glade Sind og udstviste stor Taalmodighed. Død ugift 16 Juli 1882 Kbhvn.
- C 2. Ludvig Glahn* f. 16 Juli 1861 Kbhvn. Student fra Borgerdyd-skolen i Kjøbenhavn 1878, cand. theol. 1885. Med Universitets-stipendier besøgte han 1890 Universiteterne i Berlin, Halle og Straszburg, deltog 1891 i den theologiske Professorkonkurrence og rejste 1891—92 med Stipendier til Italien og Leipzig. 1892 ud-nævntes han til Sognepræst for Veistrup Menighed i Ribe Stift, 1905 til Sognepræst for Snoldelev og Tune Menigheder i Sjællands Stift. Fra 1903 er han Censor ved den theologiske Embedseksamen. I Borch's Kollegiums Festskrift har han offentliggjort en Afhand-ling: »Soningen i den gammeltestamentlige Offerkultur« og er des-uden Medarbejder ved »Kirkeleksikon for Norden«. — G. 7 Dec. 1891 Kbhvn. m. Vilhelmine Ernesta Varming f. 7. Febr. 1863 Ø. Allinge (Sognepræst David Ludvig Carl August Varming, Doris Magdalene Nyrop). 1879—82 besøgte hun Kjøbenhavns [Det kgl. danske] Musikkonservatorium, studerede derefter Klaverspil i Paris med ministeriel Understøttelse og fortsatte senere Studierne i Kjø-benhavn, hvor hun, som 1889 gav en egen Koncert, har optraadt ved adskillige Koncerter og virket som Lærerinde.

5 Børn (D 1—D 5):

- D 1. Doris Christiane Glahn f. 15 Nov. 1892 Veistrup.
 D 2. Poul Egede Glahn f. 4 Juni 1894 sst.
 D 3. Eva Glahn f. 27 Sept. 1897 sst.

D 4. Henrik Glahn f. 21 Dec. 1901 sst., † 23 Nov. 1902 Kolding Sygehus.

D 5. Elisa Glahn f. 29 Nov. 1905 Snoldelev.

C 3. Poul Egede Glahn* f. 15 Aug. 1862 Kbhvn. Han gik 1876 til Søs og sejlede med forskellige af Marinens Skibe, 1879—81 under engelsk Flag i Fart paa Kina, Afrika og Australien og gjorde blandt andet en Jordomsejling. 1882 tog han Styrmandseksamen og sejlede derefter som Styrmand og Fører i Dampskibsselskabet »Thingvalla« i Passagerfart mellem Kjøbenhavn og New York. Som 1ste Styrmand forliste han 1889 med Dampskibet »Danmark« i Atlanterhavet, Skrueakselen knækkede under en Storm, og Skibet drev om med sine ca. 650 Passagerer og Mandskab i hjælpeløs og læk Tilstand, kun holdt paa Pumperne, inden det observeredes af en engelsk Damper, som bragte alle ombordværende paa 1ste Mester nær, der omkom ved et Ulykkestilfælde, ind til Azorerne. For sit ved denne Lejlighed udviste Forhold modtog han forskellige Sølvsager »fra erkendtlige Medborgere i Kjøbenhavn«. 1885 udnævntes han til Reserveløjtnant af Flaaden. Som Fører af Dampskibet »Hekla« hjægede han 1894 under en Storm i Nordsøen et større engelsk Sejlskib »The brothers« med Besætning. 1898 overgik han til »Østasiatisk Kompagni« og sejlede som Fører af »Siam« i Fart paa Kina og Sydafrika indtil Vinteren 1903, udnævntes til Mønstringsbestyrer i Kjøbenhavn 1905 og blev samme Aar dekoreret med Ridderkorset af den russiske St. Stanislausordens III Klasse. Han er Medlem af Direktionen for Stiftelsen »Bombebøssen« og af Bestyrelsen for »H. P. Kofoed og Hustrus Legat for trængende Sømænd af Koffardi-Etaten og disses Enker og Børn«. — G. 23 Maj 1890 Kbhvn. m. Thyra Johansen f. 9 Juni 1864 sst. (Fabrikant Heinrich Georg Peter August Johansen, Martha Cecilie Hansen).

2 Børn (D 1—D 2):

D 1. Hans Egede Glahn f. 18 Juli 1891 Kbhvn.

D 2. Else Margrethe Glahn f. 19 Maj 1893 sst.

C 4. Aage Glahn* f. 5 Marts 1868 Kbhvn. Student fra Borgerdydskolen i Kjøbenhavn 1885, tog Adgangseksamen til Officerskolen 1886, blev udnævnt til Sekondløjtnant i Fodfolket 1888 og ansattes da ved 4 Bataillon, ved hvilken han samme Aar avancerede til Premierløjtnant og 1893—97 gjorde Tjeneste som Adjutant. Han var Lærer ved Sekondløjtnantskolen for Fodfolket 1902—04. Forfremmet til Kaptajn sidstnævnte Aar, blev han Chef for 16 Bataillons 4 Kompagni og 1905 forsat til 23 Bataillon som Chef for dennes 2 Kompagni. — G. 19 Okt. 1894 Kbhvn. m. Martha Cæcilie Vilhelmine Johansen f. 14 Marts 1867 sst. (Søster til Bro-

derens, Mønstringsbestyrer P. E. Glahn's Hustru). Hun tog 1888 Privatlærerindeeksamen fra N. Zahle's Skole og gav derpaa nogle Aar privat Undervisning.

Adoptivdatter:

- Inger Anna Kirstine adopteret Glahn f. 18 Sept. 1906 Kbhvn.
- C 5. Holger Glahn f. 30 Dec. 1873 Kbhvn. † 1 April 1874 sst.
- C 6. Kaj Glahn* f. 26 Febr. 1875 Kbhvn. Student fra Borgerdydskolen i Kjøbenhavn 1892, cand. jur. 1898. Han gjorde derpaa et Aar Tjeneste som Volontær paa Kjøbenhavns Amts nordre Birk, aftjente sin Værnepligt ved Forplejningskorpset, hvor han 1899 bestod Korporalseksamen, og var derefter i nogen Tid Sagførerfuldmægtig. 1900 blev han Volontær i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og ansattes som Assistent i samme 1902. Siden 1903 er han Sekretær ved de juridiske Eksaminer og Sekretær hos Forstanderen for Herlufsholm Skole og Gods, Lehnsbaron Reedtz-Thott; han virker desuden som juridisk Manuduktør. — G. 23 Jan. 1904 Kbhvn. m. Johanne-Marie Salicath f. 30 Juli 1875 Store Hedinge (Etatsraad, Borgmester Carl Salicath, Judithe Elise Ulrikke Marckmann). For at studere Sprog har hun opholdt sig i Schweiz, Paris og Italien, havde 1900—03 en lille fransk Barneskole i Kjøbenhavn.
- 2 Børn (D 1—D 2):
- D 1. Henrik Godske Egede Glahn f. 25 Nov. 1904 Kbhvn.
- D 2. Bent Salicath Glahn f. 31 Okt. 1906 sst.
- B 3. Emma Siegfriede Glahn f. 8 Aug. 1829 Rendsborg, † 20 Marts 1830 sst.
- B 4. Poul Egede Glahn* f. 3 Nov. 1834 Rendsborg. Oprindeligt begyndte han at studere Forstvæsenet hos sin Onkel Forstraad Sievers, men maatte paa Grund af et meget svageligt Helbred opgive dette; var derpaa Telegrafist i nogle Aar, døde ugift efter lange og haarde Lidelser 21 April 1863 i Vejle.
- A 9. Marie Elisabeth Glahn f. 5 Okt. 1791 Riserup, † 30 Maj 1793 sst.

KVINDELINIE A.

A 1. Inger Christine Glahn (se Side 41) g. m. Carl Ludvig Julius Budtz.

10 Børn (B 1--B 10):

B 1. Giertrud Kirstine Budtz f. 4 Okt. 1799 Elysium, N. Vedby Sogn, † 25 Febr. 1883 Nykjøbing F. — G. 25 Juni 1817 Nørre Vedby m. Jacob Vilhelm Boberg f. 15 Nov. 1792, kgl. Skovrider i Ods Herred, † 23 Okt. 1824 Kbhvn.

3 Børn (C 1—C 3):

C 1. Emilie Kirstine Boberg f. 22 Aug. 1818 Mantzhøj, Ods Herred, Oldfrue paa Orebygaard paa Lolland, † ugift April 1892 Orebygaard.

C 2. Leonhard Severin Boberg f. 2 April 1820 Mantzhøj, Ods Herred, Sognepræst til Astrup, Rostrup og Store Arden Menigheder i Viborg Stift, † 29 Marts 1875 Astrup. — G. 26 Okt. 1854 Bogø m. Caroline Severine Clausen f. 29 Okt. 1830 Adslev (Sognepræst Nicolai Edinger Balle Clausen, Johanne Frederikke Schjødtte).

6 Børn (D 1—D 6):

D 1. Marie Boberg f. 24 Okt. 1856 Rødby, † 18 Marts 1907 Hellested. — G. 16 Okt. 1879 Odense m. Erhard Christian Assens f. 15 Maj 1851 Aalborg (Provst Michael Rodevald Gjørup Assens, Erasmie Sofie f. Assens), Sognepræst til Hellested Menighed i Sjællands Stift.

6 Børn (E 1—E 6):

E 1. Leonhard Severin Boberg Assens f. 23 Juli 1880 Brøndum, Kontorist hos »Sthyr & Kjær« i Kjøbenhavn.

E 2. Karen Marie Erasmie Assens f. 4 Dec. 1881 Brøndum, Telegrafstinde paa Kjøbenhavns Hovedtelegrafstation.

E 3. Johannes Rodevald Assens f. 5 Aug. 1883 Brøndum, Maskinassistent.

E 4. Gerda Caroline Assens f. 12 Febr. 1886 Brøndum, † 14 April 1888 sst.

- E 5. Ingeborg Assens f. 8 Dec. 1887 sst., † 29 April 1905 Hellested.
- E 6. Margrethe Assens f. 20 April 1890 Brøndum, † 1 Nov. 1897 Esbjerg Epidemihus.
- D 2. Agnes Boberg f. 13 Febr. 1859 Rødby, Lærerinde i Odder.
- D 3. Harald Boberg f. 1 Okt. 1860 Rødby, Ejer af Vesterris pr. Aalestrup, Viborg Amt. — G. 1 Jan. 1900 Hellested m. Bertha Wilhelmina Wingård f. 30 Marts 1865 Fogelås Sogn, Skaraborgs Lehn, Sverige (Landinspektør Nikolaus Wingård, Krestina Pettersson).
- D 4. Gerda Frederikke Boberg f. 9 Okt. 1863 Astrup, Lærerinde i Frederikshavn.
- D 5. Valdemar Boberg f. 30 Sept. 1865 Astrup, Overlærer ved Vordingborg kommunale Realskole, cand. mag. — G. 1° 2 Nov. 1895 Kbhvn. m. Bodil Marie Malmstrøm f. 4 Jan. 1868 (Stationsforstander Morten Malmstrøm, Camilla Borgen), † 4 Maj 1897 Kbhvn. — G. 2° 28 Jan. 1899 Vordingborg m. Marie Franciska Lauesen f. 19 Jan. 1867 Klingstrup (Landmand Hans Lauesen, Kirsten Petrine Langkilde).
3 Børn (E 1—E 3):
- E 1. Inger Margrethe Boberg f. 23 Juli 1900 Vordingborg.
- E 2. Bent Egede Boberg f. 4 Sept. 1901 sst.
- E 3. Gertrud Marie Egede Boberg f. 27 Febr. 1907 sst.
- D 6. Emilie Louise Boberg f. 11 Juni 1874 Astrup, Lærerinde i Frederikshavn.
- C 3. Caroline Louise Boberg f. 21 Dec. 1821 Mantzhøj, Ods Herred, † ugift 25 April 1876 Nykjøbing F.
- B 2. Johanne Dorthe Budtz f. 16 Juni 1801 Elysium, N. Vedby Sogn, † 9 Nov. 1806.
- B 3. Henrik Michael Budtz f. 26 Dec. 1802 Elysium, N. Vedby Sogn, Snedker, † 1 Juli 1878 Røjerup, Rønninge Sogn. — G. 1 Aug. 1828 m. Ane Marie Larsen f. 27 Nov. 1808, † 2 Dec. 1851 Jyderup.
6 Børn (C 1—C 6):
- C 1. Caroline Christine Budtz f. 27 April 1829 Vindekilde, † 13 Juli 1864 Høed, Jyderup Sogn. — G. 30 Sept. 1859 Jyderup m. Peter Sørensen f. 18 Aug. 1834 Høed, Jyderup Sogn (Husmand Søren Nielsen, Mette Kirstine Jensdatter), Husmand i Høed, † 30 Nov. 1897 sst. [Han g. 2° 11 Maj 1866 Jyderup m. Else Margrethe Hansen af Hjembæk (Husmand Hans Pedersen)].
- C 2. Laurine Vilhelmine Budtz f. 6 Juli 1831 Vindekilde, † 9 Aug. 1902 Rønninge. — G. 1° 10 Juni 1852 Jyderup m. Mads Hansen f. 17 Maj 1820 Rode, Vig Sogn (Gaardmand Hans Erichsen, Birthe Hansdatter), Snedker, † 3 Juni 1858 Jyderup. — G. 2° 9 Febr.

1862 Rolfsted m. Hans Peter Johnsen f. 31 Aug. 1820 Bækbo, Deibjerg Sogn (Gaardmand John Pedersen, Karen Madsdatter, Tømrer i Røjerup, Rønninge Sogn. † 8 Nov. 1888 sst.

5 Børn (D 1—D 5):

D 1. Ane Marie Madsen f. 6 Juli 1853 Jyderup. — G. 16 Dec. 1876 Rønninge m. Erik Nielsen f. 15 Dec. 1851 Langeskov, Birkende Sogn (Husmand og Murer Niels Eriksen, Maren Eilersdatter), Husejer og Murer i Langeskov.

7 Børn (E 1—E 7):

E 1. Laura Mathilde Nielsen f. 23 Jan. 1877 Røjerup, Rønninge Sogn.

E 2. Niels Erik Nielsen f. 11 Sept. 1878 Birkende Mark, Tjenestekarl.

E 3. Anna Martine Nielsen f. 30 Jan. 1881 sst.

E 4. Mads Christian Nielsen f. 6 Maj 1883 sst., Tjenestekarl.

E 5. Hans Laurits Nielsen f. 7 Marts 1885 sst., † 18 Marts s. A. og sst.

E 6. Gerda Marie Nielsen f. 25 April 1886 sst.

E 7. Johanne Christine Nielsen f. 18 Sept. 1889 sst.

D 2. Mads Henrik Carl Johnsen f. 26 Jan. 1863 Røjerup, Rønninge Sogn, Postekspedient, Løjtnant. — G. 6 Marts 1890 Nyborg m. Agnes Sophie Magdalene Lund f. 8 Juli 1864 sst. (Telegrafist Arent Dahl Lund, Emma Holst).

1 Barn (E 1):

E 1. Thorborg Rigmor Gudrun Henriette Johnsen f. 22 Febr. 1892 Kbhvn.

D 3. John Peter Johnsen f. 1 Marts 1865 Røjerup, Rønninge Sogn, Snedker i Chicago. — G. 19 Juni 1892 Chicago m. Johanne Marie Andersen f. 18 Marts 1866 Stige, Lumby Sogn (Snedker Hans Andersen, Hansine Hansen).

8 Børn (E 1—E 8):

E 1. Ruth Margaret Johnsen f. 5 Marts 1893 Chicago.

E 2. Eva Elizabeth Johnsen f. 29 Sept. 1894 sst.

E 3. Laura Budtz Johnsen f. 15 Aug. 1896 sst.

E 4. Signe Debora Johnsen f. 8 Okt. 1898 sst.

E 5. Hans Egede Johnsen f. 13 Okt. 1900 sst.

E 6. Henry Michael Johnsen f. 6 Dec. 1902 sst., † 16 Dec. s. A. og sst.

E 7. Poul Egede Johnsen f. 6 Maj 1904 sst.

E 8. Lily Irene Johnsen f. 31 Maj 1906 sst.

D 4. Jørgen Christian Johnsen f. 23 Juli 1867 Røjerup, Rønninge Sogn, Kelner i Amerika.

- D 5. Hans Lauritz Johnsen f. 29 Maj 1872 Røjerup, Rønninge Sogn, † 15 Juni s. A. og sst.
- C 3. Andrea Sophie Christiane Budtz f. 4 Febr. 1834 Vindekilde, † ugift 28 Maj 1856 Jyderup.
- C 4. Johanne Marie Budtz f. 27 Maj 1840 Jyderup, † ugift 9 Febr. 1865 sst.
- C 5. Bertha Kirstine Budtz f. 27 Febr. 1847 sst., † 13 Juni 1848 sst.
- C 6. Carl Christian Budtz f. 20 April 1851 sst., † 23 Febr. 1852 sst.
- B 4. Christian Ludvig Budtz f. 13 Dec. 1804 Elysium, N. Vedby Sogn, Forpagter, † 25 Juli 1848 Kbhvn. — G. 30 April 1837 Frederiksberg m. Othea Frideriche Caroline Colding f. 27 Nov. 1812 Kbhvn. (Styrmand Johan Henrich Colding, Marie Sophie Frideriche Friderichsen), † 1 Okt. 1865 sst.
- B 5. Marie Elisabeth Budtz f. 5 Febr. 1807 Elysium, N. Vedby Sogn, † 10 Nov. 1808.
- B 6. Poul Johan Budtz f. 11 Maj 1808 Elysium, N. Vedby Sogn, Sognepræst til Finderup Menighed i Sjællands Stift, † 8 April 1877 Finderup. — G. 29 Juli 1840 Nykjøbing F. m. Ephraïmna Christine Wilhelmina Mertins f. 21 Okt. 1811 sst. (Murermester Wilhelm Ferdinand Mertins, Maren Kirstine Sylling), † 16 Jan. 1887 Kbhvn.
6 Børn (C 1—C 6):
- C 1. Jutta Marie Christine Budtz f. 20 Maj 1841 Kbhvn. † 3 Jan. 1856 Avernakø.
- C 2. Hans Egede Budtz f. 18 April 1845 Avernakø, Distriktslæge i Stubbekjøbing, † 3 Dec. 1904 Stubbekjøbing. — G. 5 Juli 1873 Finderup m. Emilie Augusta Kirstine Stæhr f. 22 April 1849 Kbhvn (Grosserer, Rodemester Hans Lauritz Stæhr, Eleonora Faaroft), † 9 Nov. 1904 Stubbekjøbing.
3 Børn (D 1—D 3):
- D 1. Eleonora (Else) Kirstine Budtz f. 20 Maj 1874 Asnæs, kvindelig Læge i Nykjøbing F. — G. 11 Juli 1902 Stubbekjøbing m. Alfred Johannes Olsen f. 14 Febr. 1875 Kbhvn (Bandagist Ludvig Ferdinand Olsen, Nanna Martin), Læge i Nykjøbing F.
1 Barn (E 1):
- E 1. Johan Egede Budtz Olsen f. 27 Febr. 1904 Nykjøbing F.
- D 2. Povl Egede Budtz f. 11 Okt. 1875 Asnæs, Tandlæge i Stubbekjøbing. — G. 22 Dec. 1904 Helsingør m. Else Tvede f. 2 Maj 1883 sst. (Maskinfabrikant Jørgen Daniel Tvede, Ane Kirstine Helene Jakobsen).
1 Barn (E 1):

- E 1. Hans Egede Budtz f. 29 April 1906 Stubbekjøbing.
- D 3. Otto Viggo Egede Budtz f. 29 Jan. 1880 Asnæs, Landinspektør i Kjøbenhavn.
- C 3. Carl Budtz f. 19 Juni 1846 Avernakø, † 31 Juli s. A. og sst.
- C 4. Carl Budtz f. 24 Aug. 1847 Avernakø, Fabrikant i Slagelse, † 20 Okt. 1905 Slagelse. — G. 12 Nov. 1875 Finderup m. Alvida Marie Svendsen f. 26 Aug. 1848 Kbhvn (Købmand Niels Svendsen, Sophie Christine Sørensen).
- 1 Barn (D 1):
- D 1. Hans Egede Budtz f. 8 Aug. 1889 Slagelse.
- C 5. Marie Vilhelmine Budtz f. 24 Marts 1850 Avernakø, Oldfrue i Vartov.
- C 6. Vilhelm Ferdinand Budtz f. 25 Nov. 1855 Avernakø, Ejer af Hôtel du Monte-d'oro ved Ajaccio, Corsika. — G. 29 Maj 1884 Frederiksberg m. Mariane Josephine Levin f. 24 Okt. 1858 Kbhvn (Billedhugger, Stukaturfabrikant Maurice Azur Levin, Therese Ballin).
- 2 Børn (D 1—D 2):
- D 1. Lilly Ephra Sophi Budtz f. 27 Dec. 1888 Ajaccio, stud. phil. i Kjøbenhavn.
- D 2. Paul Maurice Budtz f. 22 Sept. 1890 Ajaccio, Elev paa Sorø Akademi.
- B 7. Georg Wilhelm Budtz f. 4 Dec. 1809 Elysium, N. Vedby Sogn, Farver i Hillerød, † 15 Juli 1892 sst. — G. 14 Jan. 1860 Frederiksborg m. Caroline Vilhelmine Jørgensen f. 18 Nov. 1808 Kbhvn., † 10 Jan. 1897 Hillerød.
- B 8. Carl Emil Budtz f. 16 Sept. 1811 Elysium, N. Vedby Sogn, Broncearbejdermester, † 12 Sept. 1879 St. Petersborg. — G. 15 Sept. 1851 sst. m. Caroline Jordan f. 16 Marts 1821 Hannover (Skomagermester Johan Conrad Jordan, Vilhelmine Sofie Dettmar), † 26 April 1902 St. Petersborg.
- 5 Børn (C 1—C 5):
- C 1 Anna Johanne Budtz f. 21 Aug. 1852 St. Petersborg. — G. 26 Sept. 1874 sst. m. Jøns Tullander f. 23 Marts 1846 Tullstorp, Sverige (Godsejer Ola Tullander, Karna Hansson), Snedkermester i St. Petersborg.
- 5 Børn (D 1—D 5):
- D 1. Woldemar Karl Rudolph Tullander f. 10 Juli 1875 St. Petersborg, Kontorist i St. Petersborg. — G. 19 April 1901 Rostock m. Gisela Marie Louise Gierandt f. 7 April 1879 sst. (Købmand Gustav Gierandt, Anny Jordan).
- 1 Barn (E 1):
- E 1. Lenore Anny Julie Tullander f. 16 Maj 1903 St. Petersborg.

- D 2. Konstantin Karl Franz Tullander f. 5 Okt. 1877 St. Petersburg, Kontorist i St. Petersburg. — G. 3 Maj 1903 sst. m. Marie Sofie Fischer f. 17 Jan. 1875 sst. (Musiker, arvelig Æresborger Louis Fischer, Clara Hübenthal).
1 Barn (E 1):
E 1. Boris Tullander f. 6 Juni 1907 St. Petersburg.
- D 3. Eugenie Elisabeth Kristina Tullander f. 13 Juni 1881 St. Petersburg. — G. 9 Maj 1901 sst. m. Woldemar Ferdinand Ast f. 11 Marts 1874 sst. (Købmand Theodor Ast, Christine Golde), Bankembedsmand i St. Petersburg.
- D 4. Alexander Nikolai Tullander f. 16 Jan. 1885 St. Petersburg.
D 5. Adele Anna Tullander f. 1 Jan. 1889 sst.
- C 2. Frederik Emil Budtz f. 18 Juni 1854 St. Petersburg, † 18 Dec. s. A. og sst.
- C 3. Emil Ferdinand Ernst Budtz f. 27 Aug. 1855 sst., † 19 Juli 1857 sst.
- C 4. Vilhelmine Sofie Budtz f. 30 Juli 1858 sst.
- C 5. Nikolai Franz Budtz f. 14 Febr. 1862 sst., Fuldmægtig ved et Forsikringselskab i St. Petersburg. — G. 28 Okt. 1893 sst. m. Eugenie Sofie Christine Rode f. 24 Aug. 1867 sst. (Kirkepedel Heinrich Rode, Chatarine Pauline Tenoff).
5 Børn (D 1—D 5):
D 1. Alexander Konstantin Budtz f. 12 Juni 1895 St. Petersburg.
D 2. Viktor Johan Budtz f. 7 Sept. 1896 sst.
D 3. Woldemar Budtz f. 6 April 1898 sst.
D 4. Dagmar Marie Budtz f. 19 Nov. 1899 sst.
D 5. Nicolai Woldemar Budtz f. 31 Aug. 1901 sst.
- B 9. Hans Egede Budtz f. 23 April 1813 Elysium, N. Vedby Sogn, † 9 Maj 1814 sst.
- B 10. Caroline Louise Juliane Budtz f. 15 Aug. 1816 sst., † ugift 8 Juni 1861 Havrebjerg.

KVINDELINIE B.

- A 2. Pauline Maria Amalia Glahn (se Side 41) g. m. kgl. Forstskriver Lars Bagger Ørbech.
6 Børn (B 1—B 6):

B 1. Fayette Hendrine Georgia Ørbech f. 7 Juli 1806 Christiansminde, Systofte Sogn, † 16 Dec. 1884 Kbhvn. — G. 8 Maj 1834 Veggerløse m. Christian Heinrich Nissen f. 11 Nov. 1802 Wilster, Holsten (Smedemester Paul Christian Nissen, Dorothea Margarethe Hempel), Distriktslæge i Tromsø, † 9 Marts 1866 Tromsø.

6 Børn (C 1—C 6):

C 1. Christian Poul Egede-Nissen f. 1 Nov. 1835 Bodø, Overlæge, Sanitetskaptajn, † 25 Febr. 1891 Thronhjelm. — G. 20 Aug. 1863 Trondenæs m. Sophie Amalie Norman f. 30 Aug. 1826 sst. (Handelsmand Jacob Pareli Norman, Maren Marie Kildal). [Hun g. 1° 20 Okt. 1847 Grøtø m. Søren Brønlund Schøning f. 13 Jan. 1816 sst. (Købmand Arent Schøning, Anna Johanne Margrethe Angell), Handelsmand, † 4 Jan. 1861 sst.].

3 Børn (D 1—D 3):

D 1. Fayette Pauline Egede Nissen f. 15 Juli 1864 Tromsø. — G. 28 Maj 1889 Milwaukee m. sin nedennævnte Farbroders Søn, Læge Kristian Henrik Egede Nissen.

D 2. Søren Kristian Henrik Egede Nissen f. 20 Jan. 1866 Tromsø, Sognepræst i Skodje pr. Aalesund. — G. 16 April 1892 m. Anna Kristine Barman f. 19 Jan. 1866 Christianssund (Købmand Helge Barman, Josefine Vogt).

8 Børn (E 1—E 8):

E 1. Hans Egede Nissen f. 5 Febr. 1893 Christiania.

E 2. Ester Nissen f. 9 April 1894 sst.

E 3. Helge Nissen f. 29 Sept. 1895 sst.

E 4. Josef Vogt Nissen f. 7 Juni 1897 sst.

E 5. Paul Kristian Nissen f. 22 Sept. 1899 sst.

E 6. Sofie Nissen f. 10 Sept. 1901 sst.

E 7. Robert Olav Nissen f. 3 Juli 1905 sst., † 19 Juli s. A. og sst.

E 8. Gudrun Maria Kristine Nissen f. 8 Aug. 1906 sst.

D 3. Adam Hjalmar Egede-Nissen f. 29 Juni 1868 Levanger Landsogn, Postmester i Vardø, Storthingsmand. — G. 7 Maj 1892 Bergen m. Georga Wilhelma Ellertsen f. 20 Jan. 1871 sst. (Skibsmægler Fredrik Johan Ellertsen, Marianne Schnelle).

7 Børn, som fører Navnet Egede (E 1—E 7):

E 1. Aud Egede f. 30 Maj 1893 Bergen.

E 2. Gerd Egede f. 24 April 1895 sst.

E 3. Paul Egede f. 30 Okt. 1896 sst.

E 4. Ada Egede f. 24 Marts 1898 Vardø.

E 5. Marianne Sofie Egede f. 16 April 1900 Christiania, † 11 Okt. 1904 sst.

E 6. Oskar Egede f. 2 Marts 1902 sst.

E 7. Dag Egede f. 23 Sept. 1905 sst.

C 2. Adam Vilhadt Glahn Nissen f. 6 Dec. 1837 Bodø, Agronom og Forstassistent, † 24 Juni 1866 Moen, Molselvdalen. — G. 1 Aug. 1861 Størdalen m. Martha Elisabeth Istad f. 1 Aug. 1838 Farsund (Distriktslæge Andreas Halsten Larsen Istad, Elsebe Lem Ravn). † i Aug. 1898 Christiania.

3 Børn (D 1—D 3):

D 1. Halfried Egede Nissen f. 10 Sept. 1862 Kirkesnæs, † 7 April 1869 Tromsø.

D 2. Kristian Henrik Egede Nissen f. 22 April 1864 Moen, Øjen- og Ørelæge i Minneapolis. — G. 28 Maj 1889 Milwaukee m. sin ovennævnte Farbroders Datter Fayette Pauline Egede Nissen.

6 Børn (E 1—E 6):

E 1. Arvid Egede Nissen f. 4 Maj 1890 La Crosse.

E 2. Dagny Egede Nissen f. 17 Sept. 1891 sst.

E 3. Henrik Egede Nissen f. 29 April 1893 Albert Lea.

E 4. Ingerd Egede Nissen f. 9 Dec. 1894 sst.

E 5. Sofie Elizabeth Egede Nissen f. 2 April 1898 sst.

E 6. Bergljot Egede Nissen f. 28 Dec. 1900 sst.

D 3. Dagny Nissen f. 20 Jan. 1866 Moen, † 29 Jan. 1878 Christiania.

C 3. Charlotte Amalie Nissen f. 15 Marts 1842 Tromsø, † 26 Febr. 1897 Kbhvn. — G. 1° 1 Aug. 1861 Tromsø m. Adolph Ferdinand Ebeltoft f. 14 Dec. 1820 sst., Underretssagfører, cand. juris, † 6 Aug. 1881 sst. — G. 2° 2 Juli 1884 Christiania m. Christian Frederik Garde f. 8 Marts 1829 Kbhvn (Kommandør Hans Georg Garde, Dorothea (Doris) Mechlenburg), Justitsraad, Premierløjtnant, eksam. Landmaaler, forhenværende Jernbane- og Teglværksejer.

C 4. Elias Gottlieb Oscar Nissen f. 31 Okt. 1843 Tromsø, deltog som Frivillig i den dansk-tyske Krig 1864, Kvindelæge i Christiania. — G. 1° 14 April 1874 Christiania m. Erika Røring Møinichen Lie f. 17 Jan. 1845 Kongsvinger (Prokurator Michael Strøm Lie, Ingeborg Bergitte Røring Møinichen), berømt Pianistinde, † 27 Okt. 1903 Christiania. Ægteskabet opløst 10 Sept. 1892. — G. 2° 5 Maj 1895 Gøteborg m. Petra Georgine Fernanda Thomesen f. 15 Aug. 1863 Sannikedal (Skibsrheder, Konsul Thomas Thomesen, Birthe Martine Olea Debes). [Hun g. 1° 17 Okt. 1882 Bergen m. Lars Christian Holst f. 22 Nov. 1848 Bergen (Skibsfører Søren Dolholt Holst, Cathrine Krohn), Justitssekretær, Ægteskabet opløst 1892.].

• 7 Børn (D 1—D 7):

D 1. Paul Egede-Nissen f. 31 Marts 1875 Christiania, Elektroingeniør ved Christiania kommunale Elektricitetsværk. — G. 21

Maj 1904 Frederikshald m. Trine Schultz f. 23 Juni 1878 Dyrendal ved Frederikshald (Oberstløjtnant Kjeld Joachim Frederik Roshauw Schultz, Elise Sophie Anker).

1 Barn (E 1):

- E1. Erika Røring Møinichen Lie Nissen f. 5 April 1905 Christiania.
- D2. Jonas Lie Egede-Nissen f. 14 April 1876 Christiania, † 1 Juni s. A. og sst.
- D3. Erika Egede-Nissen f. 29 Marts 1878 sst. — G. m. cand. jur. Henriksen Lie.
- D4. Karl Egede-Nissen f. 27 Febr. 1879 Christiania, Pianist. — G. 8 Juni 1907 sst. m. Aagot Kavli f. 2 Maj 1882 Bergen (Skuespiller Kristoffer Kornelius Kavli, Agnes Texnæs), Skuespillerinde ved Nationaltheatret i Christiania.
- D5. Charlotte Egede-Nissen f. 11 Maj 1880 Christiania, Student, Sygeplejerske.
- D6. Sverre Lie Egede-Nissen f. 4 Dec. 1881 sst., † 30 Okt. 1885 sst.
- D7. Oscar Egede-Nissen f. 20 Nov. 1882 sst., Diplomingeniør.
- C5. Theodor Henrik Faye Nissen f. 27 Aug. 1845 Tromsø, Skræder i Minneapolis. — G. 26 Maj 1883 Chicago m. Marie Jørgine Eriksen f. 17 Okt. 1850 Tromsø.
- C6. Karl Lagertus Olaf Nissen f. 9 Juni 1848 Tromsø, Student, Sømand, druknet 19 April 1882 ved Zancibar.
- B2. Adelaide Johanne Cathrine Ørbech f. 25 Juli 1807 Christiansminde, Systofte Sogn, † 26 Febr. 1808 sst.
- B3. Ida Lagertha Kirstine Ørbech f. 12 Sept. 1808 sst., † 25 Sept. 1892 Nykjøbing F. — G. 1 Aug. 1834 Veggerløse m. Johan Peter Lassen f. 1 Aug. 1805 Torkildstrup (Lærer Peter Nicolai Lassen, Abalone Marie Christine Grundtvig), Lærer og Kirkesanger i Torkildstrup paa Falster, † 12 Marts 1853 sst.
- 6 Børn (C 1—C 6):
- C1. Poulina Abalone Lassen f. 16 Juli 1835 Torkildstrup, † 17 Aug. s. A. og sst.
- C2. Laura Petrea Lassen f. 31 Aug. 1836 sst.
- C3. Poul Egede Lassen f. 16 Aug. 1837 sst., † 24 Dec. s. A. og sst.
- C4. Sophie Glahn Lassen f. 3 Dec. 1839 sst., Almuelærerinde i Nykjøbing F., † 20 Febr. 1898 Nykjøbing F.
- C5. Peter Nicolai Egede Lassen f. 12 Marts 1842 Torkildstrup, Købmand i Nykjøbing F., † 1 Nov. 1878 Nykjøbing F. — G. 28 Okt. 1873 Kbhvn. m. Frederikke Catharina Lemvigh-Müller f. 3 April 1850 sst. (Grosserer Johan Frederik Lemvigh-Müller, Charlotte Walsøe). [Hun g. 2° 19 Marts 1880 Thingsted

m. Reinhold Jessen f. 27 Febr. 1843 Nykjøbing F. (Amtsvejpikør Just Urban Eugenius Jessen, Antonia Georgine Saabye), Købmand i Nykjøbing F.]. Ved kgl. Bevilling af 27 Febr. 1901 fik Børnene Tilladelse til at føre Navnet Egede-Lassen.

3 Børn (D 1—D 3):

D 1. Johanne Frederikke Lassen f. 16 Nov. 1874 Nykjøbing F., † 21 Nov. s. A. og sst.

D 2. Agnes Laura Egede-Lassen f. 29 Okt. 1876 sst.

D 3. Ida Poulina Egede-Lassen f. 29 Sept. 1877 sst., † 7 Okt. 1905 Kbhvn. — G. 10 Jan. 1904 Nykjøbing F. m. Poul Sadolin Schouboe f. 1874 Ringsted (Afdelingschef Niels Theodor Schouboe, Vilhelmine Frederikke Jensen), forhenværende Boghandler i Kjøbenhavn.

1 Barn (E 1):

E 1. Tage Urban Schouboe f. 10 Maj 1905 Kbhvn.

C 6. Otto Viggo Lassen f. 1 Febr. 1845 Torkildstrup, Overlæge ved Randers Sygehus, Ridder af Dannebrog. — G. 20 Juli 1884 Aarhus m. Lovise Marie Rasch f. 5 Juli 1856 Aalborg (Bogholder Hans Frederik Rasch, Vilhelmine Magdalene Siemsen). Ved kgl. Bevilling af 27 Febr. 1901 fik Børnene Tilladelse til at føre Navnet Egede-Lassen.

4 Børn (D 1—D 4):

D 1. Svend Ottesen Egede-Lassen f. 1 Juni 1885 Randers, stud. polyt.

D 2. Vagn Ottesen Egede-Lassen f. 2 Maj 1887 sst., stud. med.

D 3. Gørrild Ottessedatter Egede-Lassen f. 30 Juli 1892 sst.

D 4. Stig Ottesen Egede-Lassen f. 30 Juni 1897 sst.

B 4. Viggo Christopher Georg Ørbech f. 21 Okt. 1809 Christiansminde. Systofte Sogn, Købmand i Trysil, Norge, † 28 Nov. 1850 sst. — G. 8 Dec. 1833 sst. m. Ragnhild Johannesen f. 15 Sept. 1822 Elverum (Gaardbruger Størch Johannesen, Kirsti Olsdatter), † 8 Maj 1900.

1 Adoptivdatter; 6 Børn (C 1—C 6):

Poulina Marie Amalia adopteret Ørbech f. 15 Okt. 1837 Nordhaugen, Trysil, † 15 Dec. 1900 Trysil. — G. 6 Dec. 1855 sst. m. Gjermund Haugen f. 15 Sept. 1824 sst. (Ole Gjermundsen Haugen, Ragnhild Mathisdatter Tørberget), Proprietær, † 13 April 1869 sst. De havde 3 Børn.

C 1. Størk Christian Lars Marius Reinholdt Ørbech f. 10 Dec. 1839 Nordhaugen Trysil, Landhandler, † 14 Sept. 1887 Amerika. — G. 19 Marts 1863 Næsodden m. Maren Elisabeth Jarmann f. 15 Febr. 1841 Tønsberg (Sognepræst Julius Wilhelm Jarmann, Susanne Fredrikke Døderlein), lever i Lillehammer.

4 Børn, som med kgl. Bevilling fører Navnet Jarmann (D 1—D 4):

- D 1. Viggo Julius Glahn Ørbech Jarmann f. 10 Dec. 1863 Trysil, Assuranceagent i Christiania (Rob. Prizelius & Co.). — G. 11 Sept. 1897 Hamar m. Marie Abigael Sæthren f. 5 Dec. 1868 Vestre Aker (Overretssagfører Ole Peter Sæthren, Abigael Winderen). [Hun g. 1° m. Hvalfanger Samuel Foyn, Teie, Tønsberg].
 2 Børn (E 1—E 2):
 E 1. Elisabeth Abigael Jarmann f. 15 Juli 1898, † 30 April 1899.
 E 2. Viggo Julius Vilhelm Jarmann f. 1 Juli 1900.
- D 2. Georg Døderlein Ørbech Jarmann f. 30 Dec. 1865 Trysil, Indehaver af »Grand Hôtel«, Hamar. — G. 31 Jan. 1897 Hamar m. Karen Keyser.
 1 Barn (E 1):
 E 1. Georg Julius Døderlein Jarmann f. 29 Sept 1898.
- D 3. Ragnhild Susanne Ørbech Jarmann f. 13 Febr. 1868 Trysil, lever i Lillehammer.
- D 4. Julius Vilhelm Ørbech Jarmann f. 5 Okt. 1870 Nordre Fron, Postassistent i Christiania, † 23 Marts 1890 sst.
- C 2. Gjertrud og Egedes Minde Ørbech f. 29 Juli 1841 Sønthagen, bosat i Waimea, Kauai, Hawai. — G. 7 Aug. 1861 Trysil m. Halvor Mæhlum f. 16 Nov. 1831 Ringsaker (Gaardbruger Elling Pedersen Mæhlum, Anne Jørgensdatter Dehli), Handelsagent, † i Juli 1896 Lillehammer.
 7 Børn (D 1—D 7):
 D 1. Anna Ragnhild Egede Mæhlum f. 11 Nov. 1862 Hamar. — G. 23 Marts 1887 Christiania m. Gregers Lundh Borchgrevink f. 14 Juni 1860 Sande (Klokker, cand. theol. Henrik Christian Borchgrevink, Nette Johanne Regine Moltzau), Handelsmand i Riverside, Kalifornien.
 3 Børn (E 1—E 3):
 E 1. Rolf Egede Mæhlum Borchgrevink f. 22 Jan. 1890 Kekaha, Kauai, Hawai.
 E 2. Astrid Borchgrevink f. 7 Jan. 1893 Honolulu, Hawai.
 E 3. Margit Ørbech Borchgrevink f. 24 Aug. 1894 Mana, Kauai, Hawai.
- D 2. Pouline Jørgine Mæhlum f. 25 Okt. 1866 Hamar. — G. 1° 20 Aug. 1890 Hawai m. Johan Carl Alfred Borchgrevink f. 8 Juni 1858 Sande (Broder til Søsterens Mand G. L. Borchgrevink), Handelsmand, † 25 Jan. 1896 Honolulu. -- G. 2° 1901 Amerika m. Eivind Omsted (. Omsted, Laura Diderikke Nickelsen), Handelsmand i Waimea, Kauai, Hawai.
- D 3. Maria Rudolfa Glahn Mæhlum f. 7 Febr. 1869 Hamar. —

G. 14 Nov. 1889 Kauai, Hawai m. Christopher Blom Hofgaard f. 5 Okt. 1859 (Gaardbruger paa Løberg Gerhard Didrik Hofgaard, Dideriche Cappelen Blom), Handelsmand i Waimea, Kauai, Hawai.

5 Børn (E 1—E 5):

- E 1. Gjertrud Ørbech Hofgaard f. 13 Mai 1892 Kauai, Hawai.
 E 2. Gerhard Andreas Hofgaard f. 21 Okt. 1894 sst.
 E 3. Ester Hofgaard f. 31 Dec. 1895 sst.
 E 4. Helene Isenberg Hofgaard f. 13 Juni 1897 sst., † som Barn.
 E 5. Didrik Cappelen Hofgaard f. 1900 sst.
- D 4. Erling Viggo Ørbech Mæhlum f. 18 Aug. 1871 Hamar, † 17 Juni 1872 sst.
 D 5. Gjertrud Helene Rasch Mæhlum f. 17 Jan. 1873 Hamar, Sygeplejerske i San Francisco.
 D 6. Kirsten Petra Beathe Ørbech Mæhlum f. 15 Aug. 1877 Lillehammer. — G. 190. m. Gustav Cathrinus Hofgaard f. 12 Okt. 1864 (Broder til Søsterens Mand C. B. Hofgaard), bosat paa Maui, Hawai.
 D 7. Erling Viggo Egede Mæhlum f. 10 Juni 1879 Lillehammer, Handelsmand i Waimea, Kauai, Hawai. — G. m. N. N. fra Amerika.
- C 3. Ida Lagertha Christine Ørbech f. 29 Okt. 1843 Sønsthagen, lever i Trysil.
 C 4. Viggo Ingolf Ragnhelt Jutarius Olinus Johan Faye Adam Glahn Ørbech f. 3 Okt. 1845 Sønsthagen, Assuranceagent i Christiania, † ugift 17 Okt. 1904 sst.
 C 5. Theodor Mouritz Rudolf Ørbech f. 10 Dec. 1847 Sønsthagen, Sømand, † 30 Maj 1868 Liverpool.
 C 6. Beathe Poulette Josephine Ørbech f. 8 Marts 1849 Sønsthagen, † 3 Febr. 1851 sst.
- B 5. Poul Egede Ørbech f. 8 Jan. 1811 Christiansminde, Systofte Sogn, udvandrede til Amerika.
 B 6. Karen Jutta Olivia Ørbech f. 12 Febr. 1812 Christiansminde, Systofte Sogn, † ugift 16 Marts 1858 Nykjøbing F.

KVINDELINIE C.

- A 7. Gjertrud Rask Glahn (se Side 88) g. m. Forstraad, kgl. Skovrider Timm Sievers.
 2 Børn (B 1—B 2):

- B 1. Henrik Joakim Theodor Sievers f. 12 Nov. 1826 Skovlyst, Hillerød, Landmand, Stationsforvalter, † 15 Nov. 1888 Uglev. — G. 7 Juni 1859 Gjentofte m. Bertha Elisa Schütt f. 10 Nov. 1828 Hohenfelde, Kiel (Mejeriforpagter Caspar Frederik Ditlev Schütt, Margrethe Prehn), † 8 Juni 1870 Justenborg, Skanderborg.

2 Børn (C 1—C 2):

- C 1. Timm Frederik Rask Sievers f. 26 Maj 1860 Hammersholt, Sæby, Sergent, Politibetjent paa St. Thomas, † ugift 26 Maj 1891 Kbhvn.

- C 2. Marie Margrethe Amalia Sievers f. 14 Marts 1862 Lunde-
gaard, Gladsaxe Sogn. — G. 16 Sept. 1891 Nordrup, Ringsted m.
Carl Johan Olsen f. 31 Dec. 1856 Øxendrup (Smed Niels Olsen,
Karen Hansdatter), Sagfører i Aalborg. [Han g. 1° 15 Maj 1883
Bogense m. Anna Johanne Caroline Wermuth f. 22 Juni 1856 sst.
(Sadelmager Andreas Wermuth, Maren Johansdatter), † 20 April
1888 Aalborg].

5 Børn (D 1—D 5):

- D 1. Niels Theodor Olsen f. 18 Okt. 1892 Aalborg.
D 2. Gjertrud Elise Marie Olsen f. 10 Jan. 1894 sst.
D 3. Inge Marie Olsen f. 27 Febr. 1895 sst.
D 4. Karen Olsen f. 19 Marts 1896 sst.
D 5. Hans Egede Siewers Olsen f. 11 Juni 1897 sst.
- B 2. Vibeke Christine Amalia Sievers f. 6 Sept. 1828 Kallehauge,
† 5 Nov. 1897 Kastbjerg. — G. 21 Aug. 1860 Tingsted m. Jens
Nicolai Lindberg f. 16 Jan. 1827 Kbhvn (Sognepræst, Dr. phil.
Jacob Christian Lindberg, Anna Cathrine Elisabeth Hansen), forhen
Ejer af Kastbjerggaard ved Grenaa.

6 Børn (C 1—C 6):

- C 1. Anna Magdalene Lindberg f. 17 Sept. 1862 Kastbjerg. — G.
20 Juni 1896 sst. m. Henrik Petersen f. 10 Sept. 1861 Borre,
Møen (Husmand Peter Larsen, Ane Malene Larsdatter), Husmand
og Rørlægger i Kastbjerg ved Grenaa. [Han g. 1° m. Anne Kirstine
Jensdatter f. 27 Juni 1851 Koster, Stege Landsogn (Skræder, Hus-
mand Jens Pedersen, Karen Kirstine Andersdatter), † 3 Okt.
1894 sst.].

6 Børn (D 1—D 6):

- D 1. Amalie Kirstine Petersen f. 6 Sept. 1896 Stege.
D 2. Ingeborg Petersen f. 25 Dec. 1897 sst.
D 3. Ellen Petersen f. 11 Maj 1899 sst.
D 4. Gertrud Petersen f. 2 Jan. 1901 Kastbjerg.
D 5. (Tvillingsøster) Elisabeth Petersen f. 2 Jan. 1901 sst., † 23
Jan. s. A. og sst.
D 6. Karen Petersen f. 29 Juli 1902 sst.

- C 2. Gjertrud Rask Lindberg f. 1 Maj 1864 Kastbjerg, † 9 Maj s. A. og sst.
- C 3. Gjertrud Rask Lindberg f. 28 Aug. 1866 sst., Sygeplejerske i Dragør.
- C 4. Jakob Christian Lindberg f. 23 Maj 1868 Kastbjerg, »Socialdemokraten« Ekspedient i Hellebæk. — G. 1 Sept. 1900 Helsingør m. Carolina Olasdotter kaldet Olson f. 7 Febr. 1869 Tving, Karlskrona (Bødker Ola Johansen, Bodil Karlsen).
3 Børn (D 1—D 3):
- D 1. Olaf Nikolai Lindberg f. 18 Marts 1902 Helsingør.
- D 2. Adler Gotfred Volmer Lindberg f. 6 Marts 1904 sst.
- D 3. Viggo Albert Lindberg f. 2 Febr. 1906 Hellebæk.
- C 5. Ane Kathrine Elisabeth Lindberg f. 14 Febr. 1870 Kastbjerg.
- C 6. Johanne Lindberg f. 4 Febr. 1873 sst., † 20 Febr. s. A. og sst.

Navneliste.

(Slægtens agnatiske og kognatiske Medlemmer, disses Ægtefæller og Svigerforældre samt Ægtefællernes eventuelle tidligere eller senere Ægtefæller og Svigerforældre).

	Pag.		Pag.		Pag.
Aagaard	13	Briand de Crèvecoeur	68	Eilersdatter	96
Anchersen	84	Brorson	55	Ellertsen	100
Andersdatter	106	Buchheister	58	Elling	15
Andersen	52, 82, 96	Budtz 40—41, 51, 53,		Erichsen	95
Angell	100	94—95, 97—99		Eriksen	96, 102
Anker	102	Bøggild	82	Esmann	13
Assens	94—95	Bøgh	14		
Ast	99	Bøving	82	Faartoft	97
		Christensen	52, 87	Feddersen	61
Ballin	98	Christiansen	55	Felten	10—11
Bardenfleth	69	Clausen	54—55, 94	Fich	55
Barman	100	Colding	97	Fischer	89, 99
Bech	14, 73	Crone	68—69	Forum	61
Beeken	65—66	Damstrøm	15	Forum Jensen	61
Berg	52, 88	Debes	101	Foyn	104
Bernicher (Bernecke) 16		Dehli	104	Frank	75
Bernsteen	69	Dettmar	98	Frauen	13, 23
Birch	14	Devin	53	Frederiksen	60
Black	60	van Dockum	70	Friderichsen	97
Blicher	44—45, 87—88	Donegani	75	Friis	60
Blom	105	von Dudden	63	Garde	101
Boberg	94—95	Dændler	63—64	Gedde	89
Boisen	48	Døderlein	103	Gelhan	7
Borchgrevink	104	Ebeltoft	101	Gierandt	98
Borgen	95	Egede 13, 18—19, 20,		Glaan	7
Braag	60	23, 27, 29, 100.		Glahn 1—45, 47—64,	
Brasch	14—15			67—72, 74—94, 99, 105	
Bredenberg	42				

	Pag.		Pag.		Pag.
Glan	7—8	Johannsen	92	Lund	45, 96
Glaner	7	Johansdatter	106	Lunøe	14
Golde	99	Johansen	107	Lütken	54
Gram	43	Johnsen	79, 96—97	Lytthans	84
Grundtvig	102	Jordan	98	Løvenfeldt	72—73
Grønvold	64	Juul	88	Løwener	74
H all (Hald)	16	Jæger	85	M adsdatter	96
Hansdatter	95, 106	Jørgensen	52, 70, 98	Madsen	96
Hansen 71, 73, 92. 95—96, 106		K aindl	70	Mainberg	57
Hansson	98	Kall	70	Malmstrøm	95
Hasselager	14	Kannegiesser	87	Marberg	83
Hastrup	64	Karlsen	107	Marckmann	93
Hatting	15	Kavli	102	Martin	97
Haugen	103	Kempel	63	Masters	75
Hempel	100	Keyser	104	Mechlenburg	101
Henriksdatter	16	Kielsen	87	Mertins	97
Henriksen Lie	102	Kierboe	82	Meyer	10—11
Hensler	52	Kierkegaard 45—49, 56, 58		Mogensen	55
Hjorth	72	Kildal	100	Moltzau	104
Hoffmeyer	58	Kjeldsen	73	Mors	73
Hofgaard	105	de Klauman	69	Mosche	74
Holck	86—87	Knudsen	85	Mourier	91
Holler	66	Kristensen	52	Lemvigh-Müller	102
Holm	70, 78	Krohn	101	Müllertz	88
Holst	96, 101	Krusemark	70	Myhre	79
Horn	70—71	Krøll	23	Mæhlum	104—05
Hudemann	66	L anckenau	68	Møinichen	101
Hundrup	86	Lange	60, 71	Møller	70
Hübenthal	99	Langkilde	95	N annestad	48
I stad	101	Langsdatter	106	Nansen	58
J akobsen	97	Larsen	95, 106	Nickelsen	104
Jarmann	103—04	Lassen	102	Nielsen	59, 88, 95—96
Jarred	75	Egede-Lassen	103	Nissen	100—02
Jensdatter	95, 106	Lauesen	95	Egede-Nissen	100—02
Jensen 52, 61, 66, 70, 78, 103		Lendorf	84	Norman	100
Jespersen	60	Leuning	44, 54	Nyrop	91
Jessen	103	Levin	98	O lasdotter	107
Johannesen	103	Lie	101	Olstdatter	103
		Lindberg	106—07	Olsen	97, 106

	Pag.		Pag.		Pag.
Olson	107	Schiøth	62	Thestrup	23
Omsted	104	Schjødte	94	Thomesen	101
Ovesen	58	Schmidt	70	Thorlacius	82
Paludan-Müller	60	Schnelle	100	Thormann	59
Pedersen 54, 95—96, 106		Schouboe	103	Thornam	71
Petersen 44, 55, 60, 74, 82—84, 106		Schousgaard	60	Tullander	98—99
Lytthans-Petersen	84	Schrøder	69—70	de Tuxen	63
Petterson	95	Schultz	102	Tvede	97
Pfingsthorn	74—75	Schütt	106	Tørberget	103
Pontoppidan	15	Schøning	79, 100	Varming	91
Poulin	15	Secher	71	Vogt	100
Poulsen	45	Seefelder	70	Volchersen	14, 28
Preben-Hansen	71	Seyffarth	68	Walsøe	102
Prehn	106	Sidenius	43	Wedege	41
Radecke	57	Siemsen	103	Weffling	13, 17
Rasch	103	Sievers	88, 105—06	Wermuth	106
Rasmussen	66	Smith	79	Weygaard	78
Ravn	101	Sommerfeldt	65	Wiehe	83
Reisz	73	Spentrup	14	Wiel-Lange	60
Ritger	66	Stahmers	88	Winderen	104
Rode	99	Stibolt	162 f. 72	Wingård	95
Rosborg	14	Stockfleth	71—72	Winther	48, 60—61
Rosenlund	83	Strarup	74	With	91
Ross	70	Stæhr	97	Wøldike	42
Rømhild	52—53	Svane	62	Yoshi	53
Rønne	59	Svendsen	98	Züch	13
Saabye	103	Sybling	97	Ørbech 22, 41, 99—	
Salicath	93	Szybrowsky	73	100, 102—05	
Schade	14	Sæthren	104		
Scharling	78	Sørensdatter	14		
		Sørensen	44, 95, 98		
		Tenoff	99		
		Texnæs	102		

Rettelse.

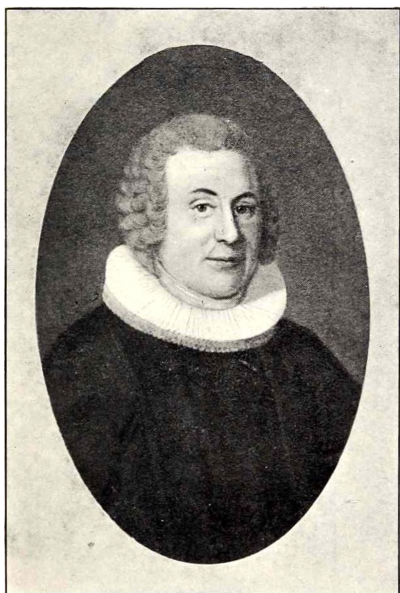
Side 45 Linie 11 f. n. Peder læs Peter.

FAMILIEBILLEDER.

Slægtens Vaaben.

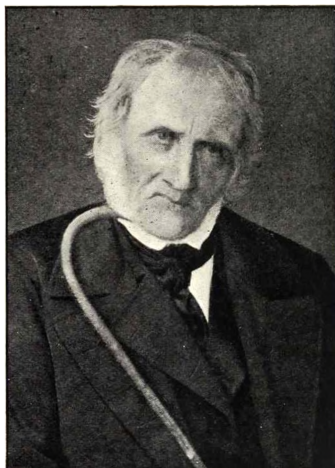
*Professor, Provst og Sognepræst
Henrik Christopher Glahn.*

*Gjertrud Kirstine Glahn
født Egede.*

Pauline Ørbech født Glahn.

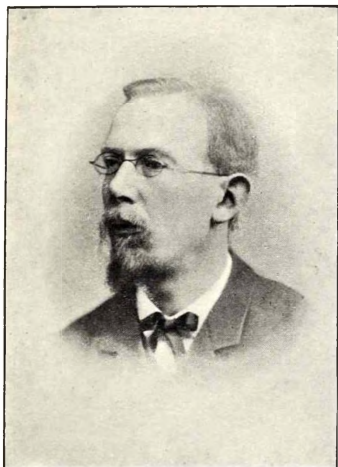
Konsistorialraad Adam Glahn.

Tømremester Otto Glahn.

Marie Glahn født Gram.

Overlærer Adam Glahn.

Arkitekt Henrik Glahn.

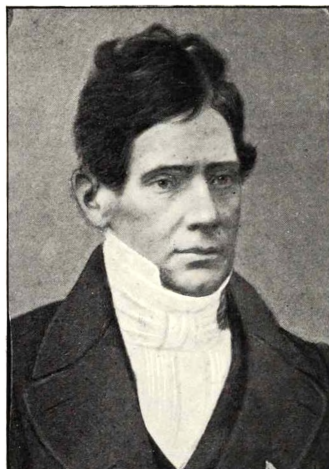
Installatør Otto Glahn.

Sofie Glahn.

Johanne Glahn.

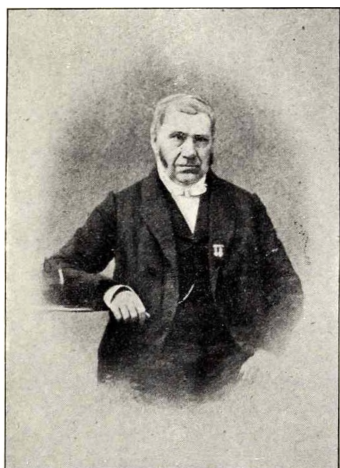
Pastor Poul Egede Glahn.

Marie Glahn født Blicher.

Henriette Kierkegaard født Glahn.

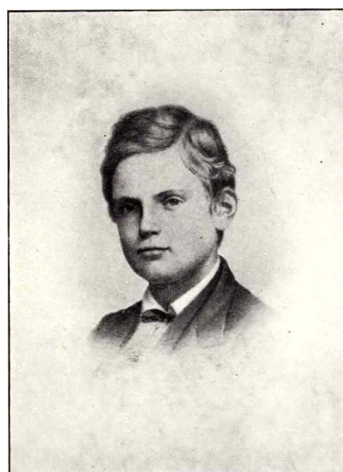
Biskop Peter Christian Kierkegaard.

Sognepræst Henrik Glahn.

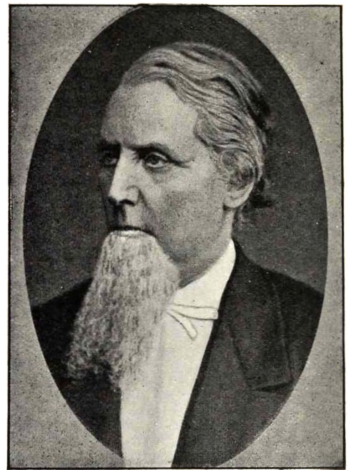
Birgitte Glahn født Glahn.

Egede Glahn.

Maria Glahn.

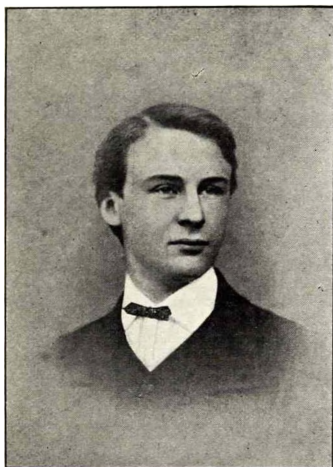
Sognepræst Nicolai Glahn.

Amalie Glahn født Berg.

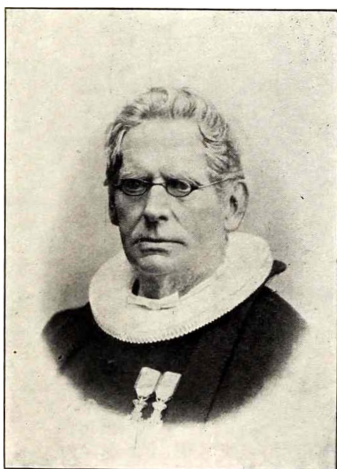
Sofie Rømhild født Glahn.

Maskinfabrikant Christian Glahn.

Elisabeth Glahn.

Stiftsprovst Egede Glahn.

Adelheid Glahn født Radecke.

Sognepræst Poul Glahn.

Johanne Ovesen født Glahn.

Ingeniør Hugo Glahn.

Underbestyrer Karl Glahn.

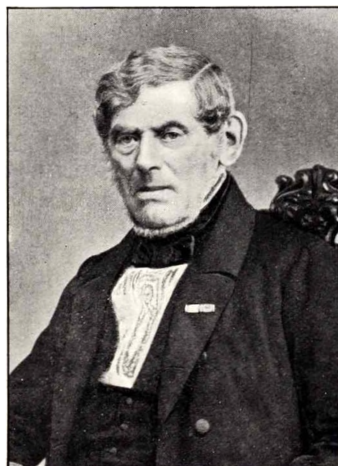
Sognepræst Henrik Glahn.

Marie Winther født Glahn.

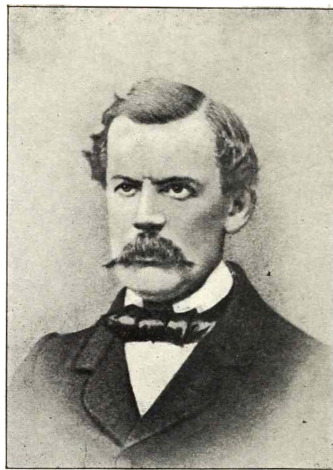
Sognepræst Ancher Winther.

Generalmajor Marcus Glahn.

Hanne Glahn født Schiøth.

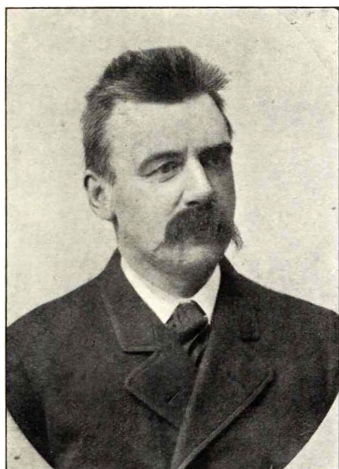
Overauditor Hother Glahn.

Amalie Glahn født v. Dudden.

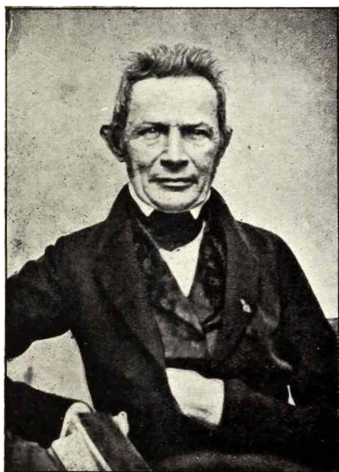
Camilla Dændler født Glahn.

Forretningsfører Frederik Glahn.

Nathalie Beeken født Glahn.

Justitsraad, Dr. med. Christian Beeken.

General Poul Glahn.

Otilie Glahn født Seyffarth.

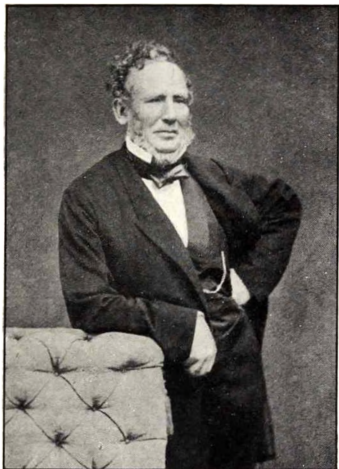
Olga Crone født Glahn.

Ida Schrøder født Glahn.

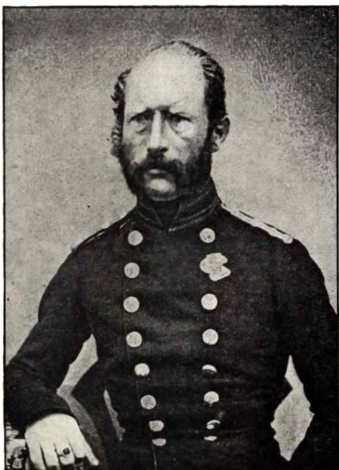
Thora Stockfeth født Glahn

*Kammerherre, Amtmand William
Stockfleth.*

Camilla Løvenfeldt født Glahn.

*Kammerherre, Major Christian
Løvenfeldt.*

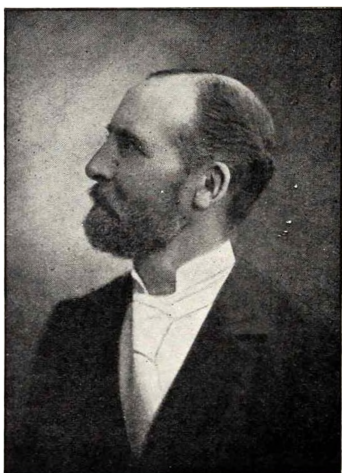
Kaptajn Carl Glahn.

Laura Glahn født Strarup.

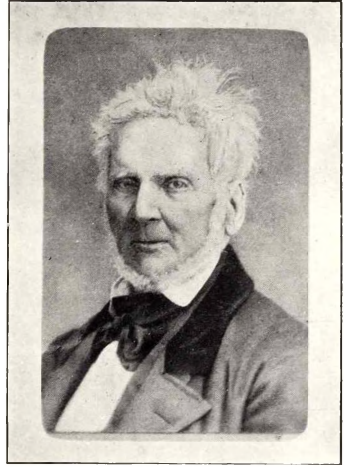
Emmy Pfingsthorn født Glahn.

Arkitekt Hoher Glahn.

Poula Frank født Glahn.

Apotheker Hans Egede Glahn.

Birgille Glahn født Jensen.

Henriette Glahn født Scharling.

Assessor pharm. Johan Glahn.

Erasmie Glahn født Myhre.

Erasmie Glahn.

Fabrikinspektør Egede Glahn.

Oberst Otto Glahn.

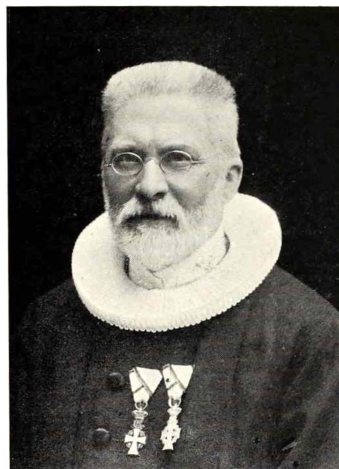
Augusta Glahn født Kierboe.

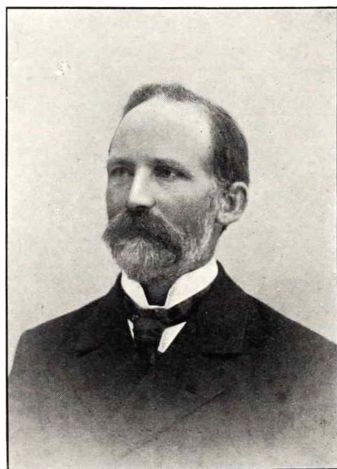
Clara Glahn født Bøving.

Domorganist Hans Eyede Glahn.

Provst Valdemar Glahn.

Ingeniør August Glahn.

Margrethe Lythans Petersen født Glahn.

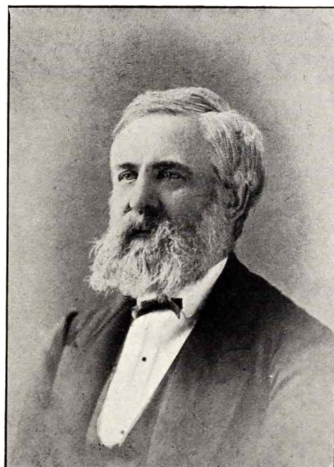
Nanna Glahn.

Landinspektør Johan Glahn.

Adjunkt Alfred Glahn.

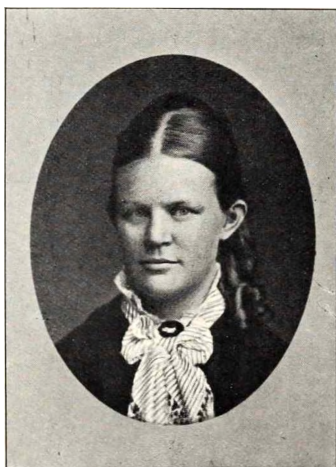
Apotheker Henrik Glahn.

Sofie Glahn født Holck.

Dorothea Glahn født Kielsen.

Birgitte Glahn.

Elisabeth Blicher født Glahn.

Gjertrud Sievers født Glahn

Generalkrigskommissær Tønne Glahn.

Elisabeth Glahn født Fischer.

Vilhelmine Glahn.

Generalmajor Henrik Glahn.

Christiane Glahn født With.

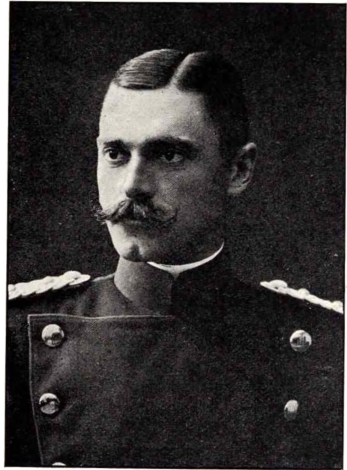
Elise Glahn.

Sognepræst Ludvig Glahn.

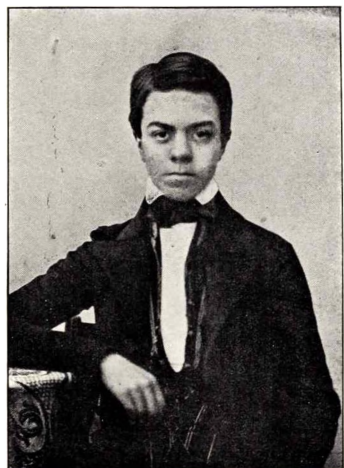
Mønstringsbestyrer Poul Glahn.

Kaptajn Aage Glahn.

Cand. jur. Kaj Glahn.

Telegrafist Poul Glahn.

Pastor Poul Egede Glahn.

Marie Glahn født Blicher.

Konsistorialraad Adam Glahn.

Apotheker Henrik Glahn.

Sognepræst Henrik Glahn.

Birgitte Glahn født Glahn.

Adelheid Glahn født Radecke.

Stiftsprøst Egede Glahn.

Oberst Otto Glahn.

Augusta Glahn født Kierboe.

Assessor pharm. Johan Glahn.

Erasmie Glahn født Myhre.

Sorø Apotheke ved Slutningen af det 18de Aarhundrede, efter et samtidigt Maleri, og i sin senere Skikkelse, væsentlig efter H. E. Glahn's Ombygning.

Kgl. Kok Henrik Christopher Glahn's Søvske.